

MNES homines qui sese student præstare cæteris animalibus: summa ope niti decet ne uitam silentio transeant: ueluti pecora: quæ natura prona atque uentri obedientia finxit. Sed nostra omnis uis: in animo & corpore sita est. Animi imperio corporis seruitio magis utimur. Atque nobis cum diis. Alterum cum beluis cõmune est. Quo mihi rectius esse uidetur ingenii: quam uirium opibus gloriam quærere. Et quoniã uita ipsa qua fruimur breuis est: memoriã nostri quã maxime longam efficere. Nam diuitiarum & formæ gloria fluxa atque fragilis est. Virtus clara æternaque habetur. Sed diu magnum inter mortales certamẽ fuit: ut ne corporis an uirtute animi res militaris magis procederet. Nam & prius incipias consulto: & ubi consulueris mature factu opus est. Ita utrunque per se indigens alterius auxilio eget. Igitur initio reges: nam in terris nomen imperii id fuit primum: diuersi pars ingenium alii corpus exercebant. Etiam tunc uita hominum sine cupiditate agitabatur. Sua cuique satis placebant. Postea uero quam in asia Cyrus: in græcia Lacedæmonii: & athenienses cœpere urbes atque nationes subigere libidine dominandi causam belli habere. Maximam gloriam in maximo imperio putare. Tum demum periculo atque negociis compertum est in bello plurimũ ingenium posse. Quod si regum atque imperatorum animi uirtus in pace ita ut in bello ualeret: æquabilius atque constantius sese res humanæ haberent. Neque aliud alio ferri: neque mutari: ac misceri omnia cereres. Nam imperium facile his artibus retinetur: quibus initio partum est. Verum ubi pro labore desidia: pro continentia & æquitate libido atque superbia inuasere: fortuna simul immutatur cum moribus. Ita imperium semper ad optimum quengue a minus bono transfertur. Quæ homines arant: nauigant: ædificant: uirtuti omnia parent. Sed multi mortales dediti uentri atque somno indocti: incultique: uitam sicut peregrinantes transiere. Quibus profecto cõtra naturam corpus uoluptati anima oneri fuit. Eorum ego uitam mortemque iuxta existimo quoniam de utraque siletur. Verumenim uero is demum mihi uiuere atque frui anima uidetur: qui aliquo negotio intentus: præclari facinoris: aut artis bonæ famam quærat. Sed in magna copia rerum aliud aliter natura iter ostendit. Pulchrum est benefacere reipublicæ. Etiam benedicere haud absurdum est: uel bello uel pace clarum fieri licet: & qui fecere: & qui facta aliorum scripserunt: multi laudantur. At mihi quidem tametsi haud quamquam par gloria sequatur scriptorem & auctorem rerum: tamen in primis arduum uidetur mihi res gestas scribere. Primum quod facta dictis exequenda sunt. Dehinc quia plerique delicta quæ reprehenderis: malivolentia & inuidia dicta putant. Vbi de magna uirtute atque gloria honorum memores: quæ sibi quisque facilia facta putat æquo animo accipit. Supra ea ueluti ficta pro falsis ducit. Sed ego adolescentulus initio sicuti plerique mortalium a studio litterali ad reipublicam delatus sum: ibique mihi multa aduersa fuere. Nam pro pudore pro abstinentia pro uirtute & equitate: audacia: largitio: auaritia uigebant. Quæ tametsi animus meus aspernabatur: insolens malarum artium: tamen inter tanta uirtutis imbecilla ætas ambitione corrupta tenebatur. At me cum a reliquis malis moribus dissentirẽ: nihilominus honoris cupido eadem quæ cæteros fama: atque inuidia uexabat. Igitur ubi animus multis miseris: atque periculis requieuit: & mihi reliquam ætatem a republica procul habendam decreuit: non fuit consiliũ secordia atque desidia bonum ocium contere. Neque uero agrum colendo aut uenando seruilibus officiis intentum ætatem agere. Sed a quo incepto studio me ambitio mala detinuerat eodem regressus: statui res gestas populi romani carptim ut quæque memoria digna uidebantur perscribere: eo magis mihi quod a spe metu partibus. R. P. animus liber erat De Catilinæ igitur coniuratione quam uerissime potero paucis absoluam. Nam id facinus in primis ego memorabile existimo: sceleris atque periculi nouitate. De cuius hominis moribus paucis prius explananda sunt: quam initium narrandi faciam.

Vcius Catilina nobili genere natus fuit: magna uirtutis animi & corporis. Sed ingenio malo prauoque: huic ab adolescentiã bella: intestina: cædes: rapinæ: discordia ciuilis grata fuere. Ibi que iuuentutem suam exercuit. Corpus patiens: inedia: alioris: uigilia: supra quam cuiquam credibile est. Animus audax: subdolos: uariis: cuiuslibet rei simulator ac dissimulator: alieni appetens sui profusus: ardens in cupiditatibus: satis eloquentiæ: sapientiæ parum. Vastus eius animus immoderata incredibilia nimis semper alta cupiebat. Huc post dominationem Lucii Syllæ libido maxima inuaserat. R. Pub. capiundæ neque id consilium quibus modis assequeretur: dum pararet sibi regnum quicquam pensi habebat. Agitabatur magis magisque indies animus ferrox: inopia rei familiaris & conscientia scelerum. Quæ utraque his artibus auxerat quas supra memorauimus. Incitabant præterea corrupti mores ciuitatis quos pessima: ac diuersa inter se mala: luxuria atque auaricia uexabant. Res ipsa hortari me uidetur: quoniam

de moribus ciuitatis tempus admonuit supra repetere ac paucis instituta maiorum domi militiae que quomodo se, r. p. habuerint: quantamque reliquerint: ut paulatim immutata: ex pulcherrima atque optima pessima: atque flagitiosissima facta sit differere. Urbem Romam sicut ego accipi condidere atque habuere initio Troiani: qui Aenea duce profugi sedibus incertis uagabantur. Cunque his ab Origenes genus hominum agreste: sine legibus: sine imperio: liberum atque solutum. Hi postq̄ in una moenia conuenere dispari genere: dissimili lingua: alii alio more uiuentes in credibile memoratu est quam facile coaluerint. Sed postquam res eorum ciuilibus moribus agris aucta satis prospera satisque pollens uidebatur sicut pleraque mortalium habetur inuidia ex opulentia: orta est. Igitur reges populique finitimi bello tentare pauci ex amicis auxilio esse: Nam ceteri metu percussi a periculis aberant. At romani domi: militiaeque intenti festinare: parare alius alium hortari hostibus obuiam ire libertatem patriam parentisque armis tegei. Post ubi pericula uirtute propulerant: socii atque amicis auxilia portabant: magisque dandis quam accipiendis beneficiis amicitias parabant. Imperium legitimum nomen imperii: regium habebant. Delecti quibus corpus annis infirmum: ingenium ualidum sapientia erat. r. p. consultabant: hi uel aetate uel curae similitudine patres appellabantur. Post ubi imperium regiu quo initio conseruandae libertatis atque augendae reipublicae fuerat causa: in superbiam dominationemque se conuertit immutato more annua imperia binosque imperatores sibi fecere. Eoque modo minime posse putabant per licentiam insolescere animum humanu. Sed ea tempestate coepere quisque magis extollere: magisque ingenium in proptum habere. Nam regibus boni quam mali suspectiores sunt: sepeque his aliena uirtus formidolosa est. Sed ciuitas incredibile memoratu est. Adepta libertate quantum breui tempore creuit tanta cupido gloriae inceserat. Iam primum iuuentus simul laboris ac belli patiens erat. In castris per laborem usu militiam discibat. Magisque in decoris armis: & militaribus equis quam in scortis atque in conuiuibus libidinem habebant. Igitur talibus uiris non labor insolitus non locus ullus asper: aut arduus erat non armatus hostis formidolosus. Virtus omnia domuerat. Sed gloriae certamen inter ipsos maximu erat sic quisque hostem ferire: muru ascendere: ab aliis conspici dum tale facinus facere properare: eas diuitias esse bonam famam magnamque nobilitate putabant. Laudis auidi: pecuniae liberales erant. Gloriam ingentes: & diuitias honestas uolebant. Memorare possem quibus in locis maximas hostiu copias populus romanus parua manu fuderit: quas urbes natura munitas pugnando coeperit: ni ea res longius nos ab incepto traheret. Sed profecto fortuna in omni re dominatur. Ea res cunctas ex libidine magisque ex uero celebrat obscuratque. Atheniensiu res gestae sicut ego existimo satis amplae magnificaeque fuere. Verum aliquanto minores tamen quam fama feruntur. Sed quia prouenere ibi magna scriptorum ingenia per terrarum orbem atheniensium facta pro maximis celebrantur. Itaque eorum qui ea facta fecere uirtus tanta habetur quantum ea uerbis potuere extollere praecleara ingenia scriptorum. Sed populo Romano nunquam ea copia scriptorum fuit: quia quisque prudentissimus maxime negociosus erat. Ingenium nemo sine corpore exercebat: optimus quisque facere: quam dicere sua ab aliis benefacta laudari: quam ipse aliorum narrare malebat. Igitur commi militiaeque boni mores colebantur: Concordia maxima: minima auaritia erat. Ius bonumque apud eos non legibus magis quam natura ualebat. Iurgia discordia: similtates cum hostibus exercebant: ciues cum ciuibus de uirtute certabant. In suppliciis deorum magnifici domi parci: in amicos fideles erant. Duabus his artibus audacia in bello ubi pax euenerat aequitate: seque reque publicam curabant. Quarum reru ego maxima documenta haec habebo: quod in bello sapius uindicatum est meos: qui contra imperium in hoste pugnauerant: qui que tardius reuocati praelio excesserant: quam qui signa reliquerant: aut pulsi loco cedere ausi erant. In pace uero beneficiis magisque quam metu imperium agitabant: & accepta iniuria ignoscere quam persequi malebant. Sed ubi labore atque iusticia respublica creuit: reges magni bello domiti nationes ferae & populi ingentes uisubasti. Carthago aemula imperii Romani a stirpe interiit: cuncta maria terraeque patebant: sae uire fortuna: ac miscere omnia coepit. Qui labores: pericula: dubias atque asperas res facile tolerauerant: his otium diuitiae optandae alius oneri miseriaeque fuere. Igitur primo pecuniae deinde imperii cupido creuit ea quasi materies omnium maloru fuere. Nanque auaritia fide probitatem ceterasque artes bonas subuertit. Pro his superbiam crudelitatem deosque negligere omnia uanalia habere docuit. Ambitio multos mortales falsos fieri coegit. Aliud clausum in pectore: aliud in lingua promptum habere amicitias inimicitiasque non ex re sed ex commodo aestimare magisque uultum quam ingenium bonum habere. Haec primum paulatim crescere interdum uindictari. Post ubi haec contagio quasi pestilentia inuasit ciuitas est immutata: imperium ex iustissimo atque optimo crudele atque intolerandumque factum est. Sed primo magis ambitio: quam auaritia animos hominum exercebat. Quod tamen uitium propius uirtuti erat. Nam gloriam: honorem: imperium: bonus & ignauus aequae sibi exoptant: Sed ille uera uia nititur: huic quia bo

næ artes defunt dolis atque falaciis contendit; Auaritia pecuniæ studium habet: quam nemo sapiens concupiuit. Ea quasi uenenis malis imbuta: corpus animumque uirilem effoeminat. Semper infinita & insatiabilis est. Neque copia neque inopia minuitur. Sed postquã L. Sylla armis recepra. r. pub. bonis initiis malos euentus habuit: rapere omnes: trahere: alius domum alterius: a ius agros cupere: neque modum: neque modestiam uictores habere fœda crudeliaque in ciues facinora facere: huc accedebat quod L. Sylla exercitum quem in asiam ductauerat: quo sibi fidum acceptumque faceret contra morẽ maiorum luxuriose nimisque liberaliter habuerat. Loca amœna: ac uoluptaria facile in ocio feroces militum animos molliuerant. Ibi primum insueuit exercitus. r. p. amare: portare signa: tabulas pictas: uasa cœlata mirari: ea priuatim & publice rapere delubra spoliare sacra: profanaque omnia polluere. Igitur hi milites postquã uictoriam adepti sunt nihil reliqui uictis fecere. Quippe secundæ res sapientium animos fatigat: ne dum illi corruptis moribus uictoriæ obtēperarent. Postquã diuitiæ honori esse cœpere: & eas gloria imperium potentia sequebantur uirtus ebescere paupertas probro haberi. Innocentia pro maliuolentia duci cœpit. Igitur ex diuitiis iuuentutem luxuria atque auaritia cum superbia inuasere rapere & consumere: sua paruipendere. aliena cupere pudorem: pudicitiam: diuina atque humana promiscua nihil penſi neque quicquid moderati habere.

○ Peſeprecium est: cum domos atque uillas cognoueris in urbium modum ædificatas uifere templa deorum: quæ nostri maiores religiosissimi mortales fecere. Verum illi delubra deorum pietate domos suas gloria decorabant. Neque uictis eripiebant quicquã præter iniuriæ licentiam. At hi contra ignauissimi homines per summum scelus omnia ea fociis adimere: quæ fortissimi uiri uictores hostibus reliquerant: proinde quasi iniuriam facere: id demum esset imperio uti. Nam quid ea memorem: quæ nisi his qui uidere nemini credibilia sunt: a priuatis compluribus subuersos montes mari conſtrata esse: quibus mihi uidentur ludibrio fuisse diuitiæ: quippe quas honeste habere licebat: abuti per turpitudinem properabant. Sed libido stupri: ganeæ: cæterique cultus non minor inuaserat: uiros muliebria pati: mulieres pudicitiam in propatulo habere: Vescendi causa terra: marique omnia exquirere: dormire priusque somni cupido esset: non famem: non sitim: neque frigus: neque lassitudinem periri. Sed ea omnia luxu antecapere. Hæc omnia iuuentutem ubi familiares opes defecerant ad facinora incendebant. Animus imbutus malis artibus haud facile libidinibus carebat. Eo profusus omnibus modis quæstui atque sumptui deditus erat. In tanta igitur & tam corrupta ciuitate Catilina existimã id quod erat facillimum factu omnium flagitiosorum & facinosorum circum se tanquã stipatorum cateruas habebat. Nam quicumque impudicus: adulter ganeo: alea: manu uentre: poene bona patria lacerauerat: quique alienum æs grande conflauerat: quo flagitium aut facinus redimeret. Præterea omnes undique parricidæ: sacrilegi: conuicti iudiciis: aut pro factis iudicium timentes ad hoc quos manus atque lingua periurio aut sanguine ciuili alebat. Postremo omnes quos flagitium: egestas conscius animus exagitabat: hi Catilinæ proximi & familiares erant: Quod si quis etiam uacuis a culpa in amicitiam eius inciderat quotridiano usu atque illecebris facile par similibus cæteris efficiebatur. Sed maxime appetebat adolescentium familiaritates eorum animi molles & ætate fluxi dolis haud difficulter capiebantur. Nam ut cuiusque studium ex ætate flagrabat aliis scorta præbere: aliis canes atque equos mercari: postremo neque sumptui: neque modestiæ suæ parcere dum illos obnoxios fidosque sibi faceret. Scio fuisse nonnullos qui ita existimarent iuuentutē: quæ domum Catilinæ frequentabat: parum honeste pudicitiam habuisse: sed ex aliis rebus magis quam quod cuiquam id foret compertum hæc fama ualebat. Iam primũ Catilina adulescens multa nefanda supra fecerat cum uirgine nobili: cum sacerdote deæ Vestæ alia huiusmodi cõtra ius fasque. Postremum captus amore aureliæ orestillæ cuius præter formam nihil unquã laudauit bonus: quod ea nubere illi dubitabat: timens priuignum adultum ætate pro certo creditur necato filio uacuam domum scelestis nuptiis fecisse. Quæ quidem res mihi in primis uidetur fuisse causa facinoris maturandi. Nanque animus impius: diis: hominibusque infestus: neque uigiliis neque quietibus sedari poterat: ita conscientia mentē excitatã uastabat. Igitur color eius exanguis: fœdi oculi: citus modo: modo tardus incessus prorsus in facie uultuque uecordia inerat. Sed: iuuentutē quam ut supra diximus illuserat multis modis mala facinora edocebat. Ex illis testes signatoresque falsos commodare: fidem: fortunas pericula uilia habere. Post ubi famam eorum atque pudorem attriuerat maiora alia imperabat. Sic causa peccandi in præsens minus suppetebat nihilominus infontes sicuti fontes circumuenire uigilare scilicet ne per ocium torpesceret: manus aut animus gratuito: potius malus atque crudelis erat.

h Is amicis sociisque confisus Catilina: simulque æs alienum per omnes terras perfoluen-
 dum ingens erat: & quod plerique syllani milites largius tuo usu: rapinarum & uictor-
 riæ ueteris memores ciuile bellum exoptabant opprimendæ reipublicæ consiliū cœpit.
 In italia nullus exercitus erat. Gn. Pōpeius in extremis terris bellū gerebat. Ipsi consulatū
 petendi magna spes. Senatus nihil sane intentus tute tranquilleque res omnes. Sed ea omnia pror-
 sus opportuna Catilinæ erant. Igitur circiter calen. iunias .L. Cæsare & .C. Figulo consulibus pri-
 mo singulos appellare: hortari alios: alios tentare opes suas: imparatam rempublicam magna pre-
 mia coniurationis docere, ubi satis explorata sunt quæ uoluit in unū omnes cōuocat: quibus ma-
 xima necessitudo & plurimum audaciæ inerat: eo conuenere senatorii ordinis .P. Lentulus sura.
 P. Antonius. L. Cassius longinus. G. Cethegus. P. Seruius syllæ scruii filius. L. Vargunteius. Qu.
 Anius. M. Portius lecca. L. Bestia. Qu. Curius. Præterea ex equestri ordine. M. Fului nobilior. L. Sta-
 tilius. P. G. Capito. C. Cor. ad hoc multi ex colonis & municipiis qui domi & militiæ nobiles er-
 rant. Præterea complures paulo occultius cōsiliū huiuscemodi participes nobiles: quos magis spes
 dominationis hortabatur: quam inopia aut alia necessitudo. Cæterum iuuentus plæraque: sed
 maxime nobilium Catilinæ inceptis fauebant. Quibus in ocio uel magnifice uel molliter uiue-
 re copia erat: incerta pro certis: bellum quam pacem malebant: fuere ea tempestate item qui cre-
 derent. M. Licinium crassum non ignarum eius consilii fuisse: quia. G. P. inuisus ipsi magnū exer-
 citum ductabat. cuius uis opes uoluisse contra illius potentiam crescere: simul confisum si coniu-
 ratio ualuisset: facile apud illos principē se fore. Sed antea item pauci coniurauere contra. r. p. in qui-
 bus Catilina fuit de quo quærisse potero dicam. L. Tullio &. M. Lepido consulibus. P. Antoni-
 us. P. Sylla designati cōsules: legibus ambitus interrogati pœnas dederant. Post paulo Catilina per-
 cuniarum repetundarum reus prohibitus erat cōsulatū petere: quod intra legitimos dies profi-
 teri nequiuisset. Erat Gn. Piso eodem tempore adolescens nobilis: summæ audaciæ: egenus factio-
 sus. Quæ ad perturbandam. r. p. inopia atque mali mores stimulant. Cum hoc Catilina & anto-
 nius circiter nonas decembris consilio communicato parabant in capitolio: calen. ianu. L. Cortā
 & L. Torquatū consules interficere. Ipsi correptis fascibus Pisonem cum exercitu ad optinēdas
 duas Hispanias mittere. Ea re cognita rursus in nonas februiarias consilium cædis transfulerunt. Iā
 tunc non consulibus modo: sed plærisque senatoribus perniciē machinabantur: quod nisi Catili-
 na maturasset pro curia signum dare sociis. Eo die post conditā urbem. Romā tam pessimum fa-
 cinus patratum foret quia nondum frequentes armati conuenerant. Ea res consilium diremit: po-
 stea Piso in citeriorem Hispaniam quæstor pro prætore missus est adnitente Marco Crasso: quod
 eum infestum inimicumque. Cn. Pompeio congnoerat. Neque enim senatus prouinciam inui-
 tus dederat: quippe scēdum hominem a republica procul esse uolebat & simul quia boni complu-
 res præsidium in eo putabant. Etiam tunc potentia. Cn. P. formidolosa erat. Sed his pīso ī prouin-
 cia ab equitibus Hispanis quos in exercitu ductabat iter faciens occisus est. Sunt qui ita dicunt im-
 peria eius iniusta: superba crudelia barbaros nequiuisset pati: alii autem equites illos. Gn. Pompeii
 ueteres fidosque clētes ex uoluntate eius pisonem aggressos: nunq̄ hispanos præterea tale facinus
 fecisse: sed imperia scæua multa ante perpeffos. Nos eam rem in medio relinquimus.

DE SVPERIORI CONIVRATIONE SATIS EST DICTVM.

Catilina ubi eos quos pauloante commemorauī conuenisse uidet: tametsi cum sin-
 gulis multa sæpe egerat: tamen in rem fore credens uniuersos appellare & cohorta-
 ri in abditam partem ædium secedit: atque ibi omnibus arbitris procul amotis: ora-
 tionē huiuscemodi habuit. Ni uirtus fidesque uestra satis spectata mihi foret: ne quic-
 quā opportuna res accidisset: Spes magna dominationis in manibus frustra fuisset:
 neque ego per ignauiam aut uana ingenia pro certis incerta captarem. Sed quia multis & magnis
 tempestatibus uos cognoui fortes fidosque mihi: eo animus est ausus maximum atque pulcherri-
 mum facinus incipere simul quia uobis eademque mihi bona malaque esse intellexi. Nam idem
 uelle atque idem nolle ea demum firma amicitia est. Sed ego quæ animo atque mente agitauī om-
 nes iam a me diuersi audistis. Cæterum mihi indies magis magisque animus accenditur: cum cō-
 fidero quæ conditio uitæ futura sit: nisi nos metipfos uendicemus in libertatem. Nam postquam
 R. Publi. in paucorum potentiam ius atque ditionem concessit: uel accessit semper illis reges Tæ-
 trarchæ: uestigales: esse populi nationes: stipendia pēdere cæteri omnes boni atque strenui. nobi-
 les atque ignobiles uulgus fuimus sine gratia: sine auctoritate his obnoxii: quibus si. R. Publi. ua-
 leret formidini effemus. Itaque omnis gratia: potentia honos diuitiæ apud illo sunt: aut ubi
 illi uolunt. Nobis reliquere repulsis. pericula iudicia: ægestatem. Quæ quousque tandem
 patiemini o fortissimi uiri: nonne emori per uirtutem præstat: quam uitam miseram atque

inhonestam: ubi alienæ superbiæ ludibrio fueritis: per dedecus amittere? Verum enimvero per
 deum atque hominum fidem testor uictoria in manu nobis est: uiget ætas: animus ualet contra il
 lis annis atque diuitiis omnia consenuere. Tantummodo incepto opus est: Cætera res ipsa expediet
 Etenim quæ mortaliū cui uirile ingenium est tolerari potest illis diuitias iurare, quas profundat in extruendo ma
 ri & in montibus coæquandis? Nobis rem familiarem rem etiã ad ipsa necessaria deesse. Illos bi
 nas: aut amplius continuare domos: nobis larem familiarem nusquam ullum esse. Quum tabu
 las: signa: torreamata emunt: noua diruunt: alia ædificant. Postremo omnibus modis pecuniam
 trahunt: uexant: tamen summa libidiæ diuitias suas nequeunt uicere. At nobis domi inopia foris
 æs alienum. Mala res: ipse multo asperior: denique quid reliquæ habemus præter miseram animam?
 Quin igitur expergitimini & cape lite rem publicam: en illa libertas: quam sæpe optastis. Præterea
 diuitiæ: decus: gloria in oculis sita sunt. Fortuna ea omnia uictoribus præmia posuit. Res: tempus
 pericula: ægestas: belli spolia magna magis quam oratio mea uos hortentur: Vel imperatore:
 uel milite me utimini. Neque animus: neque corpus a uobis aberit. Hæc ipsa: ut spero uobiscum
 una consul agam: nisi forte animus fallit me: & uos seruire magis quam imperare parati estis. Post
 quã accipere ea omnes: quibus mala abunde erant omnia: scilicet neque res neque spes bona ulla tamen
 si illis: quæ & amouere Rem publicam: magna quædam merces uidebatur: Tamen postulare plerique: ut
 proponeret quæ conditio belli foret: quæue præmia armis peterent: quod ubique opis aut spei habe
 rent? Tum Catilia polliceri coepit tabulas nouas: procriptionem locupletam: magistratus: sacerdo
 tia: rapinas: aliaque omnia: quæ bellum atque libido uictorū fert. Præterea esse in Hispania citeriore.
 G. Pisonem in mauritania cum exercitu. P. Scythium nucerimum consilii sui participes petere consula
 tum: & Antonium: quæ sibi collegam fore speraret: hominem familiarem & omnibus necessitu
 dinibus circumuentum: cum eo se consulem initium agendi facturum: ad hæc maledictis increpa
 bat omnes bonos. Suorum unumquemque bene nominans laudabat: admonebat: alium ægestatis
 alium cupiditatis suæ: complures periculi: aut ignominia suæ: multos uictoria Syllanæ: quibus
 ea prædæ fuerant: postquã omnium animos alacres uideret: cohortatus: ut petitionem suam curæ habe
 rent: conuentum dimisit. Fuere ea tempestate: qui dicerent Catilinam: oratione habita: Quum
 ad iusiurandum populares sceleris sui adiceret: humani corporis sanguinem uino permixtum
 in pateris circumtulisse. Inde quum post execrationem omnes degustassent: sicuti in solennibus
 sacris fieri consueuit: aperuisse consilium suum: atque eo dictante fecisse: quo fidi magis forent inter
 se: alius alii tanti facinoris conscii. Nonnulli facta hæc & multa præterea existimabant esse ab his:
 quæ Ciceronis inuidiam: quæ postea orta est: leniri credebant atrocitate sceleris eorum qui poenas de
 derant. Nobis ea res pro magnitudine parum comperta est. Sed in ea coniuratione fuit **Quintus Cur**
rius natus haud non obscuro loco flagitiis atque facinoribus coopertus: quem censores a senatu pro
 bri gratia amouerant. Huic homini non minor uanitas inerat quã audacia: neque reticere quæ au
 dibat. Erat ei cum Fulvia muliere nobili stupri uetus consuetudo: cui quum minus esset gratus:
 quia inopia minus largiri poterat: repente glorians ex coniuratione: maria montesque polliceri co
 pit: minari interdum ferro: nisi sibi obnoxia foret: postremo ferocius agitare quã erat solitus. At Ful
 uia insolentia Curii causa cognita tale periculum Rem publicam haud occultum habuit. Sed subla
 to auctore de Catilinæ coniuratione quæque quomodo audierat quæ pluribus narrauit. Ea res im
 primis studia hominum accendit: ad consulatum mandandum. **M. T. Ciceroni.** Nanque ante pler
 que nobilitas inuidia aestuabat: & quasi pollutum consulatum credebat: si eum (quãuis egregius ho
 mo) nouus adeptus foret. Sed ubi periculum aduenit inuidia atque superbia post fuere. Igitur co
 mitibus habitis consules declarantur. **M. Tullius & Gn. A.** Quod factum primo populares coniura
 tionis concusserat. Neque tamen Catilinæ furor minuebat: sed indies plura agitar arma: per ita
 liam opportunis locis parare: pecuniam suam: aut amicorum fide sumptam mutuo seculas ad ma
 lium quendam portare: qui postea princeps fuit belli faciendi. Ea tempestate plurimos cuiusque
 generis homines asciuisse sibi dicitur. Mulieres uero etiam quamplures quæ primo ingentes tor
 lerauerant sumptus stupro corporis. Post ubi ætas tantummodo quæstui neque luxuriæ modum
 fecerat: æs alienum grande conflauerant: per eas se Catilina credebat posse seruitia urbana sollicita
 re. Urbem incendere: uiros earum uel adiungere sibi uel interficere. Sed in his erat **Sempronia:** quæ
 multa sæpe uirilis audaciæ facinora commiserat. Hæc mulier genere atque forma: præterea uiro:
 ac liberis satis fortunata fuit: litteris græcis & latinis docta: psallere & saltare elegantius quã necesse est
 probæ mulieris: & multa alia quæ instrumenta luxuriæ sunt: sed ei cariora semper omnia quã decus:
 & pudicitia fuerat. Pecuniæ an famæ minus parceret haud facile discerneres libidine sic accita: ut sæ
 pius peteret uiros quã peteret: sed sæpe ante hac fidem perdidit. creditum sibi abiurauerat: cædis officia fu
 erat luxuria atque inopia præcepta abierat. Verum ingenium eius non absurdum erat posse uersus facere:
 locos mouere sermone uti uel modesto uel molli uel pacato. præsertim multæ faceciæ multumque lepos ierat

His rebus compertis Catilinā nihilominus in proximū annum consulatum petebat. Sperans si designatus foret facile se ex uoluntate Antonio usurum. Neque interea quietus erat: sed omnibus modis insidias parabat Ciceroni. Neque illi tamen ad cauendū dolus: aut astutiā deerant. Namque a principio consulatus sui multa pollicendo: per Fuluiam effecerat: ut, Qu. Curius: de quo paulo ante memorauimus: consilia Catilinā sibi proderet. Ad hoc autem collegam suum Antoniū petitione prouiciā propulerat: ne contra Rēpublicā sentiret circū se præsidia amicorum atque clientū occulte habebat. Postquā dies comitiōrū ueniam: & Catilinā neque petitiones: neque insidiā: quas consuli fecerat prospere cessere: constituit facerē bellū & extrema oīa experiri. Quoniam quae occulte tentauerat: aspera: foedaque euenerant: Igitur, C. Manlium fefulas: atque in eā partem Hetruriae septimū quendā Carmetem in agrum picenū, C. Juliū in Apuliā misit: praeterea alium alio: quē ubique opportunū sibi fore credebat. Interea Romae multa simul moliri consuli insidias tendere: parare incendia opportuna loca armatis hoībus obsidere. Ipse cum telo esse. Itē alios iubei horitari: uti semper itenti: paratique essent dies noctesque festiare: uigilare: neque in somnis: neque labore fatigari. Postremo uero ubi multa agitati nihil procedit: Rursus i tepesta nocte ricipes cōiuratōis prouocat per, M. Portiū Leccā: ibique multa de ignauia eorū questus docet se ad eā multitudine Manliū praemississe: quā ad capiendā arma acriter parauerat. Itē alios in alia loca opportuna q̄ initium belli facerent: seque docet ad exercitū proficisci cupere: si prius Ciceronem oppressisset: eū consiliis suis multū officere. Igitur perterritis: ac dubitantibus cæteris, G. Cornelius eques Romanus operā suā pollicitus: & cū eo, L. Vargunteius senator constituere ea nocte paulopost: cū armatis hominibus: sicuti salutariū introire ad Ciceronē: ac de improviso domui suae iparatū confodere. Curius ubi itelligit quantū periculi Tullio consuli ipendat: propere per Fuluiā Ciceroni dolū q̄ parabatur enūciat: ita illi ianua prohibiti tantū facinus frustra susceperant. Interea Mālius in Hetruria plebē sollicitare aegestate simul ac dolore iniuriā nouarū rerū cupidam: quod Syllae dominatione agros: bonaque omnia amiserat. Praeterea latrones cuiusque generis: quorū in ea regione magna copia erat: nonnullos ex syllanis colonis: quibus libido atque luxuria ex magnis rapinis nihil reliqui fecerant. Ea quū Ciceroni nunciarentur ancipiti malo permotus: quod neque uerbē ab insidiis priuato consilio longius tueri poterat: Neque exercitus Manlii quantus: aut quo consilio foret. satis compertū habeat: rem ad senatum refert: iam antea uulgi rumoribus exagitatam.

Itaque quod plerunque in atroci negotio solet fieri senatus decreuit: ut darent operam consules: ne quid, R. P. detrimenti caperet. Et potestas per senatum more Romano magistratui maxima permittitur exercitum parare: bellum gerere: coercere: omnibus modis socios atque ciues. Domi militiāque imperiū atque iudicium summū habere: aliter sine iussu. populi nulli earum rerū consuli ius est. Post paucos uero dies, L. Senius senator in senatu litteras recitauit: quas fefulus allatas sibi dicebat: in quibus scriptum erat, C. Manlium arma cæpisse cum magna multitudine ante diem, vi. calen. nouembris: simul id quod in tali re fieri solet: alii portenta: atque prodigia nunciabant: alii cōuentus fieri arma portari Capuae atque in Apulia seruile bellum moueri. Igitur ex senatus decreto, Qu. M. rex fefulas, Qu. Metellus creticus in Apuliam: circunque ea loca missi sunt: Nanque utrique ad urbem imperatores erant impediti: ne triumpharent calumnia paucorum: quibus omnia honesta & inhonesta uendere mors erat: sed praetores, Qu. P. Rufus Capuam missus: Qu. Metellus celer in agrum picenum. Hisque permissum uti pro tempore atque periculo exercitum cōpararent. Ad hoc si quis idicauisset de coniuratione: quae contra rempublicam facta erat: praemiuū decreuere seruo libertatem. & C. festertia. Et senatus cōsulto libero impunitatem eius rei & ducenta milia festertia. Itemque decreuere: uti gladiatoriae familiae capuam & in caetera municipia distribuere: pro cuiusque opibus. Romae per totam urbem uigiliae permaxime habentur. Hisque minores magistratus praessent. Quibus rebus permota ciuitas: atque immutata urbis facies erat: ex summa laetitia atque lasciuiā quae diuturna quies pepererat: repente omnis tristitia inuisit festiare: trepidare: neque loco: neque homini cuiquā magis credere: neque bellum gerere neque pacem habere: suo quaeque metu sua pericula metiri. Ad hoc mulieres quibus reipublicae magnitudine belli timor insolitus incesserat: afflictae sese: manus supplices ad caelum tendere: misereri paruos liberos: rogare deos: omnia pauere superbia atque delitiis omissis: sibi patriae diffidere. At Catiliae crudelis animus eadem illa mouebat: tametsi praesidia parabantur. Et ipse lege plautia interrogatus erat ab, L. Paulo. Postremo uero dissimulandi causa: aut sui expurgandi: sicut iurgio lacesitus foret in senatū uenit: tum, M. T. consul: siue timēs praesentiam: siue commotus ira: orationem habuit luculentam: atque utilem reipublicae: quam postea edidit scriptam. sed ubi ille assedit Catilina: ut erat paratus ad dissimulanda omnia: demisso uultu uoce supplicis postulare patribus coepit: ne quid de se temere crederent: ea familia ortum ita se ab adolescentia dicebat uitam instituisse: ut omnia bona in spe haberent: Neue existimarent sibi patritio homini: cuius ipius atque maiorum plurima beneficia in plebem Romanā essent perditā reipublicae opus esse cū eā seruaret, M. T. in

quilius civis urbis Romae ad haec maledicta alia quum adderet: obstreper omnes hoste & parici-
dam uocare. Tu ille furibundus inquit: Quando quidem ego circumuentus ab inimicis praecipit
agor incendium meum ruina uestra extinguam. Deinde se ex curia domum proripuit. Ibi mul-
ta secum uolens: quod neque insidiae consuli procedebant: & ab incendio intelligebat urbem uigi-
liis munitam: optimi factu credens exercitum augere: ac prius quam legiones scriberentur: multa
loca antecapere: quae bello usui forent. Nocte intempesta cum paucis in Manliana castra profectus
est. Sed Cethego atque Lentulo: caeterisque: quorum cognouerat promptam audaciam mandat qui
bus rebus possent opes factiones confirmari: insidias consuli maturant caedem: incendia: aliaque
belli facinora parent: sese propediem cum magno exercitu ad urbem accessurum. Dum haec Ro-
mae geruntur. C. Manlius ex suo numero legatos ad Qu. Martium regem mittit cum mandatis hu-
iusmodi. Deos hominesque testamur imperator nos arma neque contra patriam coepisse: neque
quo periculum aliis faceremus: sed uti corpora nostra ab iniuria tuta forent: qui miseri egentes ui-
uentia atque crudelitate senatorum: plerique expulsi patria: sed omnes fama atque fortuna ex-
ertes sumus. Neque cuiquam nostrum licuit more maiorum lege uti: neque amissio patrimonio libe-
rum corpus habere: tanta saeuitia senatorum atque praetoris fuit. Saepem maiores nostri miseri ple-
bis Romanae decretis iopiae eius opitulati sunt: ac nouissime memoria nostra propter magnitudinem
aeris alieni: uolentibus omnibus bonis argentum communi aere solutum est. Saepem ipsa plebs aut domi-
nandi studio prostra: aut superbia magistratuum armata a patribus secessit. At nos non imperium: neque
diuitias petimus: quarum rerum causa bella atque certamina omnia inter mortales sunt: sed libera-
tem petimus: quam nemo bonus nisi cum anima simul amittit. Te atque senatum obtestamur: ut con-
sularis miseris ciuibus: legis praesidium quod iniqtas praetoris eripuit restituatis: neue nobis eam
necessitudinem imponatis: ut quaeramus quonam modo maxime ulti sanguinem nostrum preciamus.
Ad haec Qu. M. respondit si quid ab senatu petere uellent: ab armis discedant: Romam supplices pro-
ficiscant. Ea mansuetudine atque misericordia dicit senatum. R. P. semper fuisse: ut nemo unquam
frustra ab eo petiuerit auxilium. At Catilina ex itinere plerisque consularibus praeterea cuique opti-
mo litteras mittit: se dicebat falsis criminibus circumuentum: quoniam factioni inimicorum resistere ne-
querit: fortunam cedere. Massiliam in exilium proficisci: non quo sibi tanti sceleris esset conscius. Sed
uti R. P. quieta foret: neue ex sua contentione seditio oriret. Ab his longe diuersas litteras. Qu. Ca-
tullus in senatu recitauit: quas sibi nomine Catilinae redditas dicebat. Earum exemplum infra scri-
ptum est. L. Catilina salutem. Qu. Catullo. Egregia tua fides re cognita gratia mihi magis in meis periculis: fidu-
ciam commendationi meae tribuit. Quobrem defensionem in nouo consilio non statui parare satisfac-
tionem ex nulla conscientia de culpa proponere decreui: quam mediussidius uera. licet ueram cog-
noscas iniuriis contumeliosisque concitatus: quod fructu laboris: industriaeque meae priuatus statu
dignitatis non obtinebam publicam miserorum causam pro mea consuetudine suscepi. Non quia aes alie-
num meis uerbis ex possessionibus sumptum soluere non possem: cum & alienis uerbis liberalitas
honestillae suis filiaeque copiis persolueret: sed quod non dignos homines honore honestatos uide-
bam: meque falsa suspitione alienatum esse sentiebam: hoc nomine satis honestas pro meo casu spes
reliqua dignitatis conseruanda sum secutus. Plura cum uellem scribere nunciatum est mihi para-
ri uim. Nunc Honestillam commendo: tuaeque fidei trado eam ab iniuriis defendas: per liberos
tuos rogatus aueto. Sed ipse paucos dies commoratus apud C. Flamineum in agro aretino: dum
uicinitatem armis antea sollicitatam exornat: cum fascibus atque aliis imperii insignibus: in ca-
stra ad Manlium contendit. Haec ubi Romae comperta sunt: Senatus Catilinam & Manlium ho-
stes iudicat. Caeterae multitudini diem statuit: antequam sine fraude liceret: ab armis discedere praet-
er rerum capitalium condonatis: praeterea decernit uti consules delectum habeant. Antonius cum
exercitu Catilinam prosequi maturet Cicero urbi praesidio sit ea tempestate mihi imperium. P. R. o.
multo maxime miserabile uisum est. Cui cum ad occasum ab ortu solis omnia domita armis pare-
rent domi otium atque diuitiae: quae prima mortales putant affluerent. Fuere tamen ciues qui se-
que R. P. obstinatis animis perditum irent. Namque duobus senatus decretis ex tanta multitudinis ne-
que praemio inductus coniurationem patefecerat: neque ex castris Catiliae quisquam hominum disces-
serat. Tanta uis morbi: atque uti tabes plerosque ciuium animos inuaserat. Neque solum illis
aliena mens erat: quod conscii coniurationis fuerant. Sed omnia cuncta plebs nouarum rerum studio Ca-
tilinae incepta probabat. Id adeo suo more uidebat facere. Nam semper in ciuitate fuere homi-
nes: in quibus opes nullae sunt: bonis iudent: malos extollunt: uetera odere: noua exoptant: odio
suarum rerum mutari omnia student. Turba atque seditionibus sine cura aluntur: quoniam
aegestas facile habetur sine damno. Sed urbana plebs ea uero praecipua erat multis de causis:
primum omnium qui ubique probro atque petulantia maxime praestabant. Item alii qui
per dedecora amissis patrimoniis. Postremo omnes quos flagitium aut facinus domo expule-
rat: hi Romam sicut aqua in sentinam confluerant. Deinde multi erant memores Syllanae ui-

gloria: quod ex gregariis militibus alios senatores uidebat: alios ita diuites: ut regio uictu atque cul-
 tu uita agerent: sibi quae si in armis foret ex uictoria talia sperabat. Praeterea iuuetus qui in agris ma-
 nuum mercede inopia tolerauerat priuatis atque publicis largitionibus excita urbanum otium ingrato
 labori pretulerat. Eos atque alios omnes malum publicum alebat. Quo minus mirandum est homines egentes ma-
 lis moribus maxima spe, R. P. iusta ac sibi consuluisse. Praeterea quoque uictoria Syllae praescripti parietes:
 & bona erepta & ius libertatis iminutum erat: haud sane alio animo belli euentum expectabat. Ad hoc quod
 que aliaque partium atque senatus erat: conturbari reprobam, quam minus ualere ipsi malebat. Ideo malum pristi-
 num multos post annos in ciuitate reuerterat. Nam postquam, Cn. Pompeio & M. Crasso consulibus tribuni-
 tia potestas restituta est homines adolecentes summam potestatem nacti: quibus aetas animusque serox erat coepere sena-
 tum criminando plerumque exagitare: deinde largiendo atque pollicendo magis incendere ita ipsi clari potentef-
 que fieri. Contra eos summa ope nitebatur plerumque nobilitas senatus ipse pro sua magnitudine. Naque uti-
 pacis uerget absolute post illa tempora quocumque, r. p. agitauere honestis nobilibus alii sicuti populi iura dese-
 derent pars quo senatus auctoritas maxima foret: bonum publicum simulantes: pro sua quisque potentia cer-
 tabat. Neque illis modestia: neque modus contentiois erat. Vtrique uictoria crudeliter exercebant.
 Sed postquam, Cn. Pompeius ad bellum maritimum: atque mitridaticum missus est: plerumque opes imminuta pau-
 corum potentia creuit. Hi magistratus: puicias: aliaque omnia tenere ipsi innoxii flores sine metu aeta-
 rem agere: Caeterosque iudicis terrere: quo plerumque in magistratu placidius tractaret. Sed ubi primum
 dubiis rebus nouas spes oblata est: uetus certamen animos eorum arrexit. Quod si primo plio Catilia su-
 perior aut aequa manu discessisset: praesto magna clades atque calamitas, r. p. oppressisset. Neque il-
 lis qui uictoria adepti forent diutius ea uti licuisset: quoniam defessis & exanguibus: qui plus posset: imperium
 atque libertatem extorqueret. Fuere tamen extra coniurationem complures: qui ad Catilinam in initio profe-
 cti sunt. In his erat Fuluius senatoris filius: quem retractum ex itinere parens necari iussit. Idem temporibus
 Romae Lentulus: sicuti Catilia praeeperat: quoscumque moribus aut fortuna nouis rebus idoneos esse
 credebat: aut pro se: aut pro alios sollicitabat. Neque solum ciues: sed cuiuscumque modi genus hominum
 quod modo bello usui foret. Igitur, P. Umbreno cuidam negotium dedit. ut legatos Allobrogum requireret:
 eosque si possent impelleret ad societatem belli: existimans publice: priuati que aere alieno oppressos. praeterea quod
 natura gens gallica bellicosa esset. Facile eos ad tale consilium adduci posse. Umbrenus qui in gallia negocia-
 tus erat: plerisque consulibus ciuitatum notus erat atque eos nouerat. Itaque sine mora ubi primum
 legatos in foro conspexit: praestitatus pauca de statu ciuitatis: & quasi dolens eius causam requirit coepit: quem
 exitum tantis malis speraret. Postquam illos uidet quoniam de auaritia magistratum accusare Senatui quod in eo nihil
 auxilii esset suis miseriis remedium expectare morte. At ego inquit ostendam uobis rationem: si modo
 uiri esse uultis: qua tanta mala ista effugiatis. Haec ut dixit allobroges in maximam spe adducti Umbre-
 num orare: ut sui miseretur nil tam asperum: nil tam difficile esse quod non cupidissime facturi essent:
 Dum ea res aere alieno consilium propter semproniam. Nam tum Brutus Roma aberat: praeterea Ga-
 binium accersit: quo maior auctoritas, suo sermone esset: Eo praesente coniurationem aperit no-
 minat socios praeterea multos cuiusque generis innoxios: quo legatis animus amplior esset. Denique
 eos pollicitos operam suam domum dimittit. Sed allobroges diu in incerto habuere quidnam con-
 silium caperent. In altera parte erat aes alienum: studium belli: magna merces in spe uictoriae atque in
 altera maiores opes: tuta consilia pro incerta spe certa praemia. Haec igitur illis uolentibus tandem
 fortuna uicit, p. r. Itaque, Qu. Fabio sange: cuius patrocinio ciuitas plurimum utebatur. rem omnem
 uti cognouerant aperit. Ci. per sangam consilio cognito legatis praecipit ut studium coniu-
 rationis uerementem simulent: caeteros adeant bene polliceantur. Dentque operam uti eos quam
 maxime manifestos habeant. Hisdem fere temporibus in gallia citeriore atque ulteriore. Item in
 agro prope cenobrutia: apulia motus erat. Namque illi quos ante Catilina dimiserat: inconsulte ac ue-
 luti per dementiam cuncta simul agebant nocturnis consiliis armorum telorum portationibus
 festinando exagitando omnia plus timoris quam periculi effecerant. Ex eo numero complures.
 Qu. Metellus celer praetor ex focis Catilinae causa cognita in uincula coniecerat. Item in citeriore
 gallia. C. Murena: qui eius provinciae legatus praerat. At Romae Lentulus cum caeteris: qui princi-
 pibus coniurationis erant. Paratus ut uidebatur magnis copiis constituerat. uti cum Catilina in
 agrum sexulanum cum exercitu uenisset. L. Bestia, Tri. Ple. contione habita conquereretur de ac-
 tionibus Ciceronis: bellique grauissimam inuidiam optimo consilio imponeret. Eo signo proxima
 nocte caetera multitudo coniurationis suum quisque negocium exequeretur: sed ea diuisa hoc
 modo dicebantur. Statilius & Gabinius uti cum magna manu duodecim simul opportuna loca
 urbis incenderent: quo tumultu facilius ad consulium: caeterosque: quibus infidiae parabantur
 fieret. Cethegus Ciceronis ianuam obsideret. Eumque ui aggrediretur. Alius autem alium. Sed
 filii familiarum: quorum ex nobilitate maxima pars erat: parentes interficerent simul caede & in-
 cendio percussis omnibus ad Catilinam eruperent. Inter haec parata atque decreta Cethegus semper

querebatur de ignavia sociorum illos dubitando: & dies prolatando magnas opportunitatis cor-
rumperere: factō non consulto in tali periculo opus esse: seque si pauci adiuuarent languentibus ali-
is impetum in curia facturum. Natura ferox: uāhemens: manu promptus erat maximum: bo-
num in celeritate putabat. Sed Allobroges ex præcepto Ciceronis per Gabinium cæteros conueni-
unt. Ab Lentulo Cethego: Statilio item Cassio postulant iusiurandum: quod signatum ad ciues
perferant, aliter haud facile eos ad tantum negotium impelli posse. Cæteri nihil suspicantes dant.
Cassius semet eo uenturum breui tempore pollicebatur: ac pauloante legatos ex urbe proficiscitur
Lentulus cum his titum Vulturium quendam crotoniensem mittit: ut Allobroges priusq̄ domū
pergerent cum Catilina data atque accepta fide societatem confirmarent. Ipse Vulturio litteras ad
Catilinam dat: quarum exemplum infra scriptum est.

Vi sim ex eo quem ad te misi cognosces: fac cogites in quanta calamitate sis: & memine-
ris te uirum esse. Consideres quid tuæ rationes postulent auxilium peras ab omnibus
etiā ab infimis. Ad hæc mādāta uerbis dat: cū ab senatu hostis iudicatus sit: quo consilio
seruitia repudiet. In urbe parata esse omnia quæ iusserat: ne cunctes ipse propius accede-
re. His rebus ita actis constituta nocte qua proficiscerentur. Cicero per legatos cuncta doctus. L. Va-
lerio Flacco: & C. Promptinio prætoribus imperat: ut ponte militio per insidias: Allobrogum co-
mitatus deprehendant. Rem omnem aperit: cuius gratia mittebatur, cætera uti factō opus sit: ira
agant: & permittit illis homines militares sine tumultu: præsiidiis collocatis: sicut præceptum erat
occulte pontem obsiderent. Postquam ad id loci legati cum Vulturio uenerūt: & simul utrinque
clamor exortus est: galli cito cognito consilio sine mora prætoribus se tradunt. Vulturius primo
cohortatus cæteros gladio se a multitudine defendit. Deinde ubi a legatis desertus est: multa pri-
us de salute sua. Promptinium obtestatus quod ei notus erat. Postremo timidus ac uitæ diffidens
uelut hostibus sese prætoribus tradit. Quibus rebus confectis: omnia per nuntios prope consuli
declāratur. At illum ingens cura atque lætitia simul occupauere. Nam lætabatur intelligens con-
iuratione patefacta ciuitatem in periculis ereptam esse. Porro autem anxius erat: dubitans in ma-
ximo scelere tantis ciuibus deprehensis quid factō opus esset: pœnam illorum sibi oneri impiunita-
tem perdundæ. r. pu. fore credebat. Igitur e confirmato animo uocari ad sese iubet Lentulum Cethe-
gum, Statilio Gabinium. Item quæ ceparium terracinensem: qui in Apuliam ad concitanda serui-
tia proficisci parabat. Cæteri sine mora ueniunt. Ceparius pauloante domo gressus: cognito consi-
lio ex urbe profugerat. Consul Lentulum: quod prætor erat ipse manu tenens in senatum perdu-
cit. Reliquos cum custodibus in ædem concordiaē uenire iubet. Eo senatum aduocat: magna que
frequentia eius ordinis Vulturium cum legatis introducit. Flaccum prætorem scrinium cum lit-
teris: quas a legatis acceperat: eodem afferre iubet. Vulturius interrogatus de itinere: & de litteris:
postremo quid: aut qua de causa consilii habuisset. Primo fingere: alia dissimulare de coniuratio-
ne. Post ubi fide publice data dicere iussus est: omnia uti gesta erant aperit: docetque se paucis an-
te diebus a Gabinio & cepario socium accitum nihil amplius scire quam legatos tantummodo au-
dire solitum ex Gabinio. P. Antonium. Seruium. Syllam. L. Vargunteum: multos præterea in ea
coniuratione Catilinæ esse. Eadem galli fatentur. At Lentulum dissimulantem coarguunt præter
litteras sermonibus quos ille habere solitus erat ex libris Sybillinis regnum Romæ tribus. Corne-
lius protendi Cinam atque Syllam antea: tertium se dicebat: cui fatum foret orbis potiri præterea
incenso capitolio illum esse. xx. annum quem sæpe ex prodigijs aruspices respondissent bello ci-
uili cruentum fore. Igitur perlectis litteris cum prius omnes signa sua cognouissent: senatus de-
creuit: uti abdicatus esset a magistrātu Lentulus itemque cæteri in liberis custodibus haberentur.
Itaque Len. traditur. P. Lentulo spintheri: qui tum ædilis erat. Cethegus quinto cornificio. Stati-
lius. C. Cæsari Gabinius. M. crasso. ceparius nam is pauloante ex fuga retractus erat. C. Teren-
tio traditur: Interea plebs coniuratione patefacta: quæ primo cupida nimis nouarum rerum
bello fauebat mutata mente Catilinæ consilia execrari: ciceronem ad cœlum tollere: ueluti ex
seruitute erepta gaudium atque lætitiā agitabant. Namque alia facinora prædæ: magis quam de-
trimento fore: Incendium uero crudele immoderatum ac sibi maxime calamitosum putabat:
quippe cui omnes copiae in usu quottidiano & in quottidiano cultu corporis erant. Post eundem
diem quidem Lucius Tarquinius ad senatum adductus erat. Quem ad Catilinam proficiscen-
tem retractum ex itinere aiebant. Is cum diceret se indicaturum de coniuratione: si fides publica
data esset: iussus a consule quæ sciret edicere: eadem fere quæ Vulturius de paratis incendi-
is: de cæde bonorum: de itinere hostium senatum edocet. Præterea se missum a M. Crasso: qui
Catilinæ nuntiaret ne eum. Lentulus & Cethegus: alique ex coniuratione deprehensi terrerent.
Eo quæ magis properaret ad urbem accedere. Quo cæterorum animos reficeret: & illi facilius
a periculo eriperentur. Sed ubi Tarquinius crassum nominauit hominem nobilem maximis diu

riis summa potentia alii rem incredibilem rati pars tamen uerz existimabant: tamen quia in tali tempore tanta uis hominis magis leniunda quam exagitanda uidebat. Plerique Crasso ex priuatis negociis obnoxii conclamant: indicem esse falsum: deque ea re postulant uti referatur. Itaque consulente Cicerone frequens senatus decreuit Tarqni indicium falsum uideri. Dumque in uinculis retinendum: neque amplius potestate faciunda: nisi de eo indicaret: cuius consilio tanta rem esse mentitus. Erant eo tempore qui existimarent indicium illud a P. Antonio machiatum: quo facilius appellato Crasso per societatem periculi reliquos illius potentiae teget: alii Tarqnum a Cicerone esse immisum aiebant: ne Crassus more suo suscepto malorum patrocinio remp. conturbaret. Ipsum Crassum ego postea praedicationem audiui tanta illam contumelia a Cicerone impositam. Sed in idem temporibus quintus Catullus cuius piffo: neque precibus: neque gratia: neque precio Cicerone impellere potuere uti per allobroges aut alium indicere. C. Caesar falso nominaret. Nam uterque graues inimicitias cum illo exercebant: piffo oppugnatus in iudicio pecuniarum reperundarum propter cuiusdam transpadani supplicium iniustum Catullus ex petitione pontificatus odio incensus: quod extrema aetate usus maximis honoribus ab adolescentulo Caesare uictus discesserat. Res autem opportuna uidebat: quod is priuatum egregia libertate: publice maximis muneribus grandem pecuniam debebat. Sed ubi consul ad tantum facinus impellere nequeunt: ipsi sigillatim circueundo metiendo: quae a Vulturio: aut allobrogibus audisse diceret: magnam illi inuidiam confluauerant: usque adeo ut nonnulli egressi romani qui praesidii causa cum talis erant circumcedere concordiae: seu periculi magnitudine: seu autem mobilitate impulsis: quo studium suum in re publica clarius esset. Egrediendi ex senatu Caesari gladio imminarent. Dum haec in senatu agunt. Et dum legatis Allobrogum & Tito Vulturio comprobato indicio eorum praemia decernunt: libertini & pauci ex clientibus Lertuli diuersis itineribus opifices atque seruitia in uicis ad eum eripiendum sollicitabant: partim exgrebant duces multitudinum qui precio remp. uexare soliti erant. Cethegus autem per nuncios familiae atque libertos suos electos: exercitatos orabat in audacia ut grege facto cum talis ad sese irruerent. Consul ubi ea parari cognouit: dispositis praesidiis uti res atque tempus monebat. Conuocato senatu refert quod de his fieri placeat: qui in custodiis traditi erant. Sed paulo eos ante frequens senatus iudicauerat contra re publica fecisse: Tum D. Syllanus iunius sententiam rogatus: quia eo tempore consul designatus erat. De his qui custodiis tenebant. Et praeterea de L. Cassio. P. Eurio. P. Umbreno. Qu. Annio si dephesi foret supplicium sumendum decreuit. Hisque postea per motus oratione. C. Caesaris pedibus in sententiam Tyberii neronis iturz se dixerat: quod de ea re praesidiis additis referendum esse censuerat. Sed Caesar ubi ad eum uentum est rogatus sententiam a consule huiusmodi uerba locutus est.

Mnes homines. P. C. qui de rebus dubiis consultant: ab odio: amicitia: ira atque misericordia uacuos esse decet. Haud facile animus uerum prouidet ubi illa officunt: neque quamquam hominum libidini simul & usui paruit: ubi intenderis ingenium ualet. Si libido possidet ea domina: animus nihil ualet. Magna mihi copia est memorandi. P. C. qui reges ira atque populi misericordia impulsis male consuluerunt. Sed ea malo dicit: quae maiores nostri contra libidine animi sui recte atque ordine fecere. Bello macedonico quod cum rege gessimus: Rhodiis ciuitas magna atque magnifica: quae populi Romani opibus creuerat infida aduersa nobis fuit. Sed postquam bello confecto de rhodiis consultum est: maiores nostri ne quis diuitiarum magis quam iniuriae causa bellum inceptum diceret: impunitos eos dimisere. Item bellis punicis omnibus: cum saepe carthageneses in pace & per inducias multa nefaria facinora fecissent: nunquam ipsi per occasionem talia fecere: magis quam se dignum foret: quam quod in illos iure fieri posset quaerebant. Hoc item uobis prouidendum est. P. C. ne plus apud uos ualeat. P. Lentuli & caeterorum scelus quam uestra dignitas: neue magis irae uestrae consulatis quam fama. Nam si digna poena pro factis repiretur: nouum consilium approbo. Si magnitudo sceleris eorum omnium ingenium exuperat. His utendum censeo: quae legibus comparatae sunt. Plerique eorum qui ante me sententias dixerunt: compositae atque magnifice casum reip. miserati sunt: quae belli saeuitia esset: & quae uictis acciderent: enumerauerunt: rapti uirgines: pueros diuelli: liberos a complexu parentum matres familiarum patique uictoribus collibuisse. Phana atque domos spoliari: caedem: incendia fieri. Postremo armis cadaueribus cruore atque luctu omnia compleri. Sed per deos immortales: quo illa oratio pertinuit. An ut uos infestos coniurationi faceret: scilicet quem res tanta atque tam atrox non permouit: eum oratio incenderet: non ita est: neque cuiquam mortalium iniuriae suae paruae uidentur multi eas grauis aequo habuere. Sed aliis alia licentia est. P. C. qui dimissi in obscuro uitam agunt: si quid iracundia reliquerit pauci sciunt fama atque fortuna pares sunt qui magno impio praediti in excelso aetatem agunt. Eorum facta cuncti mortales nouere: ita in maxima fortuna minima licentia est: neque stupere: neque odisse: sed minime irasci decet. Quae apud alios iracundia dicit: ea imperio superbia atque crudelitas appellatur. Eadem sic existimo. P. C. omnes cruciatus minores quam facinora illoz esse. Sed plerique mortales postrema meminere: & in hominibus impiis sceleri eorum obliti de poena differunt: si ea paulo saeuior fuit. D. Syllanum forte atque strenuum certe scio quae studio dixerit re publica dixisse: neque illum in tanta re gratiam aut inimi-

citias exercet: eos mores: eamque modestiā uiri cognoui. Verū setētia eius mihi nō crudelis. Quid enī tales homines crudele fieri potest: sed aliena a repu. uidet. Nā pfecto aut metu aut iniuria te su begit Syllane cōsulē designatū genus poene nouū discernere. De timore supuacaneū ē differere: cū præsertim diligētia clarissimi uiri cōsulis tāta p̄sidia sint ī armis: De poena possumus egdē dicerē id quod res habet ī luctu atque miseriis mortē erūnag: regem non cruciatū esse. Eā cuncta mortaliū mala dissoluere ultra: neq̄ curā: neque gaudio locū esse. Sed p̄ deos immortales: quāobrē ī setētia nō addidisti uti prius uerberibus ī eos aduerteres: an q̄ lex portia uetat: At aliā leges. Itē de cōdē natis ciuibus nō animā eripi: sed exiliū pmitti iubet: an q̄ grauius ē uerberari quā necari. Quid at acerbū aut nimis graue ē in hoies tāti facinoris cōuictos. Sin q̄ uerberari quā necari: ideo dimisisti leuius qd̄ cōuenit in miore negotio legē timerē cū eā in maior neglexeris? At. n. q̄s rephēdet id quod in parricidas reip. decretū erit tēpus dies fortuna: cuius libido gētibus moderat. Illis merito accidit q̄qd̄ euenit. Ceterū uos patres. C. qd̄ in alios statuatis cōsiderate. Oīa mala exēpla ex bonis rebus orta sūt. Sed ubi imperiū ad ignaros ciues: aut minus bonos puenit nouū illud exēplū ab dignis & idoneis ad indignos & nō idoneos trāssert. Lacedemonii deuictis Atheniēsis triginta uiros im/posuere: q̄ remp. eoz̄ tractarēt. Hi primo cōepere pessimū quēque & oibus inuisū indēnatū necar. Ea lege populus lātari: & merito dicere fieri. Post ubi paulati licētia creuit iuxta bonos & malos li bidinosē interficere: ceteros metu terrere. Ita ciuitas seruitute oppressa: stultā letitiā graues pōenas dedit. Nostra memoria uictor Sylla cum Damasippū & alios eiusmodi: q̄ malo reipubli. creue rāt iugulari iussit. Quis nō factū eius laudabat: hoies scelestos & factiosos: q̄ seditionibus rempu/ blicā exagitauerāt: merito necatos aiebāt. Sed ea res magnā initiū cladis fuit. Nā uti q̄q̄: aut domū aut uillā. postreō aut uas: aut uestimētū alicuius cōcupiuerat: dabat operā ut is in p̄criptoz̄ nume ro esset. Ita illi q̄bus Damasippi mors lātitiā fuerat: paulo post ipsi trahebāt: neq̄ prius finis iugu lādī fuit: q̄ Sylla oēs suos diuitiis expleuit. At ego hoc nō in Marco Tullio neque his tēporibus ue reor. Sed in magna ciuitate multa & uaria ingenia sūt. Potest alio tpe alio consule cui itē exercitus sit in manu aliqd̄ falsum p̄ uero credi: ubi hoc exēplo p̄ senatus decretū gladiū cōsul eduxerit: quis finem statuet: aut quis moderabit? Maiores nostri patres. C. neque cōsiliū neque unq̄ audatiā egue re: neque illi supbia obstabat: quominus aliena instituta: si modo p̄ba erāt imitarent. Arma atq̄ rēla militaria ab samnitibus: isignia magistratuū ab tuscis plāraque sūpserūt. Postremo quod ubi que apud socios aut hostes idoneū uidebat cū summo studio domi exequabant. Imitari q̄ inuide re bonis malebāt. Sed eodē illo tpe maiores nostri grāciā morē imitati uerberibus animaduerte bāt in ciues de condemnatis summū suppliciū sumebāt: Postquā respublica adoleuit & multitudi ne ciuium factiones ualere: circumuenire innocētes: alia huiuscemodi fieri cōepere: tūc lex portia: aliāque leges paratāe sunt: quibus legibus damnatis exilium pm̄issum est: hāc ergo causā. P. C. co/ m̄inus nouum consilium capiamus: in primis magnam puto. Profecto uirtus atque sapiētia ma/ ior in illis fuit: q̄ ex paruis opibus tātum impium fecere: q̄ in nobis qui ea bene parta uix r̄tinemus Placet igitur eos dimitti & augere exercitum Catilinā. Minime. Sed ita censeo publicādas eoz̄ pe/ cunias ipsos in uinculis p̄ municipia habēdos: quā maxime opibus ualēt. Ne quis de his postea ad senatum referat: neue cum populo agat. Qui aliter fecerit senatum existimare sciat eum contra rempublicā & salutem omnium facturū: Postq̄ Cāsar dicendi finem fecit: ceteri uerbo eius: alius alii uarie assentiebantur. At. M. portius Cato rogatus sententiā huiuscemodi orationē habuit.

Onge mihi aliena mens ē. P. C. cum res atque picula uestra considero: & setentias nōnul loz̄ mecū ipse reputo. Illi mihi disseruisse uident de poena eoz̄: q̄ patriā parētibus: aris: atque focis sociisque suis bellū paruere. Res autē monet cauere ab illis magis q̄ qd̄ in il/ los statuamus cōsultare. Nā cetera malefacta tum p̄sequare ubi facta sūt. Hic nisi p̄uide ris: ne accidat: ubi euenit frustra iudicia implores. Capta urbe nihil reliq̄ sit uictis. Sed per deos immortales uos ego appello: q̄ semp̄ domos: uillas: signa: tabulas uestras pluris pretii: q̄ republicā fecistis si ista cuiuscunq̄ modi sint: quā amplexamini retinere: si uoluptatibus uestris ocium p̄ bere uultis exp̄giscimini aliquādo & capeffite rempu. Nō nunc agitur de uestigalibus: nō de socio rum iniuriis libertas & anima uestra in dubio ē. Sæp̄ numero. P. C. multa uerba in hoc ordine fe/ ci: sæpe de luxuria atque auaritia nostroz̄ ciuium questus sum multosque mortales: ob eā causā aduersus habeo: qd̄ mihi atq̄ aīo meo nullius unq̄ delicti grātiā fecisse haud facile alt̄erius libidini malefacta cōdonabā. Sed tametsi uos paruipēdebātis: tamē resp. firma erat. oppulētia negligētiā tol lerabat. Nūc uero id nō agif̄ bonis ne an malis moribus uiuamus: neq̄ quantū aut q̄ magnificū im pium populi romani sit. Sed hāc cuiusque modi uident̄ sint. nostra an nobiscū una hostiū futura sint: hic mihi quisq̄ mansuerudinē & misericordiā nominat. Iā pridē egdē nos uera regē uocabula amisimus: quia bona aliena largiri liberalitas. Malaz̄ rerum audacia fortitudo uocatur: eo respu. ī extremo sita ē. Sint sane quoniā ita se mores habēt liberales ex socioz̄: fortunis sint misericordes ī furibus ærariū. Ne illis sanguinē nostrum largiant: & dum paucis sceleratis parcunt: bonos per

B

ditum eāt. bene & cōposite. C. Cæsaris pauloātē in hoc ordine de uita & morte differuit: credo falsa existimās: ea quæ de inferis memorat diuerso itinere malos a bonis loca terra: inculta fœda atq̄ formidolosa habere. Itaque celiuit pecunias eoz̄ publicādas. Ipsos p̄ municipia habendos in custodia: uidelicet timēs ne si Romæ sint: aut a popularibus cōiuratiōis: aut a multitudine cōducta: p̄ uim eripiāt. Quasi uero mali at que scelesti tātūmodo ī urbe & nō p̄ totā italiā sint aut nō ibi plus possit audacia ubi ad defēdēdū opes minores sunt. Quare uanū eq̄dem hoc cōsiliū est: si piculū: ex illis metuit: si in tāto oīum metu nō solus timet: eo magis refert me mihi atque uobis timere: q̄ re cū de Publio Lētulo cæterisque statuetis p̄ certo habetote uos simul de exercitu Catilinae: & de oībus cōiuratis decernere. Quāto uos attētius ea agetis: tāto illis animus infirmior erit. Si paululū: uero languere uiderint modo oēs iam feroces aderunt. Nolite existimare maiores nostros armis. R. P. ex parua magnā fecisse: si ita res esset multo pulcherrimā eā haberemus quippe socioz̄ atque ciuium p̄terea armoz̄ atque equoz̄ maior copia nobis q̄ illis est. Sed alia fuerat q̄ illos magnos fecere quæ nobis nulla sunt domi: industria: foris iustum impium: animus in cōsulēdo liber neq̄ delictō: neque libidini obnoxius. Pro his nos habemus luxuriā atque auaritiā publice ægestatem: p̄uatim opulentia: laudamus diuitias: segmur inertia. Inter bonos & malos discrimē nullū est omnia uirtutis p̄mia ambitio possidet. neq̄ mixtū est ubi uos separatim sibi q̄que cōsiliū captatis: ubi domi uoluptatibus. Hic pecuniæ aut gratiæ seruitutis: eo fit: ut impetus fiat in uacua tempu. Sed ego hoc omittō. Cōiurauere nobilissimi ciues patriā incendere: Galloz̄ gentē infestissimā nomini romano ad bellū accerserunt. dux hostiū cum exercitu supra caput est. Vos cunctamini & iā nunc dubitatis: qd̄ inter mœnia dephenis hostibus statuatis. Miseremini cæseo deliquere homines iuuenes: adolescentuli p̄ ambitionem atque etiā armatos dimittatis. Vereor ne ista uobis māfuetudo & misericordia si illi arma cœperint: in miseriā cōuertat. si ipsa res aspera est: sed uos nō timetis eam: immo uero maxime: sed inertia atque molitia animi alius aliū expectātes cunctamini uide licet diis ī mortalibus cōsili: q̄ hāc tempu. in maximis sæpe piculis seruare: nō uotis atque supplicis mulieribus auxilia deoz̄ parant uigilādo agēdo bene cōsulēdo p̄spera oīa cedunt. Vbi scordia atque ignauia te tradideris ne q̄q̄ deos implores irati infestique sunt ap̄d maiores nostros Aulius Manlius torquatus bello gallico filiū suū: quod is contra impium in hostē pugnauerat: necari iussit. At ille egregius adolescēs imoderatæ fortitudinis morte pœnas dedit. Vos de crudelissimis paricidiis: qd̄ statuatis cūctamini: uidelicet cætera uita eoz̄: huic sceleri obstat. Voz̄ parcite dignitati. Lētuli: si ipsi pudicitia: si famæ suæ: si diis atque oībus unq̄ ullis peccit. Ignosce Cethegi adolescentia: nisi itēz̄ iā patriæ bellū intulit: nā qd̄ ego de Gabino statilio Cepario loquar: q̄bus si q̄q̄ pensū fuisset: unq̄ non ea cōsilia de rep. habuissent. Postremo. P. C. sine me hercle peccato locus esset: facile paterer uos corrigi ipsa re: quoniam uerba mea cōtēntis: sed undique circūuenti fumus: Catilina cum exercitu faucibus urget Italiæ intra mœnia in sinu urbis sunt hostes: neque parari: neq̄ cōsili quicq̄ potest occulte. Quo magis p̄perandū est: quare ita cæseo ego cum nephario cōsilio sceleratorū ciuiū respubli. in maxima picula uenerit. Hicque indicio Vulturii & legatoz̄ Allobrogum cōuicti cōfessique sunt: cædem: incēdia: aliaque se fœda atque crudelia facinora in ciue: patriæque parauisse de cōfessis sicut de manifestis reꝝ capitaliū more maioz̄ sumendū supplicii. postq̄ Cato asedit: cōsulares oēs: itēque senatus magna pars sententiā eius laudant: uirtutē animi ad cælū ferūt. Alii alios increpātes timidos uocant. Cato magnus atque clarus habet senatus: decretū fit: sicut ille censuerat. Sed mihi multa audienti: q̄. p. r. domi militiaeque mari atque terra præclara facinora fecit: forte libuit attendere quæ res maxime tāta negocia sustinuisset: sciebā sapenūmero. p. r. parua manu cum magnis legiōibus hostium cōtēdisse: cognouerā paruis copiis bella gesta fuisse cum opulentibus regibus ad hoc sæpe fortunæ uiolētiā tolerauisse: faciūda græcos Gallos gloria bellis Romanos ante fuisse. At mihi multa agitantī cōstabat paucoz̄ ciuiū egregiā uirtutē cuncta patriæ uisse: eoque factum est: uti diuitias paup̄tas multitudinē paucitas superaret. Sed postq̄ luxu atque desidia ciuitas corrupta est: rursus respu. magnitudine sua ip̄eratoz̄ atque magistratuū uitia sustēbat. Ac sicuti effecta parentum multis tēpestatibus haud sane q̄sq̄ Romæ uirtute magnus fuit: sed mea memoria ingenti uirtute diuersis moribus fuere uiri duo. M. Cato & C. Cæsar. Quos quoniam res optulerat: silentio p̄terire cōsiliū non fuit: quum utriusque naturā & mores quantum ingenio posse aperire. Igitur his duobus genus: ætas: eloquentia p̄pe æqualia fuere. Magnitudo animi par: itē gloria: sed alia alii: Cæsar beneficiis ac munificentia magnus habebat. Integritate uitæ Cato ille māfuetudine misericordiaque clarus factus. Huic seueritas dignitatē addiderat. Cæsar dādo: subleuādo: ignoscēdo. Cato nihil largiēdo gloriā adeptus est. In altero miseris p̄fugium: in altero malis p̄nicies: illius facilitas: huius cōstātia laudabat. Postremo Cæsar in aīum induxerat laborare: uigilare negociis amicoz̄ intentus: sua negligere: nihil denegare: q̄ dono dignū esset: sibi magnum impium exercitum: bellum nouum exoptabat: ubi uirtus enitescere potuisset. At Cato in studiū modestiæ decoris & maxime seueritatis erat: non de diuitiis cum diuite: nec de factio

ne: cū factioso: sed cū strenuo de uirtute cū modesto de pudor: cū innocēte de abstinentia certabat: esse: q̄ uideri bonus malebat. Itaque quominus petebat gloriā eo magis illā assequēbat. Postq̄ ut dixi enatus in carceris fēretā discessit. Cōsul optimū factū ratus noctēque instabat antecaper: neq̄ eo spatio nouerit triumphosque ad suppliciu postulabat parare iubet: ipse dispositis p̄sidiis: Lentulū in carcerē deducit: in cæteris ide sit p̄tores. Est locus in carcerē qd̄ Tullianū appellat: ubi paululū ascēderis ad leuā circiter. xii. pedes humi dep̄sus eū muniūt undique parietes atque insup̄ camera lapideis fornicibus iuncta: sed incuita tenebris: odore foeda: atque terribilis eius facies ē: in eum locum postq̄ dimissus ē Lētulus incidēs regz capitaliū: q̄bus p̄ceptū erat laqueo gulā fregere. Ita ille Patricius ex gēte clarissima Cornelioz q̄ cōsulare impium Ro. habuerat: dignum moribus factusque suis exitiū uitæ inuēit. De Cethego: Statilio: Gabinio: Cepario eodē modo suppliciu sumptum ē.

Vn ea Romæ gerunt Catilinæ ex oī copia: q̄ & ipse adduxerat: & mālius habuerat: duas legiōes instituit: cohortes ex numero militū cōplet. Deinde ut q̄sque uoluntarius aut ex locis in castra uenerat: eq̄liter distribuerat ac breui spatio legiōes numero hoīum expleuerat cum initio nō plus duobus milibus habuisset. Sed ex oī copia circiter pars quarta erat militaribus armis instructa: cæteri ut quēque casus armauerat: sp̄ros aut lāceas: alii pacutas fudes portabat. Sed postq̄ Antonius aduētabat cum exercitu. Catilina p̄ montes iter facere: modo ad urbē: modo ad Galliā uersus castra mouer̄ hostibus occasionē pugnādi nō dare: sperans p̄pediē magnas copias sese habituz: si Romæ socii incōpta patrauissent: interea seruitia repudiabat: cuius initio ad eū magna copia cōcurrēbat: opibus cōiurationis fretus simul alienū suis ratiōibz existimās uideri. cām ciuū cū seruis fugitiuis cōmunicasse: sed postq̄ nūcius ī castra p̄uēit Ro. cōiurationē p̄fectā de Lētulo & Cethego: & cæteris quos supra mēorauius supplicium sumptum plerique quos ad bellum spēs rapinaz: aut nouaz regz studium illexerat dilabunt. Aliquos Catilina p̄ montes asperos magnis itineribz in agrū pistoriēse adducit eo cōsilio uti p̄ tramites occulte p̄fugerēt in Galliā trāsalpinā. Atq̄. Qu. Metellus celer cū tribus legiōibus ī agro picēo p̄sidebat ex difficultate rerū eadē illa existimās q̄ supra diximus Catilinā agitat: Igit̄ ubi iter eius ex p̄fugis cognouit: castra p̄per̄ mouet: ac sub ipsīs radicibus mōtiū cōsedit: q̄ descēsus erat illi ī Galliā p̄perati. neq̄ tamē Antonius p̄cul aberat ut q̄ magno exercitu locis ægoribus expeditos in fugā sequerēt. sed Catilina postq̄ uidet mōtibz atque copiis hostium sese clausum in urbe res aduersas neque fugā: neque p̄sidiū ullā spē optimū factū ratus: in tali re fortunā belli tētare: statuit cum Antonio q̄primū confligere. Itaque contione aduocata huiuscemodi orationem habuit.

Omptū habeo milites uerba uirtutē nō adde: neque ex ignauo strenuū: neque fortē ex timido exercitū orōne impatoris fieri: sed quāta cuiusq̄ aīo audacia natura aut moribus inest: tāta ī bello pater solet: quē neque gloria: neque picula excitāt: ne q̄q̄ hortet: timor animi auribz officit: sed ego uos quo pauca monerē aduocauī: simul uti cām cōsiliū mei apirē: scitis eq̄dē milites secordia atque ignauia Lētulū q̄tā ipi nobisq̄ cladē attulerit: quoque mōdū p̄sidiā ex urbe opior: ī Galliā p̄ficisci negerī. Nūc uero quo in loco res ur̄a sint: iuxta mecū oēs īrelligitis: ex exercitū hostiū duo: unus ab urbe: alter a Galliā obstant. Diutius in his locis esse si maxie aīus ferat frumēti atq̄ aliaz regz egestas phibet quocūque ire placet ferro iter apiedū ē: q̄ p̄pter uos moneo uti forti atque parato aīo sitis: & cū plū inibitis memineritis uos diuitias: gloria: decus: p̄terea libertatē atque priam in dextris uestris portat: si uincimus oīa nobis tuta erūt: cōmeatus abūde mūcipia atque colōiā patebūt: si metu cesserimus: eadē illa aduersa fiēt: neque locus: neque amicus q̄sq̄ teget: quē arma nō texerint. p̄terea milites nō eadē nobis & illis necessitudo impēdet nos p̄ priā: p̄ libertatē: p̄ uitā: p̄ uirtutē certamus: Illis sup̄uacaneū ē pugnā p̄ potentia paucorū: quo audacius aggredimini memores pristīa uirtutis. licuit nobis cū sūma t̄pitudine in exilio aetate agere. Potuistis nōnulli Ro. amissis bonis aliēas opes expectar: q̄ illa foeda atque intollerāda uiris uidebatur hęc seq̄ decreuistis. si flinquer̄ uultis audacia opus ē. Nemo. n. nisi uictor p̄ pace bellū mutauit. Nā in fuga salutē spare: cū arma q̄bus corpus tegit̄ ab hostibus auerteris ea uero demētia ē sem p̄ in p̄lio his ē maximū piculū: q̄ maxie timēt. audacia p̄ muro habet: cū uos cōsidero milites & cū facta ur̄a aestimo: magna spes me uictoriae tenet: aīus: aetas: uirtus uestra me hortant. Præterea necessitudo q̄ etiā timidus fortes facit: nā multitudo hostiū ne circūuenir̄ queat: phibēt āgustia loci. Quod si uirtuti ur̄a fortia inuiderit: cauete ne multi aīam amittatis: neu capti sicuti pecora potius truci demini: q̄ uiuoz more pugnātes: cruetāque atque luctuosā uictoriā hostibus relinq̄tis. Hęc ubi dixit paululū cōmoratus signa caner̄ iubet: atque instructos ordines in locū æquū deduxit. Deinde r̄mōtis omniū eqs: quo militibus exāq̄to piculo animus āp̄ior esset. Ip̄e pedes exercitū p̄ loco atq̄ copiis instruxit: nā uti plācies erat inter sinistros mōtes & ab dextra rupe āspa: octo cohortes in frōte cōstituit. Reliquaz signa in subsidio arctius collocat: ab his cēturiōes oēs electos & uocatos. Præterea ex gregaris militibus optimū quēque armatū in primā aciē subducit. C. Māliū in dextra. sefulianū quēda in sinistra p̄te curar̄ iube. Ip̄e cū libertis & colonis p̄pe aqlā assistit: q̄ bello cimbrico. C.

Marius in exercitu habuisse dicebat: at ex altera pte. **C. Antoniu** pedibus ager: qđ plio adesse neq̄ bat. **M. Petreio** legato exercitū p̄mittit. Ille ueteranas cohortes: q̄s tumultus causa cōscripserat i fronte post eas cæterę exercitū in plidiis locat. Ipe equo currēs: unūquēque nominās apellat: hortat: rogat ut meminerint se cōtra latrōes inermes p̄ p̄ria: p̄ liberis: p̄ aris atque focis suis certat. Homo militaris qđ āplius annos triginta tribunus atque picclus: aut legatus: aut p̄tor cū gloria magna in exercitu fuerat: plerosque ipe: facta que eorū fortia mouerat ea cōmemorādo militum aīos accēbat: sed ubi oībus rebus exploratis petreius tuba signū dabat: cohortes paulatim incedere iubet: ac facit hostiū exercitus: postq̄ eo uētū ē unde ab ferentariis plū cōmitti posset: maxio clamor cū infestis signis utrique cōcurrūt pila omittūt: gladius res gerit: ueterai pristina uirtutis memores cominus acriter instat: illi aut timidi r̄sistūt maxia ui certat. Interea **Catilina** cū expeditis in p̄ria acie uersari: laborāibus succurreit integros p̄ faucis arcesser. oīa p̄uidere multū ipe pugnat: sæpe hostē ferire: strenui militis: & boni impatoris officia simul exeq̄bat. Petreius ubi uidet **Catilinā** cōtra ac rarus erat magna ui cōtēdere: cohortē p̄toriā in medios hostes inducit: eosque p̄turbatos atque alios alibi resistētes interficit. Deinde utriusque ex lateribus cæteros aggredit. **Mālius** & **Fesulanus** in primis pugnatēs cadūt. Postq̄ suas copias seque relictū cū paucis uidet. **Catilina** memor generis atque pristinae dignitatis suae inter cōfertissimos hostes incurrit: ibique pugnat cōfodit. Sed cōtecto plio tūc uero cerneret q̄t a audacia q̄taque aī uis fuisset in exercitu **Catilinæ**. Nā fere que q̄sque pugnano uiuus locum cōpat: eū amissa aīa corpe tegebat. Pauci autē quos medios cohors p̄toria diuece rat: paulo diuersius iacebat: sed oēs tamē aduersis uulneribus cōciderāt. **Catilina** uero lōge a suis inter hostiū cadauera reptus ē. **Paululū** etiā spirās: ferociāque aī q̄ habuerat uiuus in uultu retinēs. **Postreō** ex oī copia **Catilinæ**: neque in plio: neque in fuga q̄s cuius ingenū captus ē ita cūcti uitae suae hostiū q̄ iuxta peperāt neque tamē exercitus populi ro. lætā: aut incruetā uictoriā adeptus erat: nā strenuissimus q̄sque: aut occiderat in bello: aut grauius uulneratus discesserat. Multi at q̄ de castris uidēdi aut spoliādi gratia: p̄cesserāt uolentes hostilia cadauera amicū alii ps hospitē: aut cognatum repiebant. Fuere item qui inimicos suos cognoscerent: ita uarie per oēm exercitum lætitia: moeror: luctus: atque gaudium agitabantur.

Alfo querit de natura sua genus humanum: qđ ætas imbecilla: atque eui breuis sorte potius q̄ uirtute regat. Nā cōtra r̄putādo neque maius aliud neque p̄stabilius inuenies: magisque naturae industriā hominum q̄ uiri aut tēpus deesse: sed dux atque impator uitae mortaliū aīus ē: q̄ ubi ad gloriā uirtutis uia crassat abunde pollēs potēsque & clarus ē: neque fort una æget: q̄ppe p̄bitatē industriā: aliasque artes bonas: neque dare neque eripere cuiq̄ potest. Sin captus prauis cupidinibus ad inertā & uoluptates corporis pessundatus ē. p̄niciosa libidine paulisp̄ usus ē ubi p̄ secordiā uires: tēpus: ætas: ingenium defluxere naturae infirmitas acculat: sua q̄ppe culpā autores ad negocia trāsferunt. Quod si hominibus bonarū regū tāta cura esset: q̄t studio aliēa ac nihil p̄ futura: multumque etiā piculosa petunt neque regerent magis a casibus: q̄ regere casus: & eo magnitudinis p̄cederēt: ubi p̄ mortalibus æterni gloria fieret: nā uti genus hominū cōpositū ex corpore & aīa ē: ita res cūctae studiaque oīa n̄ra corpis alia: alia aī natura sequunt. Igit̄ p̄ clara facies magnae diuitiae ad hoc uis corpis & alia huiuscemodi oīa breui dilabunt. At ingeni egregia facinora sicuti aīa in mortalia sūt. Postreō corpi & fortunae bonorū ut initiū sic finis ē. Omniaque orta occidunt & aucta fenescunt. Animus incorruptus æternus rector humai generis agit: atque habet cuncta: neque ipe habet. quomāgis prauitas eorū admirāda ē: q̄ corpis dediti gaudis p̄ luxū atque ignauā ætatē agunt. Cæterę ingeniu: quo neque melius: neque āplius aliud in natura mortaliū ē incultu atque secordia torpescere sinunt: cū p̄sertim tā multae uariæque artes sint animi: q̄bus summa claritudo parat. Vex̄ ex his magistratus & impia. Postreō omnis cura regū publicarū minime mihi hac tēpestate cupiēda uidet: quoniā neque uirtuti honos dat: neque illi q̄bus p̄ fraudē ius fuit: utique tuti aut eo magis honesti sūt. Nā ui q̄dē regere patriā aut parētes: q̄q̄ & p̄stis & delicta corrigas: tamē importnum ē: cum p̄sertim oēs regū mutatiōes cædē fugā aliaque hostilia p̄tēdat. frustra at̄ niti: neque aliud se fatigādo: nisi odium q̄rere extremæ demētiae ē: nisi forte illi que inhonesta & p̄nitiosa libido tenet potētiae paucorū decus atque libertatē suā gratificari. Cæterę ex aliis negotiis: q̄ ingenio exercent in primis magno usui ē memoria regū gestarū: cuius de uirtute qa multi dixere: p̄tereundum puto simul: ne p̄ insolētiā q̄ existimet memet studium meum laudādo extollere. Atque ego credo fore homines: q̄ quia decreui p̄cul a rep. agere ætatē tāto tāque utili labori meo nomen inertiae imponāt. Certe q̄bus maxima industria uidet salutē are plebē & cū uiuis gratiā q̄rere. Quod si reputauerint: & in q̄bus ego t̄pibus magistratum adeptus sum: & q̄les uiri idē asseq̄ nequerint: & reputauerint: postea quae genera hominum in senatum p̄uenerint: p̄fecto existimabunt me magis merito q̄ ignauia iudicium animi mei mutauisse: maiusque cōmodum ex ocio meo: q̄ ex aliorū negociis. r̄. p̄. uenturę. Nā sæpe ego audiui q̄ntum maximum **Publiū Scipionē**. Præterea ciuitatis nostrae clarissimos uiros solitos ita dicer: quum maiorū imagines

intuerent uehementissime sibi animum ad uirtutē accendi: scilicet nō carā illā: neque figuram tantam uim in sese habere: sed memoria gestarū regū eam flammā egregiis uiris in pectore crescere: neque prius sedari: q̄ uirtus eorū famā atque gloriā maiorē adaequauerit. At cōtra quis ē hominum omnium his moribus: q̄ nō de diuitiis & sumptibus nō p̄bitate: neque industria cum maioribus suis cōtēdat: etiā homines noui: q̄ antea soliti erāt: p̄ uirtutē nobilitatē anteueniūt: furtim & p̄ latrocinia potius q̄ bonis artibus ad impia & honores nitunt. Proinde q̄si p̄tura & consularatus atque oīa alia huiuscemodi p̄ se ipsā clara & magnifica sint. Ac nō p̄inde habeant: ut eorū q̄ ea sustinet: uirtus ē. **Vege** ego liberius altiusque p̄cessi: dum me ciuitatis morū piget tēdetque: nunc ad inceptū redco.

Ellū scripturus sum: quod. p. r. cū Iugurtha rege Numidarū gessit: primū q̄a magnum & atrox uariaque uictoria fuit. Deinde q̄a tunc primū supbia nobilitatis obuiatū est: quae cōtētio diuina & humana cuncta p̄miscuit. Eoque uecordia p̄cessit: ut studiis ciuilibus & bellū atque uastitas italiae finē faceret: sed priusq̄ huiuscemodi rei initiū expediā pauca supra repetā: quo ad cognoscēdū oīa illustria magis: magisque in apto sint. Bello punico secundo quo dux carthaginēsiū Hānibal post magnitudinē nominis romani italiae opes maxime attriuerat Masinissa rex Numidarū in amicitia receptus a. P. Scipioe: cui postea aphyricano agnomē ex uirtute fuit: multa & p̄clara rei militaris facinora fecerat: ob quae uictis carthaginēsis & capto Siphace: cuius in aphyrica magnū atque latū impiū ualuit. p. r. q̄scunque urbes & agros manu cōepat: regi dono dedit. Igit̄ amicitia Masinissae bona atque honesta nobis p̄manit sed impii uitaeque eius idē finis fuit: deinde Micipsa filius regnū solus optinuit manastabile & Gulusa fratribus morbo abluptis is Adherbale & Hiēfale ex sese genuit: Iugurthaque manastabilis fratris sui filium: quē Masinissa: q̄a ortus ex cōcubina erat: priuatū dereliquerat eodē cultu: quo liberos suos domi habuit. Qui ubi primū adoleuit pollens uiribus decora facie: sed multo maxime ingenio ualidus: non se luxū: neque inertiae corrupēdū dedit: sed uti mos gētis illius ē: equitare: iaculari cursu cū aequilibus certa re: & cū oīs gloria atēret: oibus tamē carus esse: ad hoc pleraque tpa in uenādo agere leonē atque alias feras: aut primus ferire: plurimū facere: & minimū ipse de se loqui: q̄bus rebus Micipsa tamen si initio laetus fuerat existimās iugurthae uirtutē regno suo gloriae for: tamē postq̄ hoīem adolēscētē exacta sua aetate & paruis liberis magis: magisque crescere intelligit: uāhemēter eo negocio p̄motus multa cum aīo suo uoluebat. Terrebat eū natura mortaliū auida impii & p̄ceps ad explēdā animi cupiditatē. Præterea opportunitas suae liberorumque aetatis: q̄ etiā mediocres uiros spe praedae trāsuerfos agit. Ad hoc custodia numidarū in iugurthā accēsa: ex q̄bus si talē uix dolis interfecisset: neq̄ seditio: aut bellū oriret̄ anxius erat. His difficultatibus circunuetus ubi uidet neque p̄ uim: neque insidiis opprimi posse hoīem tā acceptū popularibus q̄d erat Iugurtha manu promptus & appetēs gloriae militaribus statuit eū obiectare piculis & eo modo fortunā tētare. Igit̄ bello Numātino Micipsa cū populo. ro. equitū atque peditū auxiliū mitteret: sp̄ans uel ostēdendo uirtutē: uel hostiū saeuicia facile eū occasu p̄fecit numidis: quos in Hispaniā mittebat: sed ea res longe aliter quā ratus erat euenit: nā iugurtha ut erat impigro atque acri ingenio ubi naturā. P. Scipiois: q̄ tū romanis impator p̄erat: & morē hostiū cognouit: multo labore multaque cura. Præterea modestissime parēdo & saepe obuiā eundo piculis in tāta claritudine breui puenerat ut nris uāhemēter carus numātinis maxio terrori eēt. Ac sane q̄d difficillimū ī pris ē & p̄lio strēnuus erat & bōus cōsilio. Quorū alter ex p̄uidētia timorē: alter ex audacia remeritatē plerūque afferit̄ solet. Igit̄ ipator oēs fere res asp̄as p̄ iugurthā agere in amicis habere magis magisque eū indies aplecti. quippe cuius neque cōsiliū: neque inceptū illū frustra erat: huc accēdebat munificētia animi & ingenii solertia. Quibus rebus sibi multos ex romanis familiari amicitia cōiunxerat. Ea tēpestare in exercitu nostro fuer̄ cōplures noui: atque nobiles: q̄bus diuitiae bono honestoq̄ potiores erāt. Factiosi domi potētes apud socios clari magisq̄ honesti q̄ iugurthe nō mediocre aīum pollicitādo accēdebāt: si Micipsa rex occidisset: fore uti solus impii numidiae potiret̄: in ipsā maximā uirtutem Romae oīa uenalia esse: sed postq̄ Numātina deleta. P. Scipio dimittere auxilia: & ipsa reuertī domū decreuit: donatū atque laudatū magnifice p̄ cōtione iugurtā in p̄toriū duxit: ibique secreto monuit & potius publice quā priuatim amicitia populi romani coleret: ne aliq̄bus largiri iusuec̄eret. Periculose a paucis emi: quod multoz̄ esset. Si p̄manere uellet in sui artibus ultro & gloriā & regnū uētuz: sin p̄peratius p̄geret suā pecuniā & ipsū p̄cipitē casuz: sic locutus cū litteris eū q̄s Micipsae redderet dimisit: eaz̄ p̄sententia hāc erat: iugurthae tui in bello Numātino lōge maxia uirtus fuit. Quā rē certe scio tibi gaudio eē: nobis ob merita sua carus ē: ut idē fenatū & populo romano sit summa ope nitemur. Tibi q̄dē p̄ nostra amicitia gratulor: en habes uix dignū: te atque auo suo: masinissa igit̄ rex ubi ea q̄ fama acceperat ex litteris impatoris ita esse cognouit: tum uirtute: tū gratia uiri p̄motus flexit animū suū & iugurthā beneficiis uincere aggressus est: statimque eū adoptauit & testamēto pariter cū filiis hāc rē dē instituit: sed ipse paucos post annos morbo atque aetate confectus cum sibi finem uitae adesse intelligeret coram amicis & cognatis itemque Adherbale Hiēpsale filius dicitur huiuscemodi uerba

eum iugurtha habuisse.

Aruū ego o iugurtha te amisso patre sine spe: sine opibus in meū regnū accipi: existimās
p nō minus me tibi q̄ liberis si genuisse ob beneficia carz fore. Neque ea res falsū me habu
it: nā ut alia magna & egregia tua omittā: nouissime rediēs Numātia: meque regnū que
meū gloria honorauisti: tuaque uirtute nobis Romanos ex amicis amicissimos fecisti:
in Hispania nomē familiae renouatū ē. Postreō qđ difficillimū inter mortales ē gloria inuidiā uici/
fisti: nunc quoniā mihi natura sinē uitæ fecit: p̄ hāc dextrā: p̄ regni fidē moneo obtestorque ut hos q̄
tibi genere p̄pinqui beneficio meo fratres sunt: caros hēas: neu malis alienos adiungere q̄ sāguine
cōiunctos retinere. Nō exercitus: neque thesauri p̄sidia regni sūt. Verz amici quos neque armis co
gere: neque auro parare queas officio & fide pariunt. Quis autē amicior: q̄ frater fratri? Aut quē fi
dū alienū inuenies: si tuis fueris hostis? eqđe uobis ego regnū trado firmū si boni eritis: si mali im
becille. Nā cōcordia paruæ crescūt res: discordia maxia dilabunt. Cæterz ate hos te iugurtha: q̄ æta
te & sapiētia maior es: ne aliter qđ eueniat p̄uidere decet: nā in oī certamine: q̄ opulētior est: etiā si
accipit iniuriā: tamē q̄ plus potest facere uidet: uos autē Adherbal & Hienfal colite obseruate talē
hunc uirz. Imitamini uirtutē & enitimini: ne ego meliores liberos sumpsisse: q̄ genuisse uidear. Ad
ea iugurtha tametsi regē ficta locutū intelligebat: & ipse longe aliter aīo agitabat: tamē p̄ tpe beni
gne respōdit. Micipsa paucis post diebus moris. Postq̄ illi more regio iusta magnifice fecerat reguli
in unū cōuenere: ut inter se de cunctis negociis disceptarēt. Sed Hienfal q̄ minimus ex illis erat: natu
ra ferox etiā antea ignobilitatē iugurthæ: q̄a materno genere impar erat despiciēs dextra Adherba/
lé afflēdit: ne medius ex tribus iugurtha foret: quod apud Numidias honori ducit. Deinde tamen
ut ætati cōcederet fatigatus a fratre uix in partē alterā traductus est: ibi cū multa de administrādo
impio differerēt: iugurtha inter alias res ait: oportere quinquēni cōsulta & decreta oīa rescidi. Nā
p̄ ea tēpora cōfectū aīis Micipsā paz aīo ualuisse: Tū idē Hienfal placere respōdit: nā ipsū illū tribus
p̄ximis aīis adoptiōe in regnum puenisse: qđ uerbum in pectus iugurthæ altiusq̄ q̄s ratur erat de
scēdit: itaque ex co tpe ira & metu aīus moliri parare: atque ea modo in aīo habere q̄bus p̄ dolum
Hienfal caperet. Quæ ubi tardius p̄cedunt: neque lenis aīus ferox. Satuit quouis modo inceptum
p̄ficere: primo cōuentu: quē ab regulis factum supra memorauī p̄pter discessionē placuerat diuidi
thesauros: finesque impii singulis cōstitui: itaque tēpus ad utrāque rē decernit: sed maturius ad pe
cuniā distribuēdā. Reguli interea in loca p̄pinq̄ua thesauris alius alios cōcessere: sed Hienfal p̄ficicic
in oppidum thirmida forte eius utebat domo qđā p̄ximus licitor iugurthæ: q̄ carus acceptusque ei
sem̄p fuerat. Quē ille casu ministrum oblatum p̄missis honorat: impellitque uti tanq̄ suā domū
uisens eat portaz: clauēs adulterinas parat: nā uere ad Hienfalē referēbantur. Cæterz ubi res postu
laret se ipsum cum magna uentuz manu. Numida mandata breui p̄fecit. Atque uti doctus erat
noctu: iugurthæ milites introducit: postq̄ in ædes irrumpere diuersi regē q̄rere: dormiētes alios:
alios occurfantes interficere. Scrutari loca abdita clausa effringere strepitu & tumultu omnia mi/
scere. Cum interim Hienfal reperitur: occultans se in tugurio mulieris ancillæ: quo initio pavidus
& ignarus loci profugerat. Numidæ caput eius uti iussi erant ad iugurtham referunt: Cæterum
fania tanti facinori per omnem africanam breui diuulgabatur Adherbalem omnesque qui sub Mi
cipsæ imperio fuerant metus inuadit: in duas partes discedunt Numidæ plures Adherbalē sequū
tur: sed illum bello meliores. igitur iugurtha quammaximas potest copias armat: urbes partim
ui: alias uoluntate imperio suo adiungit: omni Numidiæ parat imperare Adherbal tametsi lega
tos Romam miserat: qui senatum edocerent de cæde fratris & suis fortunis: tamen fretus multi
tudine militum: parat contendere armis. Sed ubi rex ad certamen uenit uictus ex proelio profugit
in prouinciam: ac dehinc Romam tendit: tum iugurtha paratis consiliis postquam omni numi/
dia potiebatur: in ocio facinus suum cum animo reputās timere. r. p. neque aduersus iram eius us
quam: nisi in auaritia nobilitatis & pecunia sua spem habere. Itaque paucis diebus cum argento &
auro multo legatos Romam mittit. Quis præcipit uti primum ueteres amicos magnis muni/
bus expleant: deinde nouos exquirant. Postremo quencunque possent largiendo nec cunctentur
parare. Sed ubi Romam legati uenere: & ex præcepto regis hospit. bus aliisque quorum ea tempe
state in senatu auctoritas pollebat magna munera misere. Tanta communicatio incessit: ut ex ma
xima inuidia in gratiam & fauorem nobilitatis iugurtha ueniret. Quorum pars spe alii precio in/
ducti singulos ex senatu ambiundo nitebantur: ne grauius in eum consuleretur. Igitur ubi legati
satis confidunt die constituto: Senatus utriusque datur: tum Adherbalem hoc modo locutum
accepimus.

Atres conscripti: Micipsa pater meus moriens præcepit mihi uti regni Numidiæ tan/
tum modo p̄curationem existimare meā. Cæterz ius & impiū eius penes uos eē. Simul
p eniterer domi militiæque q̄maxio usui eē. r. p. uos mihi cognatorū: uos affiniū loco du
cerē. Si ea fecissem in urā aicitia exercitū diuitias munimēta regni me habituz. Quæ p̄

cepta prius mei cum agitarē. Iugurtha homo omnium sceleratissimus: quos terra sustinet: cōcepto uestro imperio. Masinisse me nepotem etiam a stirpe socium atque amicum po. ro. regno: fortunisque omnibus expulit: atque ego, p. c. quoniam eo miseriā: erā uenturus: uellē potius ob mea: quā maiore meorum beneficia posse me a uobis petere auxilium: ac maxime uellē debere mihi beneficia a. p. r. quibus uti nam non egerem: sed si ea desideranda erant uti debetis uterer. Sed quoniam patre tua per seipsa proberrimum ē cogor prius oneri quā usui eē. Ceteri reges aut bello uicti in amicitia recepti sunt a uobis: aut in suis dubiis rebus societate uestra petiuerunt. Sed familia nostra cum po. ro. bello carthaginensi instituit amicitia: quo tempore magis fides eius quā fortuna petenda erat. Quorum progenie uos, P. C. nolite pati me nepotē Masinissae frustra uobis auxilium petere: sed ad impetrandum nihil causae habere propter miserandam fortunam: quod paulo ante ego rex genere: fama atque copiis potēs nunc deformatus erumnis inops alieas opes expecto: tamē erat maiestatis, P. R. prohibere iniuriam: neque pati cuiusque regnum per scelus crescere. Verum ego his finibus eiectus sum: quos maioribus meis, Po. R. dedit unde pater & auus meus una uobiscum expulere siphacē & carthaginenses ustra beneficia mihi erepta, P. C. uos in iniuria mea despecti estis: heu miserum me hucine. Micipsa pro beneficia tua euasere: ut quē tu parē cum liberis tuis regni que participē fecisti his potissimum stirpis tuae extinctor sit nunquā ne ergo familia nostra geta erit: in sanguine semper ne ferro fuga uersabit. Dum carthaginenses incolumes fuer: iure omnia saeva patiebamur: hostes a latere: uos amici procul. Spes omnis in armis sita erat. Postquam illa pestis ex africa eiecta ē: laeti pacē agitabāmus quibus quippe quod nullus hostis erat nisi forte quē uos iussissetis. Ecce autē ex improviso Iugurtha intolleranda audacia scelere atque supbia sese efferens fratre meo atque eodē prope in quo suo interfecto primū regnum eius sceleris sui praedam fecit. Post ubi eisdem dolis ne quod me cape: nihil minus quā uim aut bellum expectatē in impio uro: sicut uideris extorere patria: domo inopem & cooptum miseris efficit: ut ubi uis tutius quā in meo regno eēm: ego sic existimabam P. C. uti predicatē audierā patre meū quod diligenter coleret ustram amicitia: eos multū labore suscipere: ceterum ex omnibus maxime tutos eē. Quod in familia nostra fuit: praestitit: ut in omnibus bellis ad eēt uobis nos uti pro socium tuti simus in manu ustra ē. P. C. pro nos duos filios reliquit: tertium Iugurthā beneficiis suis rarus ē cōiunctū fore. alter eorum necatus ē. Alterius ipse & manus impias uix effugi. Quid agam: aut quo potissimum in scelix accedam: generis praesidia omnia extincta sunt. Pater uti necesse erat naturae concessit: fratris: quē minime decuit prope in scelus uitā eripuit: affines: amicos: prope in quos: ceteros meos: alium: alia clade oppressit capti a Iugurtha: prope in cruce acti: prope in bestis abiecti sunt. Pauci quibus relicta ē anima clausi in tenebris: cum mœrorum & luctu morte grauiore uitā exigunt. Si omnia quae aut amisi: aut ex necessitate aduersa facta sunt incolumia manerēt: tamē si quod ex improviso mali accidisset uos implorare. p. c. quibus pro magnitudine impii ius & iniurias omnes curae eē decet. Nunc uero exul patria domo solus atque omnium honestate: regis egēs quo accedam: aut quo appellam? Nationes ne an reges? Qui omnes familiae nostrae ob uestram amicitiam infesti sunt: an quoque adire licet: ubi non maiore meorum monumenta hostilia plurima sunt: an quisquam non misereri potest qui aliquando uobis hostis fuit. Postrema noua acciperemus: abunde magna praesidia nobis in uestra amicitia fore. Si huic imperio fortuna mutaretur una occidendum nobis fore: Sed uirtute ac diis uolentibus magni & oppulenti estis: omnia secunda & obedientia sunt. Quo facilius sociorum iniurias mederi: curareque licet: Tantum illud uereor: ne quos priuata amicitia Iugurtha parum cognita transfuersos agat: quos audio ego summa ope niti ambire: fatigare uos singulos ne quid de absente Iugurtha incognita causa statuatis fingere me uerba & fugam simulare: cui licuerit in regno manere? Quod utinam illum: cuius tam impio facinore in has miseras proiectus sum: eadem & haec simulantem uideam: & aliquando aut apud uos aut deos immortales rerum humanarum cura oriatur ut ille qui nunc sceleribus suis ferox atque praeclearus est omnibus malis excruciat: impietatis in parentem nostrum fratris mei necis: mearumque miseriarum graues poenas reddat. Iam iam animo meo carissime frater quamquam tibi immaturo: & unde minime decuit uita erepta est: tamē laetandum magis quam dolendum casum tuum puto. Non enim regnum: sed fugam exilium egestatem: & omnes has quae me praemunt erumnas cum anima simul amisisti: at ego in scelix in tanta mala praecipitatus ex patrio regno rerum humanarum spectaculum praebere incertus quid agam. Tuas ne iniurias persequar ipse auxiliis egens: an regno consulam: cuius uitae necisque potestas ex alienis opibus pendet: utinam emori fortunis meis honestus exitus esset: ne uiuere contentus uiderer: si defessus malis iniuriae concessissem. Nunc neque uiuere libet neque mori licet sine dedecore prope in. oro uos pro liberis atque parentes uestros pro maiestate populi romani subuenite misero mihi. Et ite obuiam iniuriae: nolite pati regnum numidiae quod uestrum est pro scelus: pro sanguinem familiae nostrae tabescere. Postquam rex finem loquendi fecit: legati Iugurthae largitione magis quam causa freti, paucis respondent Hierosalem ob saeuitiam

suam a numidis interfectum Adherbalem ultra bellum inferentem: postquam superatus sit, queri quod iniuriam facere nequisset: lugurtham ab senatu petere ne se alium putarent ac numantiam cognitus esset. Ne uerba inimici ante facta sua poneret: deinde utrique ex curia egrediuntur: senatus statim consulitur fautores legatorum: propterea senatus magna parte gratia deprauata Adherbalis dicta continere: lugurtham uirtute extollere laudibus gratia: uoce. Denique omnibus modis pro alio scelere: & flagitio sua quam pro gloria nitebant. At contra pauci quibus bonum & aequum diuitis carius erat: subuenientium adherbali & humilis mortem esse seuerum uindicanda essebant. Sed ex omnibus maxime Emilius scaurus homo nobilis impiger factiosus audax potentia: honoris: diuitiarum. Ceterum callide uitia sua occultans: postquam uidit regis largitionem famosam impudentemque: ueritus quod in tali re fieri solet: ne polluta licentia inuidiam accederet: animam a consueta libidine continuit. Vicit tamen in senatu parte illa quam uero partem aut gratiam anteferebat: decretum fuit uti decem legati regnum quod incipit obtinuerat inter lugurtham & Adherbalem diuiderent. Cuius legatorum princeps fuit, L. Opimius homo clarus & tamen in senatu potens quam consulibus. C. Graccho & M. Fuluius Flacco interfectis acerrime uictoria nobilitatis in plebe exercuerat: eum lugurtha tamen Rome in amicis habuerat tamen accuratissime recepit. Dado & pollicendo multa profecit uti fame fidei: postremo omnibus suis rebus commodum regis anteferebat. Reliquos legatos eadem uia aggressus est: pluresque capit: paucis carior fides quam pecunia fuit in diuisione regni: quam parte numidiam mauritaniam attingit agro uirtusque opulenter lugurtham tradit: illam alteram specie: quam uirtus potior quam portus: sicut & aedificiis magis exornata erat Adherbal possedit. Res postulare uidebat: situm paucis exponere: & eas gentes cum quibus nobis bellum aut amicitia fuit attingere. Sed quae loca & nationes ob calorem aut asperitatem inter solitudines minus frequenterata sunt. De his haud facile commentum narrauerim. Cetera quam paucissimis absoluiam.

In diuisione orbis terrarum plerique in tertia parte africa posuere. Pauci tantummodo Asiam & Europam esse: sed africa in europa. Ea fines habet ab occidente fretum nostrum maris & oceani ab ortu solis de cliue latitudine. Quae locum Cathabathon incolae appellant mare saeuum importuosum. Ager frugum fertilis bonus pecorum: arboribus infocundus caelo terraque penuria aquarum: genus hominum salubri corpore uelox: patiens laborum: pluresque senectus dissoluit: nisi quae ferro aut bestis interiere. nam moribus haud saepe quemquam superat: ad hoc malefici generis plurima animalia: sed quae mortales in initio Africa habuerint quae postea accesserint: aut quomodo inter se mixti sunt: quae ab ea fama: quam pluresque obtinet diuersum est: tamen ut ex libris puniceis quae regis Hiensalis dicebantur: interpretatum est nobis: utique rem sese habere cultores eius terrae putant quam paucissimis dicant. Ceterum fides eius rei penes auctores erit. Africa in initio habuere getuli & libies aperi incultique: quos cibis erat caro ferina atque humi pabulum uti peccoribus. Hi neque moribus: neque lege aut impio cuiusquam regebant: uagi palantes quam nox coegerat sed des habebant. Sed postquam in hispania Hercules sicut asiri putant interit: exercitus eius compositus ex uariis gentibus amisso duce: ac passim multis sibi quosque impiam petentibus breui dilabit ex eo numero in mediam: per sae & armenii nauibus in africa transuecti proximos nostro mari locos occupauere. Sed per sae intra oceanum magis. Hicque alueos nauium iuersos pro tuguriis habuerunt. Quia neque materia lignorum in agris: neque ab hispanis emendi aut mutandi copia erat mare magnum & ignara lingua commercia prohibebant. Hi parte paulatim pro conubia getulos se commiscuere: & quae saepe tetates agros alia deinde loca peruenierunt: semetipsos numidas appellauerunt: ceterum adhuc aedificia numidarum agrestium: quam mappalia illi uocant ob longa in curuis lateribus tecta quae carinae nauium sunt. Mediam autem & armenii accessere libies: nam hi pro parte mare africanum agitabant: getuli magis erant sub sole haud longe ab ardoribus: hique mature oppida habuere: nam fretum diuisi ab hispania mature res inter se instituerunt. Nomen eorum paulatim libies corrupere: barbara lingua mauros pro medis appellantes. Sed res parte breui adoleuit: ac postea Numidiae nomine pro parte multitudinem a partibus digressi possidere ea loca: quam pro parte carthaginem numidia appellat. Deinde utrique alteris fieri: finitimos armis: aut metu sub impium suum coegere nomen: gloriaque sibi addidere magis hi quam ad nostrum mare percesserant: quia libies quam getuli minus bellicosi. Deinde africa parte inferior parte a numidis possessa est: uicti omnes in gentem: nomenque impantium concessere: postea phoenices alii multitudinis domi minuenda gratia: parte impii cupidine sollicita parte & alii nouarum rerum auditi: hipponem ad rimentum leptim: aliasque urbes in ora maritima condidere: haecque breui multum auctae: pars originibus suis praesidio alii decori fuisse: nam de Carthagine filere melius puto quam parum dicere: quoniam aliunde properare tempus monet. Igitur ad Cathabathon, qui locus Aegyptum ab Africa diuidit secundo mari prima cirenem est colonia thereon: ac deinceps duae syrtes inter eas leptis: deinde philonem arae: quem locum Aegyptum uersus finem imperii habuere carthaginenses: post aliam puniceas urbes: cetera loca usque ad mauritaniam numidiae tenent: proxime uero hispaniam mauri sunt: super numidiam getulos accepimus partim in tuguriis alios incultius uagos agitare. Post eos uero aethiopes esse: deinde loca exusta solis ardoribus. Igitur in bello iugurthino parte aequae ex puniceis oppida: & fines carthaginensium: quos nouissime habuerant populus romanus per magistratus administrabat: Getulorum magna pars

& numidiæ usque ad flumē muluchā sub Iugurtha erant. Mauris oibus rex Bochus impitabat / ter nouē p. cætera ignarus populo romāo. Itēque nobis neque in bello neque in pace antea cognitus erat. De africa & eius incolis ad necessitudinē rei satis dictū ē. Postq̄ diuiso regno legati africa diuisi fere: & Iugurtha cōtra timorē aī p̄mia sceleris adeptū sese uidet certum eē ratus q̄ ex amicis ap̄ d̄ nū mantia accepit: oīa Romæ uenalia eē: simul & eorū pollicitatiōibus accēsus: quos pauloatē muneribus expleuerat in regnū Adherbalis aīum intēdit: ipse acer bellicosus. At is quē petebat getus in bellis placido ingēio opportunus iniuriæ metuēs magis q̄ metuendus: igit̄ ex improuiso fines eius cū magna manu inuadit multos mortales cū pecore atque alia p̄da capit: ædificia incēdit, plæraque loca hostiliter cū eq̄ratu accedit. Deinde cū omni multitudine in regnū suū cōuertit existimans Adherbalē dolore p̄motū: iniurias suas māu uindictaturū: eāque rē belli cām fore. At ille q̄ neque se parē armis existimabat & aicitia. p. r. magis q̄ numidis fretus erat: legatus ad Iugurthā q̄tūm de iniuriis misit: q̄ tāetsi cōtumeliosa dicta retulerāt prius pati omnia tamē decreuit: q̄ bellū sumere: q̄a retatū ante secus cesserat. Neque eo magis cupido Iugurthæ minuet. Quippe q̄ totū eius regnū aīo iā inuaserat: itaque nō uti ante cū p̄datoria manu: sed magno exercitu compato bellū gerere cœpit: & apte totius regni numidiæ impium petere. Cæterū q̄ p̄gebat, urbes agros uastare: prædas agere: suis animū: hostibus terrorē augere. Adherbal ubi intelligit eo p̄cessum uti regnū aut relinquēdū: aut retinēdum armis eēt: necessario copias parat: & Iugurthæ obuius p̄cedit: interim haud lōge a mari p̄pe cirthā oppidū utriusque exercitus cōsedit: & q̄a diei extremū erat plū nō est inceptū: sed ubi plærunque noctis p̄cessit: obscuro eēt tum lumine milites Iugurthini signo dato castra hostium inuadunt semisomnos p̄tim: alios sumentes arma fugāt: funduntque. Adherbal cum paucis eq̄tibus cirthā p̄fugit: & ni multitudo togatorū fuisset q̄ numidas insequētes a mœnibus p̄hibuit: uno die inter duos reges cœptum atque patratū bellum foret: Iugurtha oppidum circumsedit: uineis turribusque & machinis omnium generū expugnare aggredit: maxime festinans tēpus legatorū antecapere: quos ante plūm factum ab Adherbale Roma missos audierat. Sed postq̄ senatus de bello eorum accepit tres adolefcētes: in african legantur: qui ambos reges adeant. Senatus: populique Romani uerbis nunciēt uelle & cēdere eos ab armis discedere: ita seque illisque dignum eē legati in african maturantes ueniunt eoque magis q̄ Romæ dum p̄ficisci parāt de plio pacto & de oppugnatiōe cirthæ audiebāt: sed rumor demens erat: quorū Iugurtha accepta oratiōe respōdit sibi: neque quicq̄ maius: neque carius eē auctoritate senatus ab adolefcētia ita se enixū: ut ab optimo quoque p̄baref uirtute: nō malitia. P. Scipiōi summo uiro placuisse. Ob easdē artes a micipia: non penuria liberorū in regnū adoptatū esse. Cæterū q̄ plura bene atque strenue fecisset eo aīum suū iniuriā minus toleraf. Adherbalē dolis uitæ suæ insidiatū q̄ ubi cōperisset sceleri obuiā esse populū romāo. neque recte p̄ bono facturū: si ab iuregēt iū sese p̄hibuerit: postreō de oibus rebus legatos romā breui tpe se eē missurū: ita utrinque digrediunt. Adherbalis nō fuit appellādi copia Iugurtha ubi eos africa discessisse ratus ē: neque loci pp̄ naturā cirthā armis expugnare pōt. Vallo atque fossa mœnia circumdat: turres extruit: easque p̄fidius firmat. p̄tera die noctuque: aut p̄ uim: aut dolis tētare defensoribus mœniū p̄mia mō: mō formidinē ostētare suos: hortādo ad uirtutē erigere: p̄fus intētus cuncta parare. Adherbal ubi intelligit oēs fortunas suas in extrēo sitas hostē infestū auxilii spē nullā penuria reū necessariarū bellū trahi nō posse ex his q̄ una Cirthā p̄fugerāt duos maxie impigros delegit: eis multa pollicēdo ac miserādo casū suū eōfirmat: uti p̄ hostiū munitōes noctu ad p̄ximū mar: deide Romā p̄gerent. numidiæ paucis diebus iussa efficiunt. Litteræ Adherbalis in senatu recitata: quare sententia hæc fuit.

On mea culpa sæpe ad uos oratum mitto, p. c. Sed Iugurthæ uis subegit: quem tanta libido extingueri me inuasit: ut neque uos neque deos immortales in animo habeat: sanguinem meum quam omnia malit. Itaque quintum iam mensem socius & amicus populi Romani armis obsessus teneor: neque micipsæ patris mei beneficia: neque uestra decreta auxiliantur: ferro an fame acrius urgeat incertus sum: plura de Iugurtha scribere dehortatur me fortuna mea: etiam ante expertus sum: parum fidei miseris esse: nisi tamen intelligo illum supra quam ego sum petere: neque simul amicitiam nostram & regnum meum sperare utrum grauius existimet nemini occultum est. Nam in initio occidit Hiensam fratrem meum. Deinde patrio regno me expulsi: Quæ sane fuerint nostræ iniuriæ nihil ad uos. Verum nunc regnum uestrum armis tenet. Me quem uos imperatorem numidis imposuistis clausum obsidet. Legatorum uerba quanti fecerit pericula mea declarant. Quod reliquum nisi uis uestra: qua moueri possit: nam ego quidē uellem: & hæc quæ scribo: & illa quæ antea in senatu questus sum uana forent: potius quam miseria mea fidem uobis faceret. Sed quoniam eo natus sum: ut Iugurthæ scelex ostentui eēm iā nō morte: neque erumna: sed tātum. mō inimici impium & cruciatus corpis de p̄cor: regno numidiæ qd̄ uestre ē uti libet cōsulite: me d̄ maibus eripite impiis p̄ maiestātē impii: p̄ amicitia fidē rogo: si ulla apud uos mēoria remāet aui mei masculinæ. His lris recitatis: fuere qui african exercitum mittendum

conferent quā primū Adherbali subueniēdū de Iugurtha interim uti cōsulere: quoniā non paruisset legatis: sed ab iisdē eius fautoribus regis summa ope eniū est: ne tale de reuē fieri: ita bonū publicū: ut in plerisque negotiis: solet fieri priuata grā deuictū: legant tamē in atri. ā maiō res natu nobilibus ap̄lis honoribus uti: in quibus fuit. M. Aemilius Scaurus: de quo supra mēorauimus: cōsularis: & tū in senatu princeps: hi quē Iugurthae inuidia res erat simul & a Numidis obsecrari triduo nauē ascender: deinde breui utica puli. lras ad Iugurthā mittunt: quocissime ad puinciā accedat se ad eū ab senatu missos. Ille ubi accepit hoies claros: quoque auctoritatē Romae polleere audierat cōtra incēptum suū uenisse: primo cōmōtus metu atque libidine diuersus agitabat. Timebat iā senatus nisi paruisset legatus. Porro aius cupidine cæcus ad incēptū scelus rapiebat. Vicit tamē auido ingenio prauū cōsiliū: igitur exercitu circūdato summa ui in cirthā irrumpe nitit: maxie speras deducta manu hostiū aut ut: aut dolis seie calū uictoriae inuētuz: quod ubi secus pcedit: neque quod intēderat efficerē pot: ut prius quē legatos cōuenirent Adherbali potiret: ne ap̄lius morando scauz que plurimum metuebat incēderet: cū paucis eq̄tibus in puinciā uēit. Ac tætsi senatus uerbis graues minæ nūciabant: quod ab oppugnationē nō deuineret: multa tamē orōne cōsumpta legati frustra discesser: ea postquē cirthae audita sunt: italici quoque uirtute defensabant mœnia cōfisi deditiōe facta ppter magnitudinem pot. ro. inuolatos seie fore Adherbali suadet uti seque & oppidū Iugurthae tradat tātum ab eo pacificat uitā de cæteris senatū curae fore. At ille tætsi oīa potiora fide Iugurthae rebat tamen: quia penes eosdē. si aduersaret cogendi ptas erat: ita uti consuluerant italici deditiōem facit.

Iugurtha in primis Adherbalē excruciatū necat: deinde oēs puberes: numidas atque negotiatores p̄miscue uti quosque armatus obuius fuerat interfecit. Quod postquē cognitū est Romae & res in senatu agitari cœpit idē ipsi mīstri regis interpellādo: ac saepe grā interdū iurgiis trahēdo tps: atrocitatē facti leniebāt. Ac ni. C. Meuius tri. pl. designatus uir acer & infestus potentiae nobilitatis populū ro. edocuisset id agi ut p̄ paucos factiosos scelus Iugurthae cōdonaret p̄fecto oīs inuidia placidus cōsultatiōibus dilapia foret. Tāta uis pecuniae atque græ regis erat: sed ubi senatus delicti cōscia populū timer: lege semproniam puinciæ futuris cōsulibus numidia atque italia decretæ sunt: cōsulesque declarati sunt. P. Scipio nasica. L. Bestia Calphurnius numidia Calphurnio: scipiōi italia obuēit: deinde exercitus quē in africā portare: scribit: stipēdiū: aliaque quē bello usui foret decernunt. At Iugurtha cōtra spem nuncio accepto: quippe cui romae oīa uenū ire in aīo hæserat: filium & cū eo duos familiares ad senatū legatū mittit. Hisque uti illis quos Hiensale interfecto miserat p̄cepit ut mortales oēs pecunia aggrediant. quod postquē romā aduētābat senatus a bestia cōsultus est placet ne legatos Iugurthae scipiō mœnibus. Hi que decreuere nisi regnū ipm que deditū uēissent uti diebus p̄ximis decē italia decederet: cōsul numidis ex senatus decreto nūciari iubet: ita interfectis rebus illi demū discedunt: interī calphurnius parato exercitu legit sibi hoies nobiles factiosos: quoque auctoritatē quē deliquisset munita fore sperabat: in quibus fuit scaurus: cuius d̄ natura & habitu supra mēorauimus. nā i cōsule nostro multæ bōæque artes aī & corpis erāt: quos oīs auaritia p̄pediebat patiens laboris: acri ingēio: satis puidēs: belli haud ignarus: firmissimus cōtra picula & insidias: sed legiones p̄ italia at que inde siciliā: porro ex sicilia in africā trāsuectæ sunt. Igitur Calphurnius initio paratis cōmeatibus acriter numidiā igressus ē: multosque mortales & urbes aliquot pugnādo cœpit. Sed ubi Iugurtha pecūia p̄ legatos tētare: bellique quod admīstrabat asp̄itatē ostēder cœpit aius æger auaricia facile cōuersus ē: cæterez socius & mīster oīum cōsilioz assumit scaurus quē tætsi a principio plerisque ex factiōe eius corruptis acerrīe regē ipugnauerat: tamē magnitudine pecūiae a bono honesto in puū abstractus ē. Sed Iugurtha primo tātū mō belli morā redimebat existimās se interim aliqd Romae p̄cio aut grā effectuz: postea uero quē p̄cipē negotii scauz accepit in maximā spem adductus recupandæ pacis statuit cū eis de omnibus pactiōibus præsens agere: cæterez interea fidei cāmittit a cōsule sextus quæstor in oppidū Iugurthae uaccā cuius rei spēs erat acceptio firmēti quod Calphurnius palā legatis impauerat: quoniā deditiōis mora induciæ agitabant: igitur rex uti cōstitū ē at in castra uēit ad pauca p̄senti cōsilio locatus de inuidia sui facti: atque uti in deditiōne accipet: reliqua cū Bestia & scauro secreta trāsēgit. Deinde postero die Perfaritiā legē sentētis exq̄tis in deditiōne accipit: sed uti p̄ cōsilio impatū erat elephāti. xxx. pecus atque eq̄ multi cū nō paruo argēti pōdere quæstori tradunt: Calphurnius Romā ad magistratus rogādos p̄ficicif interea in Numidia & in exercitu nostro pax agitabat. Postquē autē res in africa gestas modo quoque actæ forent: facta ē: patres sollicitati erāt: p̄barēt ne tātū flagitiū an decretum cōsulis subuerteret pax cōstabat. Ac maxime eos potentia Scauri quē is auctor & socius Bestiæ ferebat: a uero bono impediēbat. At. C. Memius: cuius de libertate ingenii: & odio potētiae nobilitatis supra diximus: inter dubitationem & moras senatus cōtionibus populū ad uindicandum hortari: monere: ne repū. ne libertatē suā desererent: multa supba & crudelia facinora nobilitatis ostēder: p̄sus intētus oī mō plæbis aīum accēdebat: sed quoniā ea tēpestare romae mēmii faciūdia clara pollēsque fuit: decere existimaui una

ex tam multis orationibus eius perscribere. Ac potissimum eam dicam: quam in contione post reditum Bestiae huiuscemodi uerbis disseruit.

Utra me dehortant a uobis quites: nisi studiū reipublicae oīa superet opes factiōis uestra patiētia minus nullum: ac maxime quod innocētiae plus piculi quam honoris ē: nā illa quod piget dicere his animis quoddecim quam ludibrio fuisitis: superbiam paucorum: quam foede quanquam multi perierint defensores uestri: ut uobis aius ab ignauia atque socordia corruptus sit: quod nec nunc quod obnoxii inimicis exurgitis: atque etiā nunc timetis eos quibus uos deceret terrori eē: sed quod haec talia sunt: tamen obuia ire factiōis potētiae aius subigit. Certe ego libertatē: quam mihi a pariete meo tradita ē experiar. Verum id frustra an ob re faciā in uestra manu situm ē quites: neque ego uos hortor quod saepe maiores uestri fecerunt uti cōtra iniurias armati eatis: nihil uis: nihil secessiōe opus ē: necesse ē suomet ipsi more precipites eant. Occiso Tyberio Graccho: quē regnū sibi parare aiebant in plebē romanā graues quāstiones habitae sunt. Post C. Gracchi & M. Fuluii cādem: itē uestri ordis multi mortales in carcere necati sunt. Vtriusque cladis nō lex: uerum libido eorum finem fecit: sed sane fuerit regni repatio plebi sua iura restituere quod sine sanguine ciuium ulcisci ne quod iure factū sit: superioribus annis taciti indignabimini aerarium expilari: reges & populos liberos paucis nobilibus uectigalē pedere penes eosdē & summā gloriam & maxias diuitias eē: tamē haec talia facinora impune suscepisse patere habuere. Ita que postremo leges maiestas uestra iura diuina & hūana oīa tradita sunt hostibus: neque eos: quod ea fecerunt pudet: aut poenitet: sed incedunt per ora uestra: magnifice sacerdotia & cōsularatus personae ostēdentes suos triumphos pinda quasi honoris ea nō potest habere serui aere parati iniusta impia dominorum nō preferunt. Vos quites in impio nati a quo aīo seruitutē toleratis? At quod sunt hi quod reipublicae occupauere: homines sceleratissimi crudentis mīribus immani auaritia: nocētissimi: idēque superbissimi: quibus fides: decus: pietas: postremo honesta: atque inhonesta oīa quāstui sunt pars eorum occidisse triplex: alii quāstiones iniustas plebique cādem in uos fecisse per munimēto habet. Ita que quā quisque pessime fecit tā maxime tutus ē metū a scelere suo ad ignauia uestrā transfulere: quos oēs eadē cupere: eadē odisse: eadē metuere in unū coegit. Sed haec inter bonos aicitia: inter malos factiō ē. Quod si tā uos libertatis curā hēritis quod illi ad dñationē accessi sunt: profecto neque respublica sicuti nunc uasfaret: & beneficia uestra penes optimos nō apud auidacissimos foret: maiores uiri paradi iuris & maiestatis cōstituēdā grā per secessionē armati: Auentinum montē his occupauere uos per libertate quā ab illis accepistis: nōne summa ope nitemini? atque eo uehemētius quo magis dedecus ē parata amittere quam oīo nō parauisse. Dicit aliquis: quod ergo censet uindicandū in eos quod hosti perdidere reipublica nō manu neque uis: quod magis uobis fecisse quam illis accidisse indignū est. Verum quāstionibus & inditio eius lugurthae quod si deditus ē profecto iussis uestris obediēs erit. Sin ea cōtinetur: existimabitis qualis illa pax aut deditio sit: ex quod ad lugurthā scelerū impunitas ad paucos potētes maxime diuitia: ad reipublica dāna atque dedecora puenerūt: nisi fore nōdū etiā uos dñationis eorum facietas tenet: & illa quod haec tēpora placēt magis: cū regna: puincia: leges: iura iudicia: bella atque paces: postremo diuina & hūana omnia penes paucos erāt. Vos autē: hoc ē. P. R. inuicti ab hostibus impatoris omnium gētiū satis habebatis animā retinere. Nā seruitutē quodam quod uestrū recusare audebat: At ego tāetsi uis flagitiosum existimo impune iniuriā accepisse: tamē uos hominibus sceleratissimis ignoscere: quoniam ciues sunt a quo animo pateret: nisi misericordia uis in pnicem casura eēt. Nā & illi quod iopportunitatis habet: patere ē impune male fecisse: nisi deinde faciendū licētia eripiat: & uobis aeterna solitudo remābebit: cum intelligetis aut seruiēdū eē: aut per māus libertatē retinēdā nā fidei quod aut cōcordiae quod spes ē: dominari illi uolūt uos liberi eē: facere illi iniurias uos phibeat. postremo sociis uis ueluti hostibus per sociis utunt. Potest ne in tā diuersis metibus pax aut amicitia eē? Quare monco: hortorque uos ne tātū scelus impunitū omittatis: nō peculatus aerarii factus ē: neque per uim sociis ereptae pecuniae: quod quod grauia sint: tamē per cōsuetudine iam per nihilo habent: hosti acerrimo per dita senatus auctoritas: perditū imperiū uestrū ē domi militiae que. P. R. uenalis fuerit: quod nisi quaesita erūt: nisi uindicatū in noxios: quod erit reliquū nisi illis quod ea fecerunt obediēs uiuamus nā impune quod libet facere: id est regē eē: neque ego uos quites hortor: ut malitis ciues uestros perperā quod recte fecisse: sed ne ignoscēdo malis bonos perditū eatis. Ad haec in reipublica multo praestat beneficii quam maleficii in mēores eē: bonus tātūmodo segnior fit ubi negligas: at malus improbior fit ad hoc si iniuria non sint: haud saepe auxiliū aegias.

Ac atque alia huiuscemodi saepe in dicēdo Memius per R. psuadet: ut L. Cassius quod tum praetor erat: ad lugurthā mitere: eūque interposita fide publica Romā duceret: quo facilius inditio regis scauri & reliquorum quos pecunia captae arcessēbāt delicta patefierēt. Dum haec Romae gerunt: quod in numidia relicti a Bestia exercitui perat: secuti morē impatoris sui plurima & flagitiosissima facinora facere: fuere quod auro corrupti elephates lugurthae traderēt. Alii per fugas uedere: pars ex pacatis praedas agere. Tāta uis auaritia aīo eorum ueluti tabes inuaserat. At Cassius praetor perlata rogatiōe per R. Memio ac per cōsa oī nobilitate timore ad lugurtham profiscit: ei que timido & ex conscientia diffidētī rebus suis persuadet: quo populo ro, se dedisset neu uim quā

misericiā experiri mallet: priuatim p̄trea fidē suā interponit: quā ille nō minoris f̄ci: q̄ fidem publicā ducebat. Talis ea tēp̄tate fama de Cassio erat. Igit̄ Iugurtha cōtra decus regium q̄maxime miserabili cultu cum Cassio Romā uenit. At t̄ct̄si in ip̄so magna uis aī erat cōfirmatus ab oībus: quoz̄ potētia aut scelere cuncta ea gesserat: q̄ supra diximus. C. tamē Bebiū tribunū pl̄bis magna mercede parat. Cuius impudētia cōtra ius & oēs iniurias fore. At. C. Memius aduocata contione: q̄q̄ regi infesta pl̄bis erat: & ps in uincula duci iubebat: pars interfici: nisi socios sceleris sui aperiret: more maiorz̄ de hoste suppliciu sumi dicebat: dignitati magis q̄ irā cōsulēs: sedat̄ motus & animos eoz̄ mollire. postremo cōfirmare fidē publicā p̄ se inuiolatā fore. Post ubi silentium cōp̄t̄ fieri in populo: p̄ducto Iugurtha. C. M. uerba fecit: Romāe numidiāque facinora eius mēorat: scelēra in patrē: fratresque ostēdit: q̄bus iuuatibus q̄busque ministris ea egerit: q̄q̄ intelligat. Po. ro. tamē dicit̄ se uelle maifeste magis ex illo habere: si uera apiret in fide: & in clamētia po. ro. magnā spem illi sitā. Sin reticeat nō sociis saluti: sed se suasque fore res corrupturū. Deinde ubi Memius dicendi finē facit: & Iugurtha respondere iussus ē. C. Bebius tri. pl. quem pecunia corruptū supra diximus Iugurthā regē tacere iubet: ac t̄ct̄si multitudo q̄ in cōtione aderat: uehemēter accēsa terrebat eum cū clamore: uultu s̄pe impetu atque aliis oībus q̄ ira fieri amat: uic tamē impudētia Bebiū. Ita populus ludibrio habitus ex cōtione discessit. Iugurthā Bestiāque & ceteris quos illa q̄stio exagitabat aī auget̄. Ea erat tēp̄tate Romāe numida q̄dā noiē masiua gulf̄sā filius masinissā nepos: q̄ qa in dissensioē regū Iugurthā aduersus fuerat dedita Cirtha & Adherbale interfecto pfugus ex atriā abierat: huic albinus spurius q̄ pximo anno post Bestiā cū Quintio Munitio ruffo cōsolatū gerebat: psuadet: quoniā ex stirpe masinissā scit Iugurthā ob scelera inuidia cū metu urgeat: regnū Numidiāe ab senatu ut petat. Auidus cōsul belli gerūdi mouere q̄ senescere oīa malebat. Ipi numidia p̄ uincia: macedonia munitio euēit: q̄ postq̄ masiua agitare cōp̄t̄: neque Iugurthā in aicis satis p̄fici eē: qa eoz̄ alia cōscia: aliū mala fama & tior impediēbat bomilcari pximo sibi & maxio fido impat̄ p̄cio sicuti multa cōfecerat ut insidiatores masiue p̄paret: ac maxie occulte: sin id paḡ p̄cedat quouis mō numidā interficiat. Bomilcar mature regis exequit̄ mādata & p̄ hoies talis negocii artifices itinera: egressusque eius: postreō loca atque tēpora cūcta explorat. Ac deinde ubi res postulabat: insidias tēdit. Igit̄ unus ex eo nūero q̄ ad cādē parati erāt paulo incōsultius masiua aggredit̄ illūque obrūcat. Sed ipse dephēsus multis hortatibus: & imprimis Albino cōsule indicū p̄t̄it̄. Fit reus magis ex æquo & bono q̄ ex iuregētū bomilcar comes: q̄ Romā fide publica uenerat. At Iugurtha manifestus t̄ct̄i sceleris nō prius omisit cōtra ueḡ niti: q̄ aiaduertit sup̄ gratiā atque pecunia suā iuidiā facti sui eē. Igit̄ q̄q̄ ex aicis in priori pactioē q̄nḡginta uades dederat: regno magis q̄ uadibus cōsulēs clā dimittit in numidiā bomilcarē: ueritus ne reliquos populares metus iuaderet parēdi sibi: si de illo suppliciu sumptū foret: & ipse paucis diebus eodē p̄fectus ē: iussus a senatu ab Italia discedere. Sed postquā Roma egressus est: fertur eo s̄pe tacitus respiciens: postremo dixisse urbem uenale: & mature perituram si emptorem inuenerit.

Interim Albinus renouato bello cōmatū stipēdiū: aliaque q̄ militibus usui forēt: maturat in africa portare: ac statī ipse p̄fectus ē uti ante comitia: q̄d̄ tps̄ aut lōge aberat: armis aut ditione: aut quouis mō bellū conficeret. At cōtra Iugurtha trahere oīa & alias: deinde alias cās more facere polliceri deditioē: ac deinde metū simulare: cedere instātī: & paulopost ne sui diffiderēt instare: ita belli mō: mō pacis mora cōsulē ludificare: ac fuere q̄ tū albinū haud ignarū cōsiliū regis existarent. Neque ex tāta p̄peratā tā facile tractū bellū socordia magis q̄ dolo crederēt. Sed postq̄ dilapso tpe comitioz̄ dies aduētabat albinus aulo fratre relicto in castris pro p̄tore Roma discessit. Ea tēp̄tate Romāe seditiōibus tribunitiis atrociter respublica agitabat. P. Lucilius & Lucinius anniū tribuni pl̄bis cōtinuare magistratū resistētibus collegis nitebant. Quā discessio totius āni comitia impediēbat. Ea mora in spem adductus aulus: quē p̄tore in castris relicto supra diximus: aut cōficiēdi belli cā: aut t̄tore exercitus ab rege pecūiā capiūda: milites mēse ianuario ex hibernaculis i expeditionē euocat. Magnisq̄ itineribz̄ hyeme aspa puēit ad oppidū subthul ubi regis thesauri erant: q̄d̄ q̄q̄ s̄auitia t̄pis & opportunitate loci neque capi: neque obsideri poterat: nā circū muḡ sitū in p̄rupi mōris extrēo margine planities limosa hyemalis aqs paludē fecerat: tamē aut si mulādī gratia: quo regi formidinē adderet: aut cæcus cupidine ob thesauros oppidi potiūdi uineas agere: aggerē iacere: aliaque q̄ incepto usui forēt p̄parare. At Iugurtha cognita uanitate atque imperitia legati subdole eius augere demētā missitare supplicātes legatos. Ipse q̄si uitabundus p̄ saltuosa loca & tramites exercitū ductare. Deinde aulū spe pactiois perpulit: uti relicto subthule in abdītis regiōes sese ueluti cedētē inseq̄ret. Ita delicta occultiora fuere interea p̄ hoies callidos die noctuque exercitū tētabāt cēturiōes: ducesque turmaz̄ p̄t̄im uti trāsfugerēt ad se corrūpere: alii signo dato locū uti defererēt: q̄ postq̄ ex sentētia instruit̄ in tēp̄tate nocte de iprouiso cū multitudine numidarū auli castra circūuēit. Milites romāi tumultu p̄culsi insolito arma cape: alii sese abdere ps̄ territos cōfirmare. Trepidare oībus locis uis magna hostiū: cælū obscurū nubibus: atque noctē piculū

anceps. Postremo fugere an manere tutius foret incerto erat sed ex eo numero quos paulo ante corruptos diximus: cohors una ligurum cum duabus turmis trachum & paucis ex gregariis militibus transire ad regem: & ceterum primipili tertiae legionis per munitionem quam uti defederet acceperat: locum hostibus introcundi dedit. Eaque numidia cuncti irrupere. Nostri fuga foeda praerique abiectis armis proximum colle occupauerunt: nox atque praeda castrorum hostes quominus uictoria uterentur remorata sunt. Deinde lugurtha postero die cum aulo in colloquio uerba fecit tametsi ipsum cum exercitu fame & ferro clausum tenent: tamen se dicens humanarum rerum memorum si secum faceret foedus: pacem incolumes omnes sub iugum missurum: praeterea uti diebus decem a numidia decederent. Quae quae grauius & flagitiosius plena erat: tamen quae mortis metu mutabantur: sicuti regi libuerat pax euenit. Sed ubi ea Romae compta sunt: metus atque moror ciuitate inuasere pars dolere pro gloria impiorum: pars insolita bellicarum rerum timere libertati. Aulo omnes infestis: ac maxime quae bello saepe praecleari fuerant: quod armatus cum dedecore potius quam manu salutem quaesierat. Ob ea consul albinus ex delicto fratris inuidiam ac deinde periculum timens: senatum de foedere consulabat: & tamen interim exercitui supplementum scribere: a sociis & nomine latino auxilia arcessere. Denique omnibus modis festinare senatus uti par fuerat decernit suo atque populi sine iussu nullo potuisse foedus fieri consul impeditus a triplano quas parauerat sibi copias secum portaret paucis diebus in africa proficiscens: nam omnis exercitus uti conuenerat: numidia deductus in praecincia hyemabat. Postquam eo ueterum est quae praesequi iugurtham & mederi fraternae inuidiae animus ardebat: cognitis militibus quos praeter fugam soluto impio licentia atque lasciuia corrumptus. Ex copia rerum statuit sibi nihil agendum: interea Romae. C. Mamilium libentius rogationem ad populum promulgat: uti quaerentur in eos: quorum consilio lugurtha senatus decreta neglexisset: quae ab eo in legationibus aut impiis pecunias accepisset: quae elephantos quoque praefugas tradidisset: item quae de pace aut bello cum hostibus pactioes fecissent huic rogationi parti consensum sibi: alii ex partium inuidia pericula metuentes: quoniam apte resistere non poterant quin illa & alia talia placere sibi facerent: occulte pro amicos: ac maxime pro homines latini nominis & socios italicos impedimenta parabant: sed praebis incredibile: memoratu est quae intenta fuerit: quantaque ui rogationem iusserit & decreuerit & uoluerit: magis odio nobilitatis cui mala illa parabantur quam cura pro re publica. tanta libido in partibus erat. Igitur ceteris metu percussis. M. Scourus quem legatum bestiae supra docuimus inter licentiam praebis & suorum fugam trepida etiam tum ciuitate: cum ex mamili rogatione tres quaestores rogarentur effecerat: uti ipse in eo numero crearetur: sed quaestio exercitata asperum uolenterque ex rumor & libidine praebis: ut saepe nobilitate: sic ea tempestate praebis ex secundis rebus insolentia coeperat. Ceterum mos partium popularium & senatorum factionum: ac deinde omnium malorum artium paucis ante annis ortus est romae: ocio atque abundantia earum rerum quae prius mortales ducunt: nam ante carthaginensem deletam populum & senatus re publica modesteque inter se re tractabant. Neque gloriae: neque dominationis certamen inter ciues erat: metus hostilis in bonis artibus ciuitate retinebat. Sed ubi illa formido mentibus discessit scilicet ea quae res secundae amat lasciuia atque supbia incessere. Ita quae in aduersis rebus optauerant: ocio postquam adepti sunt asperius acerbiusque fit. Namque coepe nobilitas suam dignitatem in dominationem. Pro libertate in libidine uertere sibi quisque ducere: trahere: rapere: ita omnia in duas partes abstracta sunt. re publica quae media fuerat est dilacerata. Ceterum nobilitas factione magis pollebat: praebis uis soluta atque dispersa in multitudine minus poterat: paucorum arbitrio belli: domique pro re publica agitabat penes eosdem ararium pro uinciae magistratus gloriae triumphique erant. Pro malitia atque inopia urgebat praedae bellicas imperatores cum paucis diripiebant. Interea praeterea aut parui liberi militum: uti quisque potentiori affinis erat: sedibus pellebant. Ita cum potentia auaritia sine modo modestiaque inuadere: polluere & uastare omnia nihil praesens si neque sancti habere: quo ad semetipsam praecipitauit: nam ubi primum ex nobilitate reperiuntur: quae uera gloria iniquitate potentiae anteponeret: moueri ciuitas & dissensio ciuili quae si permixtio terrae oriri coepit nam postquam Tyberius & C. Gracchus: quorum maiores punico atque aliis bellis multum reipublicae addiderat: uen dicare praebis in libertate & paucorum scelera patefacere coepere nobilitas noxia atque eo percussa modo pro socios ac pro nomine latinum interdum pro equites. R. quos spes societatis a praebis dimouerat gracchorum actionibus obuiam ierat. & primo Tyberium: deinde paucos post annos eadem aggrediunt. C. tribunum praetoris. Alterum triumuirum colidius deducendis cum M. Fuluio flacco ferro necauerat: & sane gracchis cupidine uictoriae haud satis moderatus animus fuerat. Sed bono uinci sanctius est quam malo more in iuriam uincere. Igitur ea uictoria nobilitas ex libidine sua usum multos mortales ferro aut fuga extinxit: plus in reliquum sibi timoris quam potentiae addidit. Quae res praerumque magnas ciuitates pessum dedit: dum alteri alteros uincere quouis modo & uictos acerbius ulcisci uolunt. Sed de studiis primum & omnibus ciuitatis moribus: si sigillatim aut pro magnitudine preparem differere tempus quae res maturius me deferret. Quamobrem ad inceptum redeo.

Ostiauli foedus exercitusque nostri foedam fugam: Metellus & Sillanus consules designati: praecincias inter se partiuerant: Metelloque numidia euenerat: acri uiro: & quam aduerso partibus populi: fama tamen aequi & inuoluta: his ubi primum magistratus ingressus est: alia omnia sibi cum collega ratus ad bellum quod gesturus erat animum intedit igitur dissidens ueteri exerci

C

tui milites scribere: p̄sidia undique arcessere: arma: tela: equos: & cætera instrumēta militiæ para-
 re: ad hoc cōmeatū afflatim denique oīa quæ bello uario & multarū rerū egēti usui esse solēt: cæteræ
 ad ea patrādā senatus auctoritate soc. i. nomēque latinū: & reges ultro auxilia mittendo: postreō oīs
 ciuitas sūmo studio anni tebant: igit̄ ex sētētia oībus rebus paratis cōpositisque in numidiā profici
 scitur magna spe ciuium: tū p̄pter bonas artes tū maxime quod aduersū diuitias inuictū animū ge-
 rebat: & auaritia magistratūū atē id tēpus in numidia nostræ opes cōfusæ: hostiūque auctæ erant.
 Sed ubi in africā uenit exercitus ei tradit̄ a spurio albino p̄conūle iners imbellis: neque piculi ne-
 que laboris patiens lingua quam manu promptior p̄dator ex focis & ipse p̄da hostiū sine impio &
 modestia habitus: ita impatori nouo plus ex malis moribus sollicitudinis quā ex copia militū au-
 xilii aut bōæ spei accedebat. Stauit tamē metellus: q̄q̄ & æstiuorū tēpus comitiorū: mōra immi-
 nuerat & expectatiōe euetus ciuiū aīos intentos putabat: nō prius bellū attingere q̄ maiorū discipli-
 na milites laborare coegisset. Nā albinus Auli fratris exercitusque clade p̄cussus postq̄ decreuerat
 nō egredi puincia quātū t̄pis æstiuorū impio fuit plærunque milites in statutis castris habebāt: ni-
 si cū odor aut pabuli egestas locū mutare coegerat. Sed neque mōre militari uigiliæ ducebant̄ uti
 cuique libebat ab signis aberat: lixæ p̄mixti cū militibus die noctuque uagabātur: & palātes agros
 uastare: uillas expugnare: pecoris & mācipiorū p̄das certantes agere: eaque mutare cū mercatoribus
 p̄ uino auectitio & aliis talibus. Præterea frumētū publice datū uēdere panē in diē mercari: postre-
 mo quæcūque dici aut fingi queūt ignauia luxuriaque p̄bra in illo exercitu fuere & āplius alia:
 sed in ea difficultate metellū nō minus q̄ in rebus hostilibus magnū & sapientē uirū fuisse cōperio:
 tāta tempantia inter ambitionē s̄uiritiāque moderatū. Nāque edicto primo ad iumēta ignauia su-
 stulisse dicit̄: ne q̄sq̄ in castris panē aut quē aliū coctū cibū uenderet ne lixæ exercitū seq̄rent̄ ne mī-
 les gregarius in castris neu in agmine seruū aut iumētū haberet. Cæteris arte modū statuisse. Præte-
 rea trāsueris itineribus quotidie castra mouere iusta: ac si hostes adessent uallo atque fossa castra.
 Vigilias crebras ponere & eas ipse cū legatis circūire. Itē in agmine ī primis modo: modo in postre-
 mis sæpe in medio adesse: ne quisq̄ ordine egredere: ut cū signis frequētes incederēt: miles cibū &
 arma portaret. Ita phibēdo a delictis magis q̄ uindicādo exercitū breui cōfirmauit t̄pe interea lu-
 gurtha ubi q̄ metellus agebat ex nuntiis accepit: simul de innocētia eius certior romæ factus: diffi-
 dere suis rebus: ac tum demum uerā deditiōne conatus facere ē. Igit̄ legatos ad cōsulē cum suppli-
 ciis mittit. Qui tantūmodo ipsi: liberisque uitā peterēt: alia oīa dederēt po. ro. sed metello iā atē ex
 perimētis cognitum erat numidarū genus infidum: ingēio mobili nouarū rerū audidum esse: ita le-
 gatos: aliū ab alio digressus aggredit̄: ac paulatī tētādō postq̄ opportunos sibi cognouit multa pol-
 licēdo p̄suadet uti iugurthā maxie uiuū sin id paḡ p̄cederet: necatū sibi traderet: cætera palā quæ
 ex uoluntate forent regi nūciare iubet. Deinde ipse paucis post diebus itēto atque infesto exercitu ī
 numidiā p̄cedit. Vbi cōtra faciē belli tuguria hoīum plēa pecora: cultoresque in agris erāt ex oppi-
 dis & mapalibus p̄fecti regis obuia p̄cedebāt. parati frumētū dare cōmeatum portare. Postremo
 oīa quæ īperarent̄ facere: neque metellus iccirco minus sed pariter ac si hostes adessent munito ag-
 mine inceder̄: late explorare: oīa illa dedit iōis signa ostētui credere. & insidiis locū tētare. Itaque ip-
 se cū expeditis cohortibus itē funditorū & sagiptariorū delecta manu apud primos eat. In postreō.
 C. Marius legatus cum eq̄tibus curabat: in utrūque latus auxiliarios eq̄tes tribunis legionū: & p̄fe-
 ctis cohortū dispartiuerat: ut cum his p̄mixti uelites quocūque accederēt: eq̄tatus hostium pro-
 pullaret. Nā in iugurtha tātus dolus tātaque p̄itia locorū & militiæ erat: ut absēs: pacē an bellum ge-
 res p̄niciosior esset incerto haberet. Erat haud lōge ab eo itinere quo metellus p̄gebat oppidū nu-
 midia noīe Vacca forū rerū uenaliū totius regni: maxie celebratum: ubi & incolere & mercari cō-
 fueuerāt italici generis multi mortales. Huic cōsul tētādī gratia: & si paterent̄: opportunitates loci
 p̄sidium īposuit. Præterea impauit frumētū: & alia q̄ usui bello foret cōportare: ratus id quod
 res monebat: frequētia negotiorū: & cōmeatum iuuaturū exercitū etiā paratis rebus munimē-
 to fore. Inter hæc negocia iugurtha ip̄sius modo legatos supplices mittere: pacē orare: p̄ter suā libe-
 rorūque uitā oīa metello deder̄. Quos uti priores cōsul illectos ad p̄ditiōne domū mittebat regi pa-
 cē q̄ postulabat neq̄ abnuef̄ neq̄ polliceri: & inf̄ eas moras p̄missa legatorū expectat̄. Iugurtha ubi me-
 telli dicta cū factis cōparauit: ac se suis artibus tētari aiaduertit. Quippe cui pax uerbis nunciabat̄:
 ceteræ re bellum asperrimum erat: urbs maxia alienata: ager hostibus cognitus animi popularium
 tētati: coactus rerū necessitudine statuit armis certare. Igit̄ explorato hostiū itinere in spē uictoriæ
 adductus ex opportunitate loci: q̄maxias potest copias oīum generū parat: ac p̄ tramites occultos
 exercitū metelli anteuēnit. Erat ea pte numidiæ quā adherbal in diuisiōe possederat flumē oriēs a
 meridie noīe muthul: a quo mōs aberat ferme milia. xx. passuū tractu pari uastus omni ab natura
 & humāo cultu alienatus: sed ex eo medio q̄si collis oriebat̄ in immēsūm p̄tingēs uestitus oleastro
 ac mitis aliisque generibus arborū: quæ humo arida atque harenosa gignunt̄. Mediā autē planiti-
 es deserta penuria aquæ p̄ter flumini p̄pinqua loca ea cōsita arbutis pecore atque cultoribus fre-

quētabant. Igitur in eo colle: quē trāuerso itinē porrectū docuimus: iugurtha extenuata suoz acie
 cōfedit: elephātis & parti copiaz pedestriū Bomilcharē p̄fecit: eūque edocēt q̄ageret: ipse propius
 mōtē cum omni egtatu & peditibus delectos collocat. Deinde singulas turmas & manipulos cir-
 cumiens monet atque obtestat uti memores pristina uirtutis & uictoriae: sese regnumque summū
 ab romanoz auaritia defendāt. Cum his certamen fore: quos antea uictos sub iugum miserunt.
 Ducē illis nō animum mutatum: q̄ ab impatore decuerunt omnia suis: locum superiore ut
 prudētes cum impitis ne pauciores cum pluribus: aut rudēs bello cum melioribus manum cōse-
 rerēt: parati p̄inde intētique essent signo dato romanos inuaderēt illum diē: aut oēs labores & ui-
 ctorias cōfirmatuz: aut maximaz erumnaz initium for. Ad hoc uirium uti quēque ob militā
 facinus pecunia aut honor extulerat: cōmonefacē beneficii sui: & eum ipm aliis ostēta. Postre-
 p cuiusque ingēio possidēdo: minādo ostētādo alium: modo alium excitat. Cum interim Metel-
 lus ignarus hostiū mōte digrediēs cū exercitu cōspiciat. Primo dubius qd nā insolita facies ostēderet.
 Nāque inter uirgulta eq: numidaz que cōfederat: neque plene occultati hūilitate arborz & tamē qd
 nā eēt incerti: tū natura loci: tū dolo ipsi atque signa militaria obscurati. Deinde breui cognitis insidi-
 bus paulisp agmē cōstituit. Ibi cōmutatis ordinibus in dextro latere qd p̄ximū hostibus erat triplici-
 bus subsidiis acie instruxit inter māipulos fūdiores & sagitariōs disp̄it: egtatū oēm in cornibus lo-
 cat: ac pauca p̄ tpe milites hortatus: acie sicuti instruxerat trāuersis principiis ī planū deducit. Sed
 ubi nūdas getos: neque a colle digredi aiaduertit: ueritus ex ani tpe & iopia aq: ne siti cōficeret exer-
 citus. Rutiliū legatū cū expeditis cohortibus & cum parte eqtūm p̄misit ad flumē uti locū castris
 antecaperet: existimās hostes crebro impetu & trāuersis p̄sidiis iter suum remoraturōs & quoniā
 armis diffiderēt: lassitudinē & sitim militū tentaturōs hostes. Deinde ipse p̄ re atque loco sicuti de-
 scēderat mōte paulatim p̄cedet. Mariū post principia habebat. Ipse cum sinistra alā eqtibus esse: q
 in agmine principes facti erāt. At iugurtha ubi extremū agmē Metelli primos: suos p̄tergressū ui-
 det p̄sidio q̄si duum miliū mōtē occupat peditū q̄ metellus descēderat ne forte cedentibus aduersa
 riis receptur: ac post munimēto foret. Deinde repēte signo dato hostes inuadit. Numidaz alii postreō
 cedere pars sinistra ac dextra tētare: insensū adesse: atque instā oibus locis romanoz ordines cōtur-
 ba. Quoz etiā q̄ firmioribus animis obuiā hostibus fuerunt ludificati incerto plio ipi modo emi-
 nus sauciabant: neque cōtra feriēdi aut cōserēdi manum copia erat. ante iā docti ab iugurtha eqtes
 ubi romanoz turba inseq̄ cōpat nō cōferant: neque in unum se recipiebāt: alius alio q̄ maxime di-
 uersi. Ita numero plures si a p̄sequēdo hostes deterere nequerāt: disiectos a tergo: aut a lateribus cir-
 cūueniebāt. Sin opportunior fugā collis q̄ capi fuerat. ea uero cōsueti numidaz eq̄ facile inter uir-
 gulta euadēt. Nostros aspitas & insolētia loci r̄tinebat. Ceterz facies totius negocii uaria erat incer-
 ta fœda atque miserabilis: disp̄si a suis pars cedēt alii inseq̄: neque signa: neque ordines obserua: ubi
 quēque piculum cōpat ibi resistere ac p̄pulsare arma tæla: eq: uiri: hostes atque ciues p̄mixti: nihil
 cōsilio atque impio agi: fors oia agē. Itaque multū diei p̄cesserat cū etiā euetus in incerto erat. Deni-
 que oibus labore & aestu lāguidis. Metellus ubi uidet numidas minus instare paulatim milites in
 unū cōducit ordines restituit: & cohortes legiōarias q̄ttuor aduersus pedites hostiū collocat. Eoz
 magna pars superioribus locis sessa cōfederat: simul orat: hortari milites ne deficerēt: neu paterentur
 hostes fugiētes uincere: neque illis castra esse: neque ullū munimētū quo cedētes tēderent in armis
 oia sita. Sed neque iugurtha qd̄ interea getus erat: circūire: hortari renouat plū: & ipse cū delectis
 tētare oia: subuēre suis: hostibus dubiis instare: quos firmos cognouerāt: eminus pugnādo retine-
 re. Eo modo inter se duo impatores sumi uiri certabāt ipi pes ceterz opibus impibus. Nā metello
 militū uirtus erat: locus aduersus: iugurthæ alia oia p̄ter milites opportūa Denique romani ubi in-
 telligunt: neque sibi p̄fugiū eē: neque ab hoste copiā pugādi fieri etiā uesp̄ erat. Aduerso colle sicuti
 p̄ceptū fuerat euadūt: amisso loco numidaz fusi fugatique pauci interiēre. Plerosque uelocitas & re-
 gio hostibus ignara: turata sunt. Interea bomilcar quē elephātis & copiaz parti pedestriū p̄fectū ab
 iugurtha supra diximus ubi cū rutilius p̄tergressus est paulatim suos in æquū locū deducit ac dū le-
 gatus ad flumē quo p̄missus erat festinās p̄git quietus uti res postulabat: acie instruxit: neque r̄mit-
 tit qd̄ ubique hostis ageret explorat postq̄ rutilium cōfedisē iā & aīo uacuum accepit simulque ex
 iugurthæ plio clamorē augeri: ueritus ne legatus cognita re laboratibus suis auxilio foret: acie quā
 diffidēs uirtuti militū arte statuerat: quo hostiū itinē officeret latus porrexit. Eo modo ad rutiliū
 castra p̄cedit. Ro. ex improuiso pulueris uim magnā aiaduertunt. nā p̄spectū ager arbutis cōsitus
 p̄hibebat & primo rati humum aridā uēto agitari. Post ubi puluerē æq̄bile manere: & sicuti acies
 mouebant magis magisque appropinq̄re uidēt cognita re p̄perātes arma capiunt ac p̄ castris sicu-
 ti impabat cōsistunt. Deinde ubi p̄pius uētum ē utrinque magno clamorē cōcurrūt. numidaz tātū
 modo remorati: dum in elephātis auxilium putāt. Postq̄ eos impeditos ramis arborz: atque ita di-
 siectos circūueniri uidēt: fugā faciunt: ac plerique abiectis armis: collis ac noctis q̄ iā aderat: auxilio
 integri abeunt. elephātis. iiii. ca. reliq̄ oēs nūero. xxx. interfecti sunt. At ro. q̄q̄ itinē atq̄ ope castror: &

plio fessi. lērique erāt tamē qđ metellus āplius opiniōe morabat̄ : instructi intērique obuiā. pcedūe
nā dolus numidarū nihil lāgūidi neque remissi patiebat̄ : ac primo obscura nocte : postq̄ haud pcul
inter se erāt strepitu : uelut hostes aduētā alteri apud alteros formidinē simul & tumultū faciē : &
pene imprudētia esset admissū facinus miserabile : in utrinque pmissi eqtes rē explorauissent. Igit̄ p
metu. repēte gaudiū ē simul exortū. Milites alius aliū læti appellāt : acta edocēt atque audiūt : sua qđ
que fortia facta ad cælū effert. Quippe res hūanæ ita se habet in uictoria : uel ignauis licet gloriari ad
uersæ res ēt bonos detreclāt. Metellus ī iisdē castris q̄ triduo moratus faucios cura ff. cit meritos ī
plius moræ militiæ donat : uniuersos ī cōtiōe laudat atq̄ agit grās : hortat̄ ad cætera q̄ leuia sūt par ē
aiūm ut ip̄igerāt uictoria fatis pugnātū. reliquos labores pdæ for. Tamē interim trāsfugas & alios
opportunos. Iugurtha ubi gētium : aut qđ ageret cum paucis ne esset : an exercitum haberet : ut sese
uictus gereret : exploratum misit. At ille sese in loca saltuosa & natura munita recepat : ibique coge
bat exercitum numero hoīum āpliorē : sed hebet̄ infirmumque agri & pecoris magis q̄ belli cul
torē. Id ea grā eueniebat : qđ p̄ter regios eqtes nemo omnium numidarū ex fuga regē sequit̄. Quo
cuiusque animus fert eo discedunt : neque id flagitiū militiæ ducit̄ : ita se mores habet. Igit̄ Metel
lus ubi uidet regis etiā rū ferocē aiūm esse bellū renouari : quod nisi ex illius libidine geri nō posset.
Præterea in inimicū certamē sibi cū hostibus minor̄ detrimēto illos uinci q̄ suos uincerē : statuit nō pl̄i
i. neque in acie sed alio modo bellū gerēdū. Itaque in loca numidiæ opulētissima pgit : agris uastat
castella multa & oppida temere munita : aut sine p̄sidio capit : incēditque puberes iterficit iubet alia
omnia militū esse pdā & formidine multi mortales romanis dediti sūt obsides frumētū & alia oīa
q̄ usui forēt assatim p̄bita ubicūque res postulabat p̄sidiū ē impositū. Quæ negocia multo magis q̄
plū male pugnātū ab suis regē terrebāt. Quippe cui spes oīs in fuga sita erat seq̄ cogebat̄ : & q̄ sua lo
ca defendere neq̄bat : in aliis locis bellū gerere : tamē ex inopia qđ optimū uidebat̄ cōsiliū capit exerci
tū plærūque in iisdē locis oppiri iubet ipse cū delectis eq̄tibus Metellū sequit̄ nocturnis auisq̄ it̄
neribus ignoratus romanos palātes repēte aggredit̄ : eorū plærīque inermes cadunt. multi capiunt̄ :
nemo omnīū intactus pfugit & numidæ priusq̄ ro. subueniret sicuti iussi erāt in pximos colles di
scedunt. Interim Ro. gaudiū ingēs ē ortū cognitis Metelli rebus : ut seq̄ exercitū more maiorū gere
ret : ut in aduerso colle uictor tamen uirtute fuisset : hostiū agro potiret̄. Iugurthā magnificū ex auli
socordia spē salutis in solitudine aut fuga coegisset habere. Itaque scātus ob ea foeliciter acta diis im
mortalibus supplicia decernere. Ciuitas trepida & sollicita ātea de belli aduētū læticiā agere : De me
tello fama p̄clara esse. Igit̄ eo intērior metellus ad uictoriā nitebat̄ omnibus modis festinare : caue
re tamē nec ubi hostiū opportunus : fieret meminisse post gloriā inuidiā seq̄ : ita quo clarior : eo ma
gis āxius erat : neque post insidias Iugurthæ effuso exercitu pdari : ubi frumēto aut pabulo opus erat
cohortes cū oī eq̄tatu p̄sidiū agebat̄. Exercitus p̄te ipse : reliquos marius ducebat̄ : sed igne magis q̄ p̄
da ager uastabat̄ : duobus locis aut lōge inter se castra faciebāt. Vbi us opus erat cūcti aderāt : cæterū
quo fuga atque formido latius cresceret diuersi agebat̄. Eo tpe p̄ colles Iugurtha seq̄ tēpus aut locū
pugnæ q̄rere q̄ uētūz hostē audierat : pabulū & aquarū fōtes : quorū penuria erat corrūpere modo
se metello : modo mario ostēdere : postremos in agmine rētare : ac statim in colles regredi. Rursus
aliis post aliis minitari : neque plū facere : neque ociū pati. Tātūmodo hostē ab incepto retinere : ro
manus impator ubi se dolis fatigari uidet : neque ab hoste copiā pugnādi fieri : urbē magnā : & in ea
pre qua sita erat arcē regni noiē Zamā statuit oppugnaf ratus id quod negociū poscebat : Iugurthā
laborātibus suis auxilio uētūz : ibique plū fore. At ille q̄ parabant̄ a pfugis edoc̄tus magnis itineri
bus metellū anteuēnit. oppidanos hortat̄ moenia defendāt addictis auxilio perfugis : quod genus ex
copiis regis : quod fallere neq̄bat firmissimū erat. Præterea pollicet̄ in tpe semet cum exercitu affo
re. Ita cōpositis rebus in loca q̄maxie occulta discedit : & paulopost cognouit Mariū ex itinere ob
frumētum cū paucis cohortibus siccā missū : quod oppidū primum oīum post malā pugnā ab rege
defecerat. Eo cū delectis eq̄tibus noctu pgit & iā egrediētibus romanis in porta pugnā facit. Simul
magna uoce siccēs hortat̄ ut cohortes a tergo circunueniāt : fort unā illis præclari facinoris casum
dare : si id fecerint : postea sese in regno illos in libertate sine metu ætatē agere : ac ni marius signa in
ferre atque euadef̄ p̄perauisset : ex oppido p̄fecto cuncti aut magna pars siccēsium fidē mutauisset.
Tāta mutabilitate sese numidæ agunt. Sed milites Iugurthini paulisp̄ a rege sustētati postq̄ maiore
ui hostes urgēt paucis amissis pfugi discedunt : marius : ad Zamā puenit id oppidum ī capō situm
magis ope q̄ natura munitum erat nullius idoneæ rei egens : armis uirisque opulētum. Igit̄ metel
lus p̄ tpe atque loco paratis rebus cuncta moenia exercitu circunuenit. Legatis impat̄ ubi q̄sque cu
raret. Denique signo dato undique simul clamor ingēs orit̄ neque ea res numidas terret : infensi in
tērique sine tumultu manēt : plūm incipit̄. ro. p̄ ingenio : q̄sque pars glande eminus aut lapidibus
pugnare : alii succedere : ac mūz & modo suffodere modo scalis aggredi cupe plūm in māibus fie
ri. Cōtra ea oppidani in pxios saxa uoluere : fudes : pila : p̄terea picē sulphure & theda mixtā ardenti
mittere. Sed neque illo qđē q̄ pcul māserāt : timor ai fatis muniuerat. nā plærōsque iacula tormen

tis aut manu emissa uulnerabāt. Parique piculo sed fama impari: boni atque ignaui erāt. Dū apud Zamā sic certat. Iugurtha ex improuiso castra hostiū cū magna manu inuadit: remissis q in p̄sidio erāt & oīa magis q̄ plū expectantibus portā irrupit. At nostri repētino metu p̄culsi: sibi q̄que p̄ moribus cōsulunt: alii fugere: alii arma capere: magna pars uulnerati aut occisi sunt. Cæterz ex oī multitudine nō āplius .xl. memores noīs ro. grege factō: locū paulo editiorē cape q̄ alii: neque inde maxia ui depelli querāt. Sed tæla eminus missa remitterē. pauci ī pluribus minus frustrati si numidiæ p̄pius accessisset. ibi uero uirtutē ostēdere: & eos maxia ui cederē fūderē atque fugare interim Metellus cū acerrime rē gereret: clamorē uel tumultū hostilē a tergo accepit. Deinde cōuerso equo aiaduertit fugā aduersū se fieri q̄ res indicabat populares suos esse. Igit̄ eq̄tatū oēm ad castra p̄pere misit: ac statim. G. Mariū cū cohortibus sociorū: et̄que lachrymās p̄ amicitia: p̄que rēpu. obsecrat ne q̄ cōtumeliā remanere in exercitu uictoriæ: neue hostes multos abire sinat ille breui mandata efficit: ad Iugurtha munimēto castrorū impeditus cū alii sup̄ uallū p̄cipitarent: alii in angustiis ipsi sibi p̄perates officeret multis amissis in loca munita sese recipit. Metellus infecto negotio postq̄ nox aderat in castra cū exercitu reuertit̄. Igit̄ postero die prius q̄ ad oppugnādum egredere: eq̄tatū oēm in ea pte q̄ regis aduētus erat p̄ castris agitare iubet. portas & p̄xima loca tribunis dispartit. deinde ipse p̄git ad Zamā oppidū atque ut ī superiori die muz̄ aggredit̄. Interim Iugurtha ex occulto repete nros inuadit q̄ in p̄xio locati fuerāt: paulisp̄ territi p̄turbanē. Reliquo uero cito subueniūt. Neque numidæ diutius quuissent resistere: ni pedites cū eq̄tibus p̄mixti magnā cladē in cōgressu faceret: q̄bus illi freti nō uti equestri p̄lio solet fieri: seq̄: deinde cedere: sed aduersi cōcurrere: implicare: ac p̄turbare acie. Ita cū expeditis peditibus suis hostes p̄ene uictos dare. Eodē tpe apud Zamā magna ui certabat: ubi q̄que legatus aut t̄ribunus curabat eo acerrime niti. neque alius in alio magis q̄ in se spē habere. Pariterque oppidani agere: oppugnare aut parare oībus locis: audius alteri: alteros lauciare q̄ semet tegere. clamor p̄mixtus hortatiōe: letitia: gemitu. Itē strepitus armorū ad cælum ferri: tæla utrinque uolare: sed illi q̄ moenia desēfabāt: ubi hostes paululū modo pugnā remiserāt: itē plium equestre p̄spectabāt: eos uti q̄que res Iugurthæ erāt: lætos modo: modo pauidos aiaduertes: ac sicuti audiri a suis aut cerni possent: admonere alii: alii hortari: aut manu signa facere: aut niti corporibus: & huc & illuc q̄si uitabūdī: aut iaciētes tæla agitare. Quod ubi Mario cognitū ē. Nā is ī ea pte curabat cōsulito lenius agere: ac diffidētiā rei simulare: pati numidas sine tumultu regis plū uisere: ita illi studio suorū: astrictis repete magna ui muz̄ aggredit̄ & iā scalis aggressi milites p̄pe sūmaxa p̄erat. tum oppidāi cōcurrūt lapides ignē alia p̄te rea tæla ingerūt nostri primo resistere. deinde ubi unæ atque alteræ scalæ cōminutæ sunt q̄ sup̄steterāt afflicti sunt. Cæteri quoque modo potuere: pauci integri magna pars cōfecti uulneribus abeūt. Deinde ut utrinque plū nox diremit. Metellus postq̄ uidet frustra inceptū neque oppidū capi: neque Iugurthā niti: nisi ex insidiis aut loco suo pugnā facere: etiā æstatē exactā esse: ab zama discedit: & in his urbibus: q̄ a rege defecerant: satisque munitæ loco aut moenibus erāt: p̄sidia imponit. Cæterz exercitū in puincia que p̄xia ē numidiæ hyemādī gratia collocat: neque id tēpus ex aliorū more quieti aut luxuriæ cōcessit. Sed quoniā armis bellū pax̄ p̄cedebat: insidias regi p̄ amicos tēderē: & eorū p̄fidia p̄ armis uti parat: igit̄ Bomilcarē q̄ Romæ cū Iugurtha fuerat: & inde uadibus datis clam timēs de Masiuæ nece iudiciū fugerat qd̄ ei p̄ maximā amicitia maxia copia fallēdi erat: multis pollicitatiōibus aggredit̄ ac priō efficit uti ad se colloquēdi gratia occultus ueniat. deinde fide data si Iugurthā uiuū aut necatū sibi tradidisset fore: ut illi senatus ipunitatē & sua oīa cōcederet: facile numidæ p̄suadet tū igenio īfido: tū metuēti: ne si pax cū romanis fieret ipse p̄ cōditiones ad supplicii traderet̄. His ubi primū opportunum tēpus fuit. Iugurthā āxiū ac miseratē fortunas suas accedit. Monet atque lachrymās obtestat̄ uti aliquādo sibi liberisq̄ suis: & gēti numidæ optie merēti p̄uideat: oībus plis sese uictos: agrū uastatū: multos mortales captos occisos regni opes cōminutas esse: satis sæpe & uirtutē militū & fortunā tēratā caueat ne illo cōctate nūidiæ sibi consultet̄. His atque aliis talibus ad deditiōē aiūm regis impellit. mittunt ad impatorē legati q̄ Iugurthā ipata facturū dicerēt: ac sine ulla pactiōe sese: regnūque suū in illius fidē tradere. Metellus p̄pere cunctos senatorii ordinis ex hybernis accersiri iubet: eorū atque aliorū quos idoneos ducebat cōsiliū habet: ita more maiorū ex cōsilio decreto p̄ legatos Iugurthæ impat: p̄do argēti ducēta milia elephātos oēs equorū & armorū aliquātulum. Quæ postq̄ sine mora facta sunt iubet oēs p̄fugas uictos adduci: eorū magna pars uti iustum erat adducti pauci cum primū deditiō cœpit ad regē Bochū in Mauritaniā abierāt. Igit̄ Iugurtha ubi armis uirisque & pecunia spoliatus ē: dum ipse ad impandū th̄fidium uocaret̄ rursus cœpit flectē animū suū: & ex mala cōsciētia digna timerē. Denique multis diebus p̄ dubitationē consumptis: cū modo tedio regz̄ aduersaz̄ oīa bello potiora duceret: interdū ipse secum reputaret: q̄ grauis casus in seruitiūm ex regno foret. multis magnisque p̄sidiis ne q̄c̄q̄ p̄ditis de integro bellū sumit: & itez̄ Romæ senatus de puinciis cōsultus numidiā Metello decreuerat. Per idē tēpus Vticæ forte. G. Mario p̄ hostias diis supplicati magna atque mirabilia portēdi armis rex dixerat. Proinde quæ animo agitabat:

fretus diis ageret fortunā q̄ sapissime experiret omnia prospere euentura. At illnm iā antea cōsu-
latus ingēs cupido exagitabat: ad quē capiūdū p̄ter uetustatē familiā oīa abunde erāt. Industria: p̄-
bitas: militiā magna sciētia: animus belli ingens: domi modicus: libidinis & diuitiāz uictor. Tan-
tum modo gloriā auidus. Sed his natus: & p̄ omnem pueritiā arpini altus: ubi primum aetas mi-
litiā patiens fuit stipendiis faciendis: non grāca facundia: neque urbanis mūditiis sese exercuit. Ita
inter artes bonas integrū ingeniū breui adoleuit. Ergo ubi primū tribunatum militarem a populo
petit: plerisque faciē eius ignorātibus facile notus per omnes tribus declarat. Deinde ab eo magi-
stratu aliū post aliū sibi peperit, semperque in potestatibus eo modo agitabat ut ampliore hono-
rē quā gerebat dignus haberetur. Tamē is usque ad id locoz talis uir nō audebat petere cōsulatū. nā
postea ambitioē p̄ceps datus ē: etiam tum alios magistratus plēbs cōsulatū nobilitas inter se unus
alij p̄ manus tradebat. Nouus nemo tam clarus neque tā egregius factus erat: q̄n indignus illo ho-
nore & q̄si pollutus haberetur. Igit̄ ubi Marius aruspiciis dicta eodē intēdere uidet quo cupido ani-
mi hortabatur: ab metello cōsulatū petēdi gratia missiōne rogat. Cui quāq̄ uirtus gloria atque alia
optāda bonis superabāt: tamē inerat cōtemp̄tor aiūs & superbia cōmune nobilitatis malū. Itaque
cōmotus de insolita re: prius mirari eius cōsiliū: & q̄si p̄ amicitia monere: ne tā praua inciperet: neu
super fortunā animū gereret: non omnia omnibus cupienda esse debere illi res suas placere. Postre-
mo caueret id petere a populo. ro. quod iure negaret. Postq̄ hęc atque alia talia dixit: neque aiūs ma-
rii flectitur: respondit ubi primū potuisset per negotia publi. factuz sese quē peteret: ac postea sē-
pe eadē postulātū fertur dixisse: ne festinaret abire satis mature illum cum filio cōsulatū petiturum
Is eo tpe cōtubernio patris ibidem militabat: annos natus circiter uiginti. Quæ res marium tū pro
honore quē affectabat: tum circa metellū uehemēter accēderat. ita cupidine atque ira: pessimis cō-
sultoribus grassari: neque facto ullo: neque dicto abstinere: quod mō ambitiosū foret milites: qui-
bus in hybernis præerat latiore imperio q̄ ante habere. Apud negociatores quoq̄ magna multitu-
do uticæ erat: criminose & simul magnifice de bello loqui: dimidia pars exercitus sibi si p̄mittere
tur: paucis diebus iugurthā in cathenis habituz ab impatore consulto bellum trahi: quod homo
inanis regiæ supbiæ imperio nimis gauderet. Quæ oīa illis eo firmitate uidebant: quod diuturni-
tate belli res familiares corruperant: & animo cupiēti nihil satis festinat. Erat p̄terea in exercitu no-
stro numida quidā nomine Cauda: Manastobolis filius: Masinisse nepos: quē Micipsa testamento
secundū hæredē scripserat: morbo cōfectus & obeam causā mēte paululū imminuta. Cui Metel-
lus potēti more regū ut sellā iuxta poneret: itē postea custodiā cā turma eq̄tū romanoz utrūque
negauerat honore quod eoz modo fore: quos po. ro. reges appellauisset p̄sidiū quod cōtumeliosū
foreret: si eq̄tes romanis satelliti numidæ traderent. Hūc Marius anxii aggredif: atque hortat: ut
cōtumeliāz ip̄eratorē cū suo auxilio p̄enas petat hoīem ob morbos aiō paz ualido secūda oratio-
ne extollit illū regem ingētē uig: Masinissæ nepotē esse si iugurtha captus aut occisus foret: ip̄ium
numidiæ sine mora habituz: id adeo matur posse euenir si ip̄e cōsul ad id plū missus foret: itaque
& illū & eq̄tes romanos milites: & negociatores alios ip̄e plērosque pacis sp̄e ip̄ellit: uti Romā ad
suos necessarios aspere i metellū de bello scribāt. Mariū impatorē poscāt sic illi multis mortalibus
honestissima suffragatiōe cōsulatus petebat. Simul ea tēpestare plebs nobilitate p̄culsa p̄ legē mani-
liā novos extollebat: ita mario cūcta p̄ceder: interim iugurtha postq̄ amia deditiōe bellū icipit: cū
magna cura: parat oīa: festinat exercitū cogere: ciuitates q̄ a se defecerāt formidine: aut ostētado pre-
mia affectar circumuīr suos locos arma: tela aliaq̄ q̄ spe pacis amiserat ificer: aut cōmercari: seruitia
romāoz allicer: & eos ip̄os q̄ in p̄sidiis erāt pecūia tētar: p̄sus nihil intactū aut q̄tū pati cūcta agita-
re: igit̄ uaccēs quo Metellus initio iugurtha pacificatē p̄sidiū ip̄osuerat fatigati fgis supplicis: neq̄
ātea sua uolūrate aliēati principes ciuitatis inter se cōiurat. nā uulgus uti plerūq̄ solet & maxie nūda
rū igēio mobili: seditiosū atq̄ discordiosū erat cupidū nouaz regē q̄ti & ocio aduerlū deīde cōposi-
tis inf se r̄bus i diē t̄tiū cōstituit. q̄d his festo celebratusq̄ p̄ oēm africā ludū & lasciuia magis q̄ formi-
dinē ostēdebat: sed ubi t̄ps fuit cēturiōes tribunosq̄ militars & ip̄m p̄fectū oppidi titū t̄piliū sillanū
alius aliū domos suas iuitat: eos oēs p̄ Turpiliū inf epulas obrūcāt: postea milites palātes inermes
q̄ppe i tali die & sic ip̄io aggrediūt idē plebs facit ps edocti a nobilitate: alii studio aliaz regē incitati
qs acta cōsiliūq̄ ignorātibus tumulto ip̄e & res nouæ satis placebāt: ro. milites p̄culsi i puiso metu in-
certi: ignariq̄ qd potissimū facerēt trepidāt cape: ad arcē oppidi ubi signa & scuta erāt p̄sidiū hostiū:
pōtē āte clausæ fugā phibeat: ad hoc mulieris pueriq̄ p̄ testis ædificioz saxa & alia q̄ locus p̄bebat
certati mitter: ita neq̄ caueri āceps malū neq̄ a fortissimis isirmissio generi isisti posse: iuxta bōi ma-
liq̄ strēui & imbelles multi obrūcati s̄ i ea tāta aspitate seuissimis nūdis & opido undiq̄ clauso tur-
pilius p̄fecto uno ex oīb̄o italicis pfugit it act: id misericordia ne hospitis an pactiōe: an cāu ita euen-
rit paz cōpimus nisi q̄ illi in tāto malo turpis uita integra fama potior fuit ip̄robo itestabilisq̄ uide-
tur metellus postq̄ de r̄bus uaccæ actis cōpit paulisp̄ mactus e cōspectu abiit d̄inde ubi ira & agri-
tudo pmixta s̄: cū max̄a cura ultū inf iurias festiat. legionē cū q̄ hęc abar: & q̄ pluriōs pōt nūdas eq̄

tes pif cū occafu folis expeditos educit & poftera die circit horā tertiā puēit in quāda plāciē: locis paulo
superioribus circūuenta: ibi milites feffos itineris magnitudine: etiā abnuentes omnia docet: oppi-
dum Vaccam non amplius mille paffuum abefse: decere reliquum laborem æquo animo pati: dū
pro ciuibus fuis uiris fortiffimis atque miferis pœnas caperēt: præterea prædam benigne oftentat
fic animis eorum arreftis equites in primo latere pedites quamartiffime ire & figna occultare iu-
bet. Vaccēfes ubi animaduertere ad fe uerfum exercitum pergere primo uti erat. Metellum eē ra-
ti portas claufere. Deinde ubi neque uafari agros: & eos qui primi aderant: numidas eqtes uident
rursum Iugurtham arbitrati: cum magno gaudio obuiam procedunt. Equites: peditesque repente
figno dato: alii uulgum effufum oppido cædere: alii ad portas feftinare: pars turre caper. Ira atque
prædæ fpes amplius quam laffitudo poffe. Ita Vaccēfes biduū modo ex perfidia lætati. Ciuitas ma-
gna atque opulenta cuncta prædæ aut pœnæ fuit. Turpilius quē præfectum oppidi unum ex om-
nibus profugiffe fupra oflendimus: iuffus a Metello caufam dicer: poftquam fe fe parum expurgat
condemnatus: uerberatusque capite pœnas dedit: nam is ciuis ex collatio erat per idem tempus bo-
milchar: cuius impulfu Iugurtha deditioem quam metu deseruit inceperat: fufpectus regi & ipe
eum fufpiciens nouas res cupere: ad perniciem eius dolum quære: die noctuque fatigare animū:
denique omnia tentando focium fibi adiungit. Nadalfam hominem nobilem magnis opibus cla-
rum: acceptumque popularibus fuis: qui plærumque feorfum ab rege exercitum ductare & om-
nes res exequi folitus erat: quæ Iugurthæ feffo: aut maioribus aftrictio fuperauerant: ex quo illi glo-
riæ opesque inuentæ. Igitur utriufque confilio dies infidiis ftatuitur. Cætera uti res pofceret ex té-
pore parari placuit. Nadalfa ad exercitum profectus: quē inter hyberna romanorum iuffus habue-
rat: ne ager multis hoftibus uafaretur: is poftquam magnitudine facinoris perculfus: ad tēpus nō
uenit: & metus rē impediēbat. Bomilcar fimul cupidus incepra patrandi & timore focii anxius ne
omiffio ueteri confilio nouum quæreret litteras ad eum per homines fideles mittit: in quis molli-
tiam: fofcordiamque uiri accufare testari deos per quos iuraffet monere ne præmia Metelli in pefte
conuerteret: Iugurthæ exitum adefse: cæterum fua ne an Metelli uirtute periret: id modo agitari:
proinde reputaret cum animo fuo premia an cruciatum mallet: fed cum hæ litteræ allatæ fuef for-
te Nadalfa exercitato corpore feffus in lecto quiefcebat: ubi cognitis Bomilcaris uerbis: primo cura
deinde uti ægrum animū folet: fomnus cœpit: erat ei numida quidam negociorum familiarium cu-
rator: fidus: acceptusque: & omnium confiliorū nifi huius nouiffimi particeps: qui poftquam alla-
tas litteras audiuit: & ex confuetudine ratus opera fua: aut ingenio fuo opus eē in tabernaculum in-
troit. Dormiente illo epiftolam fuper caput in puluino temere pofitam fumit ac perlegit. Deinde
propere cognitis infidiis ad regem pergit Nadalfa paulo poft experrectus ubi neque epiftolam repe-
rit: & rē oēm uti acta erat: ex pfugis cognouit primo indicē persequi conatus ē: poftq̄ id fuffra fuit
Iugurthā placandi gratia accedit: dicitque ipfe parauiffet pfidia cliētis fui facere puēta lachrimas ob-
teftat: p̄ aicitia: p̄ que fua ate fideliter acta: ne fup tali re fufpectū fe fe h̄ret. Ad ea rex aliter atque aīo
gerebat placide refpōdit: Bomilcare: aliisque multis: quos focios infidiarum cognouerat interfectis
irā oppofferat: nequa feditio aut bellū ex eo negotio oriref: neque poft id negociorū Iugurthæ dies
aut nox ulla geta fuit: neque loco neque mortali cuiq̄ aut tēpori fatis creder. Ciues hoftes iuxta me-
tuere: circūfp̄. ctare oīa & omni ftrepitu pauefcere: alio loco fæpe cōtra decus regium noctu reqefce-
re. Interdū fomno excitus arreptis armis tumultū facere. Ita formidine quali uecordia exagitari. Ita
metellus ubi de cafu Bomilcaris & indicio patefacto ex pfugis cognouit: rursus tanq̄ ad integrū bel-
lum cuncta parat: feftinatque Marium fatigantē de profectioe fimul & inuitum & offenfum fibi
parum idoneū ratus domū dimittit. Et Romæ plæbs litteris quæ de Metello ac Mario miffæ erāt
cognitis uolēti animo de ambobus acceperant. Impatori nobilitas q̄ ante decori fuit inuidiæ eē. At
illi alteri generis humilitas fauorē addiderat. Cæteræ in utroque magis ftudia priū q̄ mala aut bōa
fua moderant. p̄ terea feditiofi magfatus uulgus exagitare. Metellū oibus cōtōiōibus capitis arceffer
marii uirtutē in maius celebrare. Denique plæbs fic ē accēfa: uti opifices agreftefque oēs: quoz res
fidefque in uaiōibz fitæ erāt: relictis opibz frequētabāt: mariū & ut fua neceffaria poft illius honorē du-
cerēt. Ita pculfa nobilitate. Poft multas tēpeftates nouo hoī cōfulatus mādaf: & poftea populus tri-
plebis. L. mālino mātino rogatus quē uellet cū Iugurtha bellū gerer: frequēs populus marū iuffit. Sed
fēatū pauloate metello numidiā puiciā d̄creuerat. ea res fuffra fuit: eodē tpe Iugurtha aiffis aicis
quoz plerofq̄ ipe necauerat. Cæteri formidine pculfi: q̄s ad romāos: alii ad bocchū pfugerāt cū neq̄
bellū geri fine mifftris poffet: & nouoz fidē in tata pfidia uetere: expiri piculofū ducer: uagus incer-
tusque agitabat: neq̄ illi res: neq̄ ullū piculū: neq̄ cōfiliū: aut q̄q̄ hoīum fatis placebat. Itēra: p̄fectof
que indies mutare mō aduerfū hoftes interdū in folitudines p̄gef fæpe in fuga: & paulo poft fpe in
armis h̄re: dubitat uirtuti populariū an fidei minus crederet. ita quocūq̄ intederat res aduerfæ erāt
Sed infeas moras repēte fe fe metellus cū exercitu oftedit nūidæ ab Iugurtha parati p̄ tpe inftitutū
deind̄ plū fcipif q̄ in pte rex pugne affuit ibi aliq̄tulū certatū ē: cæf i oēs eius milites p̄mo cōgreffū

pulsi fugatique sunt. Romani signorum & armorum: & aliquanto numero hostium paucorum potiti sunt. Nam fere numidas in omnibus plis magis pedes q̄ arma tutati sunt. Ea fuga Iugurtha impetius mō rebus suis diffidēs cū pfugis & pte eq̄tatis in solitudines. Deinde Thalá p̄uēit: id oppidum magnum atque opulētū: ubi plærique tesauri: filiorūque eius multus cultus erat. Quæ post q̄ Metello compta sunt: q̄q̄ inter Thalá flumēque p̄ximo in spacio miliū. i. loca arida atque uasta eē cognouerat tamē spe patradī belli: si eius oppidi potitus foret: oēs asp̄itates sup̄uadere: ac naturā loci etiā uincere aggredī. igit̄ oīa iumēta sarcinis leuari iubet: nisi frumēto dieꝝ. x. Cæteꝝ utres mō & alia uasa q̄ idonea aq̄ portari. p̄terea congrit̄ ex agris q̄ plurimū pōt̄ domiti pecoris: eoque impōit uasa cuiusque modi: sed plæraque lignea collecta ex tuguriis numidaz. At hoc finitimis impat̄ q̄ se post regis fugā Metello dederāt: q̄ plurimū q̄sque aq̄ portaret. Deinde locū ubi p̄sto fuerit p̄dicat̄ ipe ex flumine q̄ p̄ximā aquā oppido eē supra diximus: iumēta onerat. Eo mō instructus ad Thalá p̄ficiscit̄. Deinde ubi ad id loci uētum ē quo numidis p̄cep̄at: & castra posita: munitaque sunt: tanta rē p̄te cælo missa uis aq̄ dicif̄: ut ea mō exercitui: satisque sup̄ foret. p̄tera cōmeatus spe aplior: q̄a numidæ: sicut plærique in noua deditiōe officia intēderāt. Cæterum milites religiōe pluuiā magis usi sunt. Et que res multū aīs eoz̄ addidit. nā rati sese diis immortalibus curæ eē. Deinde postero die cōtra opinionē Iugurthæ ad Thalá pueniunt oppidani q̄ se locoz̄ asp̄itate munitos crediderāt: magna atque insolita re percussī nihilo segnius bellū parare: idē h̄ri facere. Sed rex nihil infectū Metello credēs: q̄ppe q̄ omnia arma: tæla: locos denique naturā ipsam cæteris impitātē industria uicerat: cū liberis & magna pecunia ex oppido noctu pfugit. Neque postea in ullo loco aplius uno die moratus: aut una nocte simulabat se negotii gratia p̄perare. Cæterū p̄ditionē timebat: quā uitare posse celeritate putabat. nā ralia cōsilia solēt p̄ otīū & ex opportunitate capi. At Metellus ubi oppidanos plio intētos: simul oppidū & operibus & loco munitum uidet: uallo fossaque mœnia circumuēit. Deinde iubet locis ex copia maxima idoneis uineas agere: superque eas aggerē iacere imp̄ositis: & super aggerē turribus opes & administratos tutari. Contra hæc oppidani festinare parare prorsus ab utrisque nihil reliquum fieri. denique romani multo ante labore proeliis fatigati post dies q̄draginta q̄ eo uentum erat oppido modo potiti. Præda omnis a perfugis corrupta. Hi postquam murum arietibus feriri: resque suas afflictas uidēt: aurum atque argentum: & alia quæ prima dicunt̄: domū regiam comportant: ibi uino & æpulis grauati: illaque & domū: & semet igni corrumpunt & quas uicti ab hostibus pœnas metuerent: eas ipsi uolentes p̄pendere: sed pariter cum capta Thala legati ex oppido lepti ad Metellum uenerant: orantes uti præsidiam præfectumque eo mitteret Hamilcarē quendam hominē nobilem factiosum nouis rebus studere: aduersum quē neque imperia magistratū: neque leges ualere: ni id festinaret ī summo periculo suā salutem & illoꝝ socios fore. nam leptitani iam antea a principio belli Iugurthini ad Bestiā consulem & postea romā miserant amicitiam societateque rogatum. Deinde ubi ea ipetrata sunt semper boni fidelesque mansere: & cuncta a Bestia Albino Metelloque iperata grauiter fecerant. Itaque ab iperatore facile quæ petebāt adepti sunt. Emissæ sunt eo cohortes liguz̄. iiii. & C. Antonius præfectus: id oppidum a sidonius cōditū est: quos accepimus pfugos ob discordias ciuiles nauibus ī eos locos uenisse. Sed cæteꝝ situm inter duas syrtis: qbus nomē ex re iditum. Nam duo sunt sinus prope ī extrema africa ipares magnitudine: parī natura: quoꝝ proxima terræ præalta sunt. Cætera uti fors tulit alta: alia in tempestate uadosa. nam ubi mare magnū esse & s̄uire uentis cœpit: limū arenamque & saxa ingētia fluctus trahunt. ita facies locoz̄ cum uētis simul mutat̄. Syrtis ab tractu nominatae sunt. Eius ciuitatis lingua modo conuerſa cōnubio numidarum: leges: cultusque: plæraque sydonica instituta quæ eo facilius retinebant: quod procul ab imperio regis ætatem agebant. Inter illos & frequētem numidiā multi uastique loci erant. Sed quoniam in has regiones per leptitanorum negocia uenimus. non indignum uidetur egregium atque mirabile facinus duorum carthaginensium memorare. Eam rem locus nos admonuit: qua tempestate carthaginenses: plæreque africæ imperitabāt. Cirenēses quoque magni atque opulenti fuere. Ager in medio arenosus unā specie. Neque flumen neque mons erat qui fines eorum discernēt: quæ res eos in magno diuturnoque bello inter se habuit. Postquam utrinque legiones. item classes sæpe fusæ fugatæque: & alteri alteros aliquātulum attriuerant: ueriti: ne mox uictos uictoresque defessos alius aggrediretur per indutias: sponsionē faciunt: uti certo die legati domo proficiscerentur. Quo in loco inter se obuii fuissent. Is communis utriusque populi finis: exitusque haberetur. Igitur Carthaginenses duo fratres missi: quibus nomē Philenes erat: maturauere iter pergere: Cirenenses tardius iere. Id socordia ne an casu acciderit parum cognoui. Cæterum solet in illis locis tempestat̄ haud secus atque in mari retinet̄ homines. Nam ubi per loca æqualia & nuda gignentium uentus cohortus harenam humo excitauit ea magna ui agitata: ora: oculosque impellere solet. Ita prospectu impedito morari iter. Postq̄ Cirenenses aliquanto posteriores se esse uident: & ob rem corruptam domi pœnas metuunt: criminati Carthaginenses ante tempus domo digressos conturbare rem. Denique omnia mallebāt quam

uicti abirent. Sed cum poeni aliam conditionem tantummodo æquam quærent. Cirenenses op-
tionē faciunt carthaginēsiū: ut uel illi quo fines populo suo peterēt: ibi uiui obruerent: uel eadē cō-
ditione sese quē in locū uellerēt: p̄cessuros dimitterēt. Phileni cōditōe p̄bata: seque uitæque suā rei-
publi. cōdonauerunt: ita uiui obruti sunt. Carthaginēses in eo loco philenis fratribus aras consecrauerunt
aliosque illis honores domi instituerunt. Nunc ad rē redeo. Iugurtha postq̄ amissa Thala nihil: satis
firmū cōtra Metellum putat p̄ magnas solitudines cū paucis p̄fectus p̄ueit ad getulos: genus homi-
num ferē incultumque & eo tpe ignarū noīs romāi: eorū multitudinē in unum cogit: & paulatim
cōsuefacit ordines h̄re: signa seq̄ impiū obseruare. Itē alia militaria facere. Præterea regis Bocchi p̄-
ximos magnis muneribus & maioribus p̄missis ad studiū sui p̄ducit: q̄s adiutoribus regē aggressus
impellit uti aduersum romāos bellum incipiat: id ea gratia facilius p̄nitusque fuit: q̄ Bocchus initō
huiusce belli: legatos Romā miserat: foedus & amicitia petiti. Quam rē opportunissimā incepto
bello pauci ip̄ediuerat. Cæci auaritia q̄s oīa hōesta atq̄ inhōesta uēcer mos erat. Etiā atea Iugurthæ filia
Boccho nupserat. Vex ea necessitudo apud numidas maurosque leuis ducit: q̄ singuli p̄ opibus q̄
que q̄ plurimas uxores denas alii: alii plures habeāt. Sed reges eo aplius: ita aīus multitudine distra-
hitur: nullā p̄ socia obtinet pariter uiles oēs sunt. Igit̄ in locū ambobus placitū exercitus cōueniunt
ibi fide data & accepta Iugurtha Bocchi animū oratiōe accedit romāos iniustos p̄funda auaritia cō-
munes oīum hostes eē: tadē cām illos belli habere cū Boccho: q̄ secum & cū aliis gētibus libidinem
impitandi. Quis oīa regna aduersa sint: tū sese pauloatē carthaginēses tū regē Perien: post uti q̄sque
opulētissimus uideat: ita romāis hostē fore. His atque aliis talibus dictis: ad cirthā oppidū it̄ er cō-
stitunt. Quod ibi. Qu. Metellus p̄dā captiuosque & impedimēta locauerat: ita Iugurtha ratus aut
capta urbe opep̄ciū for: aut si romāus dux auxilio suis uēisset plio sese certaturos. nā callidus id mō
festinabat Bocchi pacē iminuere: ne moras agitādo aliud q̄ bellum mallet impator postq̄ de regum
societate cognouit: nō temere neque uti sæpe iā uictō Iugurtha cōsueuerat: oibus locis pugnādi cō-
piā facit. Cæterū haud p̄cula cirthā castris munitis reges opit̄ melius eē ratus cognitis mauris: quo
niā his nouus hostis accesserat ex cōmodo pugnā facere: interim Roma p̄ litteras certior fit. Mario
p̄uincia numidiā eē datā. nā cōsulē factū antea acceperat. Quibus rebus supra bonū atque honestum
p̄culsus: neque lachrymas tenere: neque moderari lingua uir egregius aliis artibus nimis molliter
ægritudine pati. Quā rē alii in supbia uertebāt: alii bonū ingeniū cōtumelia accēsum eē. Multi q̄ iā
parta uictoria ex maibus eriperet: nobis satis cognitum ē illum magis honore Marū q̄ iniuria sua ex
cruciatum: neque tā anxie latuge fuisse: si adepta p̄uincia alii q̄ Mario trad̄ ret. Igit̄ eo dolore impe-
ditus: & q̄a stultitiæ uidebant alienā rē suo piculo curare: legatos ad Bocchū misit postulatū ne sine
cā hostis populo romāo fieret: habere tū magnā copīa societatis: amicitiaque cōiungēda: q̄ potior
bello eēt. Quāq̄ opibus suis cōsideret tamē nō debere incerta p̄ certis mutare. Oē bellū sumi faci-
le: cæterū asprime desinere nō in eiusdē ptate initiū eius & finē eē incipe cuius etiā ignauo licere. De
poni autē cum uictores uelint: p̄inde sibi: regnoque suo cōsulere: neu florētes res suas cum Iugur-
thæ p̄ditis misceret. Ad ea rex satis placide uerba facit: sese pacē cupere: Iugurthæ fortunæ misereri.
Si eadē illi copia fieret: oīa cōuētura rursus impator cōtra postulata Bocchi nuncios mittit: illa pro-
bare p̄tim abnuet. Eo mō sæpe ab utroque missis remissisque nunciis tps p̄cedere: & ex Metelli uo-
luntate bellū intactum trahi. At Marius: ut supra diximus cupiētissima plæbe cōsul factus: postq̄
ei numidiā p̄uincia populis iussit: antea iā infestus nobilitati: tū uero multus atque ferox instā-
re singulos mō: mō uniuersos lædere. Dictitare sese cōsulatum ex uictis illis spolia suscepisse: alia p̄-
terea magnifica p̄ se & illis dolētia. Interim q̄ bello opus erat prima habere: postulare: legiōibus sup-
plemētū: auxiliū a populis & regibus sociisque arcessere. Præterea ex latio fortissimū quēque plerof
que militiā paucos fama cognitos accire: & abiēdo cogere hoies emeritis stipēdiis p̄ficisci: neque il-
li senatus: q̄q̄ aduersus erat: de ullo negotio negare audebat. Cæterū supplemētum etiā lætus decre-
uerat: q̄a neque plæbi uolēti militiā putabat. Et Marius aut belli usum: aut studia uulgi amissurus
Sed ea res frustra sperata tāta libido cū Mario eundi plerosque inuaserat: seque q̄sque præda locu-
pletē fore uictorē domū reditū: alia huiuscemodi aīs trahebāt: & eos non paululum oratione sua
Marius arrederat: nā postq̄ oibus q̄ postulauerat decretis milites scriber̄ uult hortādi cā simul & no-
bilitatē uti cōsueuerat exagitādi cōtionē populi aduocauit. Deinde hoc mō differuit. Scio q̄rites ple-
rosque non iisdem artibus imperium a uobis petere: & postquam adepti sunt gerere primos indu-
strios supplices modicos eē. Dehinc per ignauiam & superbiam ætatem agere: sed mihi cōtra ea ui-
detur: nam quo resp̄. pluris ē quam consulatus aut prætura eo maiore cura administrari illam:
quam hæc peti debere: neque me fallit quātum cum maximo beneficio uestro negocii sustineam
Bellum parare simul & ærario parcere: cogere ad militiam eos: quos nobis offendere domi: foris
que oīa curare: & ea agere inter inuidos occurrantes factiosos opinione quirites asperius ē. Ad hæc
alii si deliquere uetus nobilitas: maiorum fortia facta cognatorū & affinium opes multæ clientelæ
omnia p̄sidio assunt. Mihi opes in memet sitæ quas necesse ē: & uirtute & innocētia tutari: nā alia

infirmi sunt: & illud intelligo quiritēs oīa in me conuerſa eſſe: æquos bonoſque fatiure q̄ppe bene-
ficia mea: r. p. præcedunt: nobilitatē locum inuadendi me quærere. Quo mihi acrius annitendum
eſt: ut neque uos capiamini: & illi fruſtrati ſint. Ita ad hoc ætatis a pueritia fui: ut omnes labores pe-
ricula cōſueta habeā: quæ æte ueſtra beneficia gratuito faciebā: ea uti accepta mercede deſerā nō eſt
cōſilium quiritēs. Illis difficile eſt in p̄tibus tēpare q̄ p̄ ambitionē ſeſe p̄bos ſimulauere. Mihi q̄ omnē
ætate in optimis artibus egi: bene facere iā ex cōſuetudine in naturā uertit. Bellum me gerere cum
Iugurtha iuſſiſtis: quā rē nobilitas ægerrime tulit. Quæſo reputate cum aiſ ueſtris: num id mutari
melius ſit: ſiquē ex illo globo nobilitatis ad hoc negocium aut uel aliud tale negocium mittatis:
hominē ueteris p̄ſapiae: ac multarū imaginum: & nulliūs ſtipēdiū. ſ. ut in tāta re ignarus oīum t̄repi-
det: feſtiat: ſumat aliquē ex populo monitorē ſui officii: ita plærunque eueit: ut quē impare iuſſi-
ſtis: iſi ſibi alium impatorē quærat. At ego ſcio q̄ poſtquā cōſules facti ſunt: acta maiorū: & græcorū
militaria p̄cepta legere cæperunt p̄poſteri hoies: nā gerere quā fieri cōſul tēpore poſterius re atque
uſu prius ē. Cōparate nunc quiritēs cum illoꝝ ſupbia me hominē nouū: quæ illi audire & legere ſo-
lent eorum p̄re uidi: alia egomet geſſi: q̄ illi ſiſis: ea ego didici militādo: nunc uos exiſtimate facta an-
dicta pluris ſint p̄cii: Cōtēnunt nouitatē meā: ego illoꝝ ignauā mihi fortuna illis p̄bra obiectant:
q̄q̄ ego naturā unā & coēm omniū exiſtimo: ſed fortiſſimū quēque generoſum eē: ac ſi iā ex p̄tibus
Albini aut beſtiæ: q̄ri poſſet me ne an illos ex ſe gigni maluerint: q̄d reſpōſuros creditis: niſi ſeſe li-
beros q̄ optimoſ uoluiſſe: q̄ ſi iure me deſpiciunt faciunt idē maioribus ſuis q̄bus uti mihi ex uir-
tute nobilitas cæpit: inuidēt honori meo: ergo inuideāt labori & innocētiae: piculis etiā meis: quo-
niā p̄ hæc illū cæpi. ueꝝ hoies corrupti ſupbia ita ætate agunt q̄ ſi ueſtros honores cōtēnāt: ita hos
petunt q̄ ſi honeſte uixerint: ne illi falſi ſunt q̄ diuerſiſſimas reſ pariter expectāt: ignauia uoluptatē
& p̄mia uirtutis: atque etiā cum apud uos in ſenatu uerba faciunt plæraque orōne ſuos extollūt eo-
rum fortia facta meorādo clarioꝝ ſe putāt: quod cōtra ē. Nā q̄to uita eorū p̄clarior: tāto eorum ſo-
cordia flagitioſior. Et p̄fecto ita ſe reſ habēt. Maiorum gloria poſteris lumē ē. neque bōa neque ma-
la eorū in occulto patiſ. Huiuſce rei ego inopiā patior quiritēs. Verū id q̄d multo præclarior ē mea fa-
cta mihi dicere licet. Nunc uidete q̄ iniq̄: q̄d ex aliā uirtute ſibi arrogāt id mihi ex mea uirtute nō
cōcedunt. ſi q̄ imagines nō habeo. & q̄a mihi noua nobilitas ē quā certe p̄piſſe melius ē q̄ acceptam
corrupiſſe. Egdē ego ignoro: ſi iā reſpondere uelint abunde illis ſacundā & cōpoſitā orōne fore: ſed
in maximo ueſtro beneficio cū omnibus locis me uoſque maledictis lacerēt: nō placuit reticere: ne
q̄s modeſtiā in cōſciētia duceret: nā me q̄dē ex ai ſentētia nulla oratio lædere pōt: q̄ppe uera neceſſe
ē bene p̄dicere. Falſa uita moreſque mei ſuperēt. Sed quoniā ueſtra cōſilia accuſant: q̄ mihi ſum mū
honore & maximū negociū impoſuiſtis: etiā atque etiā reputate: num eorū poenitēdum ſit. Nō poſ-
ſum fidei cā imagines neque triūphoſ aut cōſulatuſ maioroꝝ meorum oſtērare. At ſi reſ poſtulet ha-
ſtas uexillum: phaleras: alia militaria dona. p̄terea cicatrices aduerſo corpe. Hæ ſunt meæ imagines
hæc ē mea nobilitas nō hæreditate relicta: ut illa illis. Sed q̄ ego pluribus laboribus & piculis quæ-
ſiui. Nō ſunt cōpoſita uerba mea: p̄æ id facio: ipſa ſe uirtus ſatis oſtēdit: illis artificio opus ē: ut tur-
pia facta oratiōe tegāt: neque l̄ras græcas didici: p̄æ eas placebat diſcere: q̄ppe q̄ ad uirtutē doctorū
buſ p̄fuerunt: nihil. At illa multo optima reipu. doctus ſum hoſtes ferire: p̄ſidiū agitare: nihil metu-
ere niſi turpē famā: hyemē & æſtatē iuxta pati: humi requeſcere eodē t̄pe inopiā & laborē tollerare.
Hiſ ergo p̄ceptis milites hortabor: neque illoſ arte colā: me opulēt: neque gloriā meā laborē illo-
rum faciā. Hoc ē utile: hoc ciuile impium: nā cū tute p̄ mollitiē agas exercitū ſupplicio cogere: hoc
ē dominū nō impatorē eē: hæc atque alia talia maiores ueſtri faciēdo: ſeque rēquepu. celebrauer. q̄s
nobilitas freta ipſa diſſimilis moribus: nō illoꝝ æmulos cōtēnit: & oēs honores nō ex merito: ſed
q̄ ſi debitoſ a uobis repetit. Cæterū hoies ſupbiſſimi p̄cul errāt. Maiores eorū oīa q̄ licebat illis reliq̄-
re: diuitias: imagines: meorā ſui p̄clarā uirtutē nō reliquere: neque poterāt ea ſola: neque dat̄ dono
neque accipit̄. Sordidū me & incultis moribus aiunt: q̄a parū ſcite cōuiuū exorno: neque hiſtrionē
unū: neque pluris p̄cii cocū q̄ uillicū habeo: q̄ nihil libet cōſiteri quiritēs: nā a parēte meo & aliis ſactis
uiris ita accepi: mūditiſ mulieribus: uiris laborē cōuēire: oībuſ bōis oportere plus gloriæ q̄ diuiti-
arū arma nō ſuppelleſtilē decori eē. Quin ergo q̄d iuuat. Quod caꝝ exiſtimāt: id ſemp̄ faciāt: amēt
potēt: ubi adoleſcētia habuere: ibi ſenectutē agāt: in cōuiuioſ dediti: Vētri & turpiſſimæ p̄ti corpis:
ſudore: puluerē: & alia talia r̄liquat̄ nobis q̄buſ illa æpulis iocūdiora ſūt. Veꝝ nō ē ita nā ubi ſe flagi-
tiis dedocauer̄ turpiſſimi uiri: bonoꝝ p̄mia ereptū eunt: ita iuſtiſſime luxuria & ignauia: peſſimæ
artes illis q̄ coluere eaſ nihil officiunt. r. pu. innoxia cladi ſunt: nūc quoniā illi q̄tū moꝝ mei: nō q̄-
tū illoꝝ flagitia poſcebat̄ reſpōdi: de rep. loq̄r. Primū oīum de numidia bonū h̄re aiunt quiritēs: nan-
que uſque ad hoc t̄pſ Iugurthā q̄ tutata ſunt: oīa remouit̄ſ: auaritiā: impitiā: atque ſupbia. Deide
exercitū ē ibi locoꝝ ſciens: ſed me hercule magis ſtrenuus quam foelix: nam magna pars eiſ
auaritiā: aut temeritate ducum attrita eſt. Quā ob rem uoſ q̄buſ militariſ in eſt ætas: admittimini
mecum & capeſſite. r. pu. neque quēq̄ ex calamitate alioꝝ aut imperatoꝝ ſupbia metuoſ cœperit.

Ego met in agmine aut in praelio consultor idem & focius periculi uobiscum adero: me uosque in omnibus rebus iuxta geram. Et profecto diis iuuantibus omnia matura sunt: uictoria: praeda: laus. Quae in dubia aut periculose sunt: tamen omnes bonos reipublicae subueniunt decet. Etenim ignauius nemo immortalis factus est: neque quisque pariter liberis uti aeterni foret: optauit magis ut boni honestique uita exigeret. Plura dicere quites: si timidis uirtute uerba adderent. Nam strenuis abunde dictum puto: huiusmodi oratione habita. Marius postquam praebis annos arrectos uidet pro peregrinatione: stipendio: armis: aliisque utilibus naues onerat. Cum his Aulum Mulum legatum praeficere iubet: ipse interea milites scribere: non more maiorum: neque ex classibus: sed uti cuiusque libido erat: capite census praerosque. Id factum: alii inopia bonorum: alii per ambitionem consulis memorabant: quod ab eo genere celebratus aut etusque erat: & homini potentiam querebat: egrotissimus quisque opportunissimus: cui neque sua cura: quippe quae nulla sunt: & omnia cum pretio honesta uidentur. Igitur cum aliquo maiore numero Marius quam decretum erat in Africa profectus: paucis diebus Uticam aduenit. Exercitus ei traditur a P. Rutilo legato. Nam Metellus conspectum Marii fugerat: ne uideret ea quae audita animus tolerare nequerat. Sed consul expletis legionibus: cohortibusque auxiliariis: in agrum fertile & praedam onustum praeficiscit. Omnia ubi capta militibus donat. Deinde castella & oppida natura & uiris parum munita aggreditur praedia multa. Caeterum alia leuia aliis locis facere: interim noui homines sine metu pugnae adeo uidere fugientes capi: aut occidi fortissimum quemque tutissimum armis libertate: patriam: parentesque & omnia alia regi: gloria atque diuitias querit: sic breui spatio noui ueteresque coaluere: & uirtus omnium aequiliter facta. At reges ubi de aduentu Marii cognouerunt: diuersi in locos difficiles abeunt. Ita Iugurtha placuerat speranti: mox effusos hostes inuadi posse romanos sicuti praerosque reoto metu laxius licetiusque futuros. Metellus intet ea Romam profectus contra spe sua laetissimis animis suspiciscit. Praebis patribusque postquam inuidia decesserat iuxta carus. Sed Marius impigre prudenterque suorum & hostium res pariter attendere: cognoscere quod boni utrinque: aut contra eum: explorare itinera: regum consilia & insidias atuenire. Nihil apud se remissum: neque apud illos tutum pati. Itaque getulos & Iugurtham ex sociis nostris praedam agentes saepe aggressus itinere fuderat: ipsumque regem haud periculum ab oppido circha armis euexerat. Quae postquam gloriosa modo facta sunt: neque belli praedam copia cognouit: statuit urbes quae uiris: aut loco pro hostibus: & aduersum se opportunissime erant singulas circunuenire: ita ratus Iugurtham aut praesidiis nudatum: si ea pateret: aut praedio certaturum: nam Bocchus saepe ad eum miserat nuncios uelle pro. rom. amicitiam nequa se hostile timeret: id simulauerit ne quo improuisus grauior accederet: an mobilitate ingenii pacem atque bellum mutare solitus eum: parum exploratum est. Sed consul uti statuerat oppida castellaque munita adire: primo uis: alia metu: aut praemia ostentando auertere ab hostibus. Ac primo mediocria gerebat: existimans Iugurtham ob suos. tutam dos in manus uerturum: sed ubi illum periculum ab eo & alius negociis intetum accepit: maiora & magis aspere aggredi tempus uisum est. Erat inter ingentes solitudines oppidum magnum & ualens nomine Capsa: cuius conditor Hercules lybis memorabat: cuius ciues apud Iugurtham immunes: leui impio: et ob ea fidelissima habebant muniti aduersum hostes non munitibus modo: & armis atque uiris: uerum etiam multo magis asperitate locorum. Nam propter oppido loca praecipua: alia omnia uasta: inculta: aegrotia atque infesta a serpentibus: quorum uis sicuti omnium ferarum inopia cibi acrior. Ad hoc natura serpentium perniciosa: fiti magis quam alia re accendit. Eius oppidi potius Marium maxima cupido inuaserat: tum pro usu belli: tum quia res aspera uidebat: & Metellus oppidum Thaliam magna gloria cepit: haud dissimuliter situm munitumque: nisi quod apud Thalam non longe a munitibus aliqui fontes erant. Capses una modo atque ea intra oppidum iugi atque caetera plura pluuia utuntur. Id ibique & in omni Africa quod periculum a mari incultius agebat: eo facilius tolerabat quia numidae praerique lacte & ferina carne uescebant: & neque salis: neque irritamenta gulae querebant. Cibis illis aduersus famem atque sitim non libidini: neque luxuria erat. Igitur consul omnibus exploratis credo diis fretus: nam contra tantas difficultates consilio prouidere non poterat: quippe etiam frumeti inopia teuebatur. Quod numidae pabulo pecoris magis quam aruo studet. Et quodcunque natum fuerat iussu regis in loca munita contulerat. Ager autem aridus & frugum uacuum ea tepestate: nam aestatis extremum erat. Tamen pro rei copia satis prouideret exornat. Pecus omne quod superioribus diebus praedam fuerat equitibus auxiliariis agendum attribuit. Aulum Mulum legatum cum cohortibus ad oppidum laris ubi stipedium & comeatum locauerat: ire iubet: dicitque se praedam abundum post paucos dies eodem uerturum. Sic incepto suo occultato pergit ad flumen Tanaim: caeterum in itinere quotidie pecus exercitui praeceturias: ite pro turmas. xxx. duo aequiliter distribuerat: & ex coriis utres uti fieret curabat simul & inopia frumeti lenire: & ignaris omnibus parere quam mox usui foret. Denique sexto die cum ad flumen uertum est: maxima uis utriusque est effecta: ubi castris leui munimento positos milites cibum cape: atque uti simul cum occasu solis egredere tur: paratos esse iubet. Omnibus sarcinis obiectis atque modo seque & iumenta onerare. Deinde postquam tempus est uisum castris egreditur: Noctemque totam itinere facto consedit. Idem proxima facit. Deinde tertia multo ante lucis aduentum prouenit ad locum tumulosum longe a Capsa non amplius duum milium interuallo ubi quocumque potest cum omnibus copiis opit. Sed ubi dies cepit & numidae nihil hostile metuentes oppido egressi repente omnem equitatum & cum his uelocissimos pedites cursu tendere ad Capfam & por

tas obsidere iubet. Deinde ipse intētus ppere seq; neque milites p̄dari sinere. Quæ postq̄ oppidant cognouere res trepidæ sunt: ingēs metus: malum improuisum. Ad hoc ps ciuium extra moenia in hostium p̄tate cogere uti deditōne facerēt. Cæterq; opus ē incensum: Numidiæ puberes interfecti sunt: alii oēs sunt uenundati: militibus diuisa p̄da. Id facinus cōtra ius belli: nō auaritia neque scelerē cōsulis ē admissū: sed q̄a locus lugurthæ opportunus nobis aditu ē difficilis. genus hoīum mobile infidū ante: neque beneficio neque metu coercitū: postq̄ tāta rē p̄egit Marius sine ullo suoꝝ in cōmodo: magnus & clarus antea maior clarior h̄ri cōepit. Omnia nō bene cōsulta in uirtutē trahebant. Milites modesto impio habiti simul & locupletes ad cælum ferre marium numidæ magis q̄ ullum mortalē timere. Postreō oēs socii: atque hostes credere illi: aut mētē diuinā eē: aut deoꝝ nutu cuncta portēdi. Sed cōsul ubi ea res bene euenit ad alia oppida p̄git pauca repugnātibus numidis capit: plura pp̄ capensiu miserias igni corrupit: lactu atque cæde omnia cōplent. Denique multis locis potitus: ac plærifque exereitu incrueto: aliā rē aggredit̄ nō eadē asp̄itate qua capensiu: cæterū haud secus difficilē. Nā quæ haud lōge a flumine Mulucha: q̄ lugurthæ Bocchique regnū disungebat: erat inter cæterā planiciē mōs saxeus mediocri castello fatis patēs in imensum editus uno pangusto aditu relicto. Nā p̄ oīa natura uelut ope atque cōsulto p̄ceptus erat: quē locum Marius q̄ ibi regis thesauri erāt summa ui cape intēdit. sed ea res forte q̄ cōsilio melius ē gesta. Nā castello uiroꝝ atque armoz̄ satis magna uis & frumētū & fons aq̄ aggreribus: turribusque: & aliis machinationibus locus importunus. Iter castelloz̄ angustum admodū utriq̄e p̄cisæ uineæ cum ingēti piculo frustra agebant: nā cū hæ paulo p̄cesserāt igni aut lapidibus corrupēbant. Milites neque p̄ ope cōsistere p̄pter iniquitatē loci: neque inter uineas sine piculo administrare optimus q̄sque eadē aut fau ciari: cæteris metus augeri. At Marius multis diebus & laboribus cōsumptis anxius trahere cū aīo suo omitteret: ne incæptū quoniā frustra erat: an fortunā op̄ref: q̄ sæpe p̄spe usus ē: q̄ multos dies: noctesque astuās agitarer: forte qdā ligus ex cohortibus auxiliariis miles gregarius castris aliq̄tum egressus haud p̄cul ab latere castelli qd̄ aduersum p̄liātibus erat: aīaduertit inter saxa repētes cocleras: quaz̄ cū unā atque alterā. deinde plures peteret studio legēdi paulatim p̄pe ad summū montis egressus ē Vbi postq̄ solitudinē intellexit more ingenii humāi cupido ad difficilia faciunda aīum inuadit. Et forte in eo loco grādis ilex coaluerat inter saxa: paululū modo p̄na: deinde flexa atque aucta in altitudinē: quo cuncta gignētū natura fert: cuius ramis mō: mō eminentibus saxis nixus ligus castelli planitiē p̄scribit: qd̄ cuncti numidæ intēti p̄liātibus aderāt. Exploratis oībus q̄ mox usui fore ducebat. Eodē regredit̄ nō temere uti ascēderat: sed tētās oīa: & circumspicēs. Itaque Mariū p̄pere adiūt acta docet: hortat̄ ab ea pte qua descēderat: castellū tētet. pollicet̄ sese itineris piculique ducem. Marius cū ligure p̄missa eius cognitū ex p̄sentibus misit: quoz̄ uti cuiusque ingenii erat: ita rē difficilē aut facilē renunciauere. Cōsulis tamē animus paululū erectus ē: itaque ex copia tibicinū & cornicinū q̄nque nūero uelocissimos pedites delegit: & cū his p̄sidio q̄ foret. iiii. cēturiōes: omnes que liguri parere iubet: & negocio p̄ximū diē cōstituit. Sed ubi ex p̄cepto tēpus ē uisum: paratis: cōpositisque oībus ad locū p̄git. Cæterq; illi q̄ & ascēsurū erāt p̄docti ab duce arma ornatūque mutauerant capite atque pedibus nudis: ut p̄spectus: nixusque p̄ saxa foret facilis. Sup̄ terga gladii & scura ueꝝ ea numidica ex coriis grā ponderis simul & offensa: quo minus streperēt. Igit̄ p̄diēs ligus: saxa: & si q̄ uetustate radices eminebāt laqueis uinciebat: q̄bus alleuiati milites facilius ascēderēt: iter dum timidus insolētia itineris leuāt manu ubi paulo asp̄rior ascensus erat: singulos p̄æ se inermes mittere. Deinde cum aliorum armis seq̄ q̄ dubia nixui uidebant̄ potissimus tētare: ac sapius ascēdēs eadē & descēdēs. deinde statim digredīēs: cæteris audaciā addere. Igit̄ diu multūque fatigati: tandem in castellū pueniunt. desertū ab ea pte: q̄ oēs sicut aliis diebus ad usum hostes aderāt. Marius ubi ex nunciis cognouit q̄ ligus egerat: q̄q̄ toto die intētos p̄liis numidas tētauerat: tū uero cohortatus ē: & ipse extra uineas egressus testudine acta succedere: & simul hostē tormētis sagittariisque & funditoribus eminus terrere. At numidæ sæpe antea uineis romanoz̄ subuersis: itē incēsis non castelli moenibus sese rutabant: sed p̄ muro dies noctesque agitare: maledicere romanis: ac Mario uel cordiā obiectare. Militibus nostris lugurthæ seruitiū minari: secundis rebus feroces eē: interim oībus romāis: hostibusque p̄lio intētis: magna ui utrinque p̄ gloria atque impio hīs illis p̄ salute certātibus repēte a tergo signa canere. Ac primo mulieres & pueri q̄ uisum p̄cesserant fugere. Deinde uti q̄sque muro p̄ximus erat: postreō cuncti armati inermesque: qd̄ ubi accidit acrius romāi instare: fundere: ac plærōsque tātūmō fauciare. Deinde sup̄ occisoz̄ uadere corpa auidi gloriæ certantes muz̄ ascēdere: neque quenq̄ oīum p̄da morari sic forte correpta Marii temeritas gloriā ex culpa inuenit. Cæterq; dū ea res agit̄ Lucius sylla q̄stor cū magno eq̄tatu in castra uēit q̄ uti ex latio: & sociis cogeret exercitū Romæ relictus erat. Sed quoniā nos tāti uiri res admonuit idoneū uisum ē de natura cultūque eius paucis dicere. Neque enī alio loco de syllæ rebus dicturi sumus: & Lucius Sisenā optime diligētissime oīum: q̄ eas res dixere p̄secutus: paz̄ mihi libero ore locutus uidef. Igit̄ syl la patritiæ gētis nobilis fuit: familia p̄pe iā extincta maioz̄ ignauia litteris græcis atque latinis: iu

ste atque doctissime eruditus: aīo ingēti: cupidus uolupratus: sed gloriæ cupidior otio luxurioso: tamē
 ab negotio nunq̄ luxuria remorata: nisi quod de uxore potuit honestius cōsuli: facūdus iactaliūs
 & amicitia facilis ad simulada negotia altitudo ingenii incredibilis multarū regū: ac maxie pecuniæ lar
 git or: atque illi foelicissimo oīum aīe ciuile uictoria: nunq̄ sup̄ industriā fortūa fuit: multique du
 bitauere: fortior an foelicior esset. nā postea quæ fecerat incertū habeo: pudet an piget disserrere. Igit̄
 Sylla ut supradictū ē postq̄ ī Africā atque ī castra Marii cū eq̄tatu uēit rudis aīe & ignarus belli. io
 lertissimus oīum paucis tēpestatibus factus ē. Ad hoc milites benigne appellare multis rogātibus:
 aliis ip̄e p̄ se dare: beneficia inuitus accipe: sed ea p̄perātius quā aēs mutuū reddere: ip̄e a nullo repe
 tere: magis id laborā: ut illi q̄ plurimi deberēt: ioca atque seria cū humillimis ager. In opibus in ag
 mie atque in uigiliis multis adesse: neque in teri qd̄ parua ābitio solet: cōsulis aut cuiusq̄ boni fama
 lædēt tātūmodo: neque cōsilio neque manu priorē aliū pati pl̄erosque aīeueni. Quibus rebus &
 artibus breui Mario & militibus charissimus factus ē. At Iugurtha postq̄ oppidiū Capsā: aliosque lo
 cos munitos & sibi utiles: simul & pecuniā magnā amiserat: ad Bocchū nūcios mittit: q̄ primū in
 numidā copias adduceret: pl̄iū faciēdi tēpūs adesse. Quē ubi cunctari accepit: dubiū belli atq̄ pacis
 rōnes traher: rursus uti aīe p̄xios eius donis corrupit. Ipsique Boccho pollicei numidiæ tertā p̄te
 si aut romāi africa expulsi: aut itegris suis finibus: bellū cōpositū foret eo p̄mio Bocchus illectus cū
 magna multitudine ad Iugurtā accedit: ita aboz exercitu cōiūcto: Mariū ī Hyberna p̄ficicētē uix
 decia p̄te diei reliq̄ iuadūt rati noctē q̄ iā aderat: & uictis sibi munimēto fore: & si uiciffet: nullo ip̄e
 dimēto: qd̄ locoz sciētes erāt. Cōtra romāis utrūque casū in tenebris difficilē fore. Igit̄ simul cōsul
 ex multis de hostiū aduētū cognouit & ipsi hostes aderāt: & prius q̄ exercitus: aut īstrui: aut sarcias
 colliger. Dēique anteq̄ signū: aut ip̄iū ullū accipe quiffet: eq̄tes mauri atque getuli. Nō acie neque ul
 lo more pl̄i: sed cateruati uti fors quosque cōglobauerat in n̄ros cōcurrūt. Qui oēs trepidi īproui
 so metu: attamē uirtutis memores: aut arma capiebāt aut capiētes alios ab hostibus defēbāt. Pars
 equos ascēdere: obuiā ire hostibus: pugna latrocinio magis q̄ pl̄io similis fieri sine signis: sine ordi
 nis eq̄tes peditesque p̄mixti cædēt: alios obrūcar: multos cōtra aduersos acerrime pugnātes ab ter
 go circumuenire: neque uirtus neque arma satis tegere: quod hostes numero plures & undique cir
 cūfusi erāt. Denique romāi ueteres: nouique & ob ca sciētes belli: si quos locus aut casus coniunxe
 rat: orbes facere. Atque ita ab omnibus partibus simul tecti: & instructi hostium uim sustēbant.
 Neque in eo tā aspo negotio: Marius territ us: aut magis q̄ antea demisso animo fuit: sed cū turma
 sua quā ex fortissimis magis q̄ ex familiarissimis parauerat: uagari passim: ac mō laborātibus suis suc
 currere mō hostes ubi cōfertissimi obstiterant: inuadere: māu consulere militibus: quoniā impare
 cōturbatis omnibus nō poterat. lāque dies cōsumptus erat: cū tamē barbari nihil remittere: atque
 uti reges p̄cepant: noctē p̄ se rati acrius instare. Tū Marius ex copia regū cōsilia trahit: atque uti suis:
 receptui locus eēt: colles duos inter se p̄pinquos occupat. n̄. Porū in uno castris parū āplo fōs aquæ
 magnus erat: alter usui opportunus: q̄a magna p̄te edita: & p̄cipiti pauca munimenta q̄rebat. Cæte
 rū apud aquā Syllā cū eq̄tibus noctē agitare iubet: ip̄e dispsos milites paulatī: neque minus hosti
 bus cōturbatis in unū trahit. Deinde in unū cunctos pl̄eo gradu in collē subducit. Ita reges loci diffi
 cultate coacti pl̄io deterrent: neque tamē suos lōgius abire sinūt. Sed utroque colle multitudie cir
 cundato effusi cōfedere. Deinde crebris ignibus factis pl̄erunque noctis barbari more suo lætari ex
 ultare strepere pedibus uocibus: & ipsi duces feroces: q̄ nō fugere: aut p̄ uictoribus sese agere: sed ea
 cuncta romāis ex tenebris & editioribus locis facilia uisu magnoque hortamēto erāt. Plurimū ūe
 ro Marius impitia hostiū cōfirmatus q̄ maximū silentiū fieri iubet. nec signa qd̄e uti p̄ uigilias sole
 bāt canere. Deinde ubi lux aduētabar: defessis iā hostibus: ac pauloante somno captis de improviso
 uectigales itē cohortiū: turmaz: legionū tubicines simul oēs tuba canere: milites clamorē tollere:
 aut portis erumpe iubet. Mauri atque getuli ignoto atque horribili sonitu ip̄ete exciti: neque fuge
 re: neque arma cape: neque oīo facere aut p̄uidere qcq̄ poterāt: ita cūctos strepitu clamor nullo sub
 ueniēte: nostris instātibus tumultu terrore formidine q̄si uecordia cæpat. denique oēs fusi fugatiq̄
 arma & signa militaria pl̄eraque capta sunt: pluresque eo pl̄io q̄ oibus superioribus interēpti sūt. Nā
 sōno & metu insolito ip̄edita fuga: deinde Marius: ut cœpat in hyberna p̄ficicif p̄p̄ cōmeatū in op
 pidis maritimis agere decreuerat. neque tamē uictoria socors aut insolēs factus: sed p̄iter ac in con
 spectu hostiū q̄drato agmine incedere sylla cū eq̄tatu ap̄d extrēos in sinistra p̄te Aulus Mālius cum
 funditoribus & sagiptariis. Præterea cohortes liguz curabat. Primos & extrēos cū expeditis mani
 plis tribunos locauerat. p̄fugæ minime cari: & regionū sciētissimi hostiū iter explorabāt. Simul cō
 sul q̄i nullo ip̄posito oīa p̄uideat: ap̄d oēs adeē laudare aut increpare merētes. ip̄e armatus intētusque
 itē milites cogebat: neque secus atque iter facere: castra munire: excubitiū in porta: cohortes ex legi
 onibus p̄ castris eq̄tes auxiliarios mittere. p̄terea alios in munimētis sup̄ uallū locare: uigilias ip̄e cir
 cūi: nō tā diffidētia futuroz q̄ impauiffet q̄ uti militibus exeētus cū imp̄tore labor uoletibus esset
 & sane Marius illoque: aliisque tp̄ibus Iugurthini belli pudore magis q̄ malo exercitū coercebat: q̄

D

multi p̄ ab̄itionē fieri agebāt quod a pueritia cōsuetā duritiē: & alia quæ cæteri miserias uocāt uoluptati habuisse nisi tamē ac. r. p. pariter ac sæuissimo ip̄erio bene atque decore gesta sūt. Igit̄ quarto denique die: haud lōge ab oppido Cirthā undique simul speculatores citi sese ostērāt. Quas hostis adesse intelligit̄. Sed quia diuersi redeūtes alius ab alia parte atque oēs idē significabāt: cōsul icertus quonā modo aciē instrueſt: nullo ordine cōmutato: aduersū oīa paratus: ibidē opperit̄. Igit̄ iugurthā spes frustrata qui copias in quattuor ptes distribuerat ratus ex oībus æque aliquos ab tergo hostibus uētuos. Interim Sylla quē primū hostes attigerant cohortatus suos: turmati: & q̄maxie cōfertis equis ipse alique mauros inuadūt: cæteri in uno loco manētes ab iaculis eminus emissis: corpora tegeſt & si qui in māū uenerāt obrūcare. Dū eo modo eq̄tes pliant̄: Bocchus cū pedibus quos uolux filius eius adduxerat, neque in prior̄ pugna in itinēſ morati affuerāt: postremā romanor̄: aciē inuadūt. Tū Marius apud prios agebat: quod ibi iugurthā cū plurimis erat. Deinde n̄mida cognito Bocchi aduentu: clam cum paucis ad pedites cōuertit: ibi latine: nam apud numatiā loqui didicerat exclamat nostros frustra pugnaſ pauloatē Mariū sua manu interfectū simul gladiū sāguine oblitū ostēdere: quē in pugna satis ip̄igre occiso pedite n̄ro cruētauerat. Quod ubi milites acceper̄: magis atrocitate rei q̄ fidei nūti terrent̄: simulque barbari aīos tolleſt: & i p̄culos acius icēder̄: iā que paululū a fuga aberāt: cū Sylla p̄figatis his quos aduersū ierat rediēs mauris ab latere incurrit. Bocchus statim auertit̄. At iugurthā dū sustētaſ suos: & p̄pe iā adeptā uictoriā retinere cupit: ab equibus circūuētus dextra sinistra oībus occis: solus inter tæla hostiū uitabūsus erupit: Atque interi Marius fugatis equitibus accurrit auxilio suis quos pelli iā acceptat. Denique hostes iā undique fusi sunt: tū spectaculū horribile in cāpis patētibus seq̄: fugere: occidi: capi: eq̄: atq̄ uiri afflicti uulneribus acceptis: neque fugere posse: neque quietē pati: niti modo ac statim cōcidere. Postreō oīa q̄ uisus erat cōstrata uenis armis cadaueribus & interea humus infecta sāguine: postea loci cōsul haud dubie iam uictor uenit in oppidū cirthā quo initio p̄fectus itēderat: eo post quintū diē quā iteḡ: barbari male pugnauerāt: legati a Boccho ueniunt q̄ regis uerbis ab mario petiueſt: duos q̄ fidissimos ad eum mitteret: uelle d̄ suo populique rō. cōmodo cū his differere. Ille statim. L. Syllā & aulū māliū ire iubet. Qui q̄q̄ acciti ibāt: tamē placuit uerba ad regē facere: ingeniū aut uti aduersum flecterēt: aut cupidū pacis uāhemētius accēderēt. Itaque Sylla cuius faciūdiā nō ætatiā mālio cōcessum ē uerba pauca huiuscemodi est locutus. Res Bocche magna nobis est læticia: cum te talē uirum diū monuere: ut aliquādo pacem quam bellum malles neu te optimum cum pessimo omnium iugurthā miscēdo cōmaculares: simul nobis demeres acerbā necessitudinē: pariter te errātem: & illum sceleratissimum p̄sequi ad hoc populo rō. iam a principio inopi: melius uisū amicos quā seruos quærere: tutiusque rati uolētibus quā coactis imperitare. Tibi nulla opportunior amicitia nostra primū quod procul absumus in quo offēſæ minimum est gratiā par ac si prope adessemus: deinde quod parentes abūde habemus amicor̄: neque nobis: neque cuiq̄ hominū satis fuit: atque hoc utinā tibi a principio placuisset p̄fecto ex populo rō. ad hoc tēpus multa plura bona accepisses quā mala perpeſsus esses: sed quoniam humanar̄ rerum plæraque fortuna gerit cui. s. complacuit uim & gratiā te experiri nunc quoniam per illam licet: festina atque uti cœpisti perge. Multa opportuna habes quo facilius errata officiis superes. Postremo hæc in pectus tuum dimitte: nunq̄ populū rō. beneficis uictū esse: nam bello quam ualeat tū te scis: Ad ea Bocchus placide & benigne simul pauca p̄ delicto suo uerba facit se non hostili animo: sed ob regnum tutādum arma cœpisse. nam numidiā partē unde iugurtham expulerit iure belli suam factam eam uastari a Mario pati nequisset. Præterea missis antea Romam legatis repulsum ab amicitia. Cæterę uetera omittere ac tum si p̄ Mariū liceret legatos ad senatum missuḡ: deinde copia facta loquēdi animus barbari ab amicis flexus: quos iugurtha cognita legatione Syllæ & Manlii metuens id quod parabatur donis corruperat. Marius interim exercitu in hybernaculis composito cum expeditis cohortibus & parte equitatus proficiscitur in loca sola obsessum turrim regiam quo iugurthā p̄fugas omnes p̄sidium imposuerat. Tū rursus Bocchus seu reputando quæ sibi duobus præliis euenerant: seu monitus ab aliis amicis quos inco ruptos iugurthā reliquerat. Ex omni copia necessariorum quinque delegit: quorum & fides cognita & ingenia ualidissima erant. Eos ad Mariū: ac deinde si placeat Romam legatos iubet ire: agendarum rerum: & quocūque modo belli componendi licentiam ipsis permittit. Illi mature ad hyberna romanorum proficiscuntur. Deinde a getulis latrōibus in itinere circunuenti spoliati que pauidi sine decore ad Syllam profugiunt. Quem consul in expeditionem proficiscens pro prætore reliquerat: eos ille non pro uanis hostibus: ut meriti erant: sed accurate & liberaliter habuit. Quare barbari & famam romanorum auaritiæ falsam: & Syllam ob munificentiam in sese amicū rati: nam etiam tum largitio multis ignota erat. Munificus & nemo putabatur: nisi p̄riter uolens dona omnia in benignitate habebantur. Igitur quæstori mandata Bocchi pateſciunt: simul ab eo petunt uti fautor: consultorque sibi adsit copias: fidem: magnitudinem reſgni sui: & alia quæ aut utilia aut beniuolentia esse credebant: oratione extollunt: deinde Sylla

oia pollicito dicti quomodo apud Mariū: itē apud senatū uerba facerēt: circiter, xl. ibidē operiunt: Marius postq̄ infecto quo intēderat negotio rediit Cirthā de aduētū legatorū certior factus ē illosq̄ & Syllā ab utica uenire iubet. itē Luciū belligē p̄torē: p̄terea oēs undique s̄atorii ordinis q̄bus cū mādata Bocchi cognoscit: in q̄s legatis potestas Romā eundi fit: & ab cōsule interea induciā postu- labant: ea Syllā & plerisq̄ placuer̄ pauci ferocius decernūt. s̄ignari regē humanaq̄: quā fluxā & mobiles sēper in aduersā mutant. Cæterū mauri impetratis oibus rebus tres Romā p̄fecti. cū. Cn. Octauio ruffōe: q̄ quæstor stipēdiū in africā portauerat. Duo ad regē redeūt. Ex his Bocchus cū cæ- tera: tum maxie benignitatē: & studiū Syllā libēs accepit. Romæque legatis eius postq̄ errasse regē & iugurthæ scelere lapsū depræcati sunt: amicitia & fœdus: petētibus hoc modo respōdes. Senatus & populus romanus beneficii & iniuriæ memor esse solet. Cæterū boccho quoniā pœnitēt delicti gratiā facit: fœdus & amicitia dabunt cū meruerit. Quibus rebus cognitis Bocchus p̄ litteras a Ma- rio petiuit ut Syllā ad se mitteret: Cuius arbitrato de negociis cōmunibus cōsulere. Is missus cum p̄sidio equitū atque peditū: funditorū: baleatorū: p̄terea iere sagiptarii: & cohors peligna cū uelitari- bus armis: itineris p̄perādi causa: neque his secus atque alius armis aduersū tæla hostiū qd̄ ea læuia sūt muniti erāt: sed in itinere quinto denique diē Volux filius Bocchi repēte ī cāpis patētibus cum mille & nō āplius eq̄tibus sese ostēdit q̄ temere & effuse eūtes Syllā aliisque oibus & numeq̄ āplio- rē uero: & hostilē metū efficiebāt: igif se q̄sque expedire arma atque tæla tētare: intendere: timor ali- quātus: sed spes āplior q̄ppe uictoribus & aduersū eos quos sæpe uicerāt: interim eq̄tes exploratū p̄- missi rem uti erat q̄tā nunciāt. Volux audiēs q̄storem appellat: dicitque a patre Boccho obuiā illi si- mul & p̄sidiū missū. Deinde p̄ eū & p̄ximū diē sine metu cōiuncti eunt. Post ubi castra locata & di- ei uesp̄ erat: repēte Maurus incerto uultu pauēs ad Syllā accurrit: dicitque sibi a speculatoribus co- gnitum iugurthā haud p̄cul abesse. Simul uti noctū clā secum p̄fugeret: rogat atq̄ hortat: ille aīo feroci negat se toties fusū numidā p̄timefcerē: uirtuti suoz̄ satis credere etiā si pestis certa adesset mā- suz̄ potius q̄ p̄ditis his quos ducebat: turpi fuga incerte ac forsitā post paulo interituræ morbo ui- tæ parceret. Cæterū ab eodē monitus uti noctū p̄fiscerent: cōsiliū approbat ac statim milites cœ- natos esse in castris: ignesque creberrimos fieri. Deinde prima uigilia silētio egredi iubet: iāque no- cturmo itinere fessis oibus Sylla pariter: cum ortu solis castrametebat cum eq̄tes mauri nunciāt iu- gurthā circiter duum milium interuallo cōsedisse āte eos qd̄ postq̄ auditum ē: tum uero ingēs me- tus nostros inuadit credere se p̄ditos a Voluce & insidiis circumuētos. Ac fuere q̄ dicerēt manu uin- dicādum neque apud illum tātum scelus inultum r̄liquēdum. At Sylla q̄q̄ eadē existimabat: tamē ab iniuria maūz̄ p̄hibet: suos hortat: uti fortē animum gererēt: sæpe dicebat ātea a paucis aduer- sus multitudinē bene pugnatum quāto sibi in p̄lio minus pepcissent: tātō tutiores fore: nec quenq̄ decere quē manus armauerat ab inermibus pedibus auxilium petē in maximo metu nudum & cæcum corpus ab hoste uerter. Deinde uolucrē: quoniā hostilia faceret iouē maximum obtestatus ut sceleris atque p̄fidie Bocchi: testis adēet castris abire iubet. Ille lachrymās orat ne ea crederet: ni- hil dolo factum ac magis calliditate iugurthæ: cui uidelicet speculati: iter suum cognitum esset. Cæ- terū quoniā ingētē multitudinē nō hēret: & spes opesque oēs ex patre suo pēderēt ut crederet illum nō aufuz̄ palā: cū ip̄e filius hic testis adesset. Quā optimū factū uideri p̄ media eius castra palā tran- saret sese uel p̄missis uel ibidē relictis mauris: se solū cū Sylla ituz̄: ea res uti in tali negotio p̄bata ē ac statī p̄fecti q̄ de ip̄rouiso acciderāt: dubio atque hesitātē iugurtha incolumes trāseūt. Deinde pau- cis diebus quo ire intēderāt puētū ē ibi cū Boccho numida qd̄ā noīe Aspar multum & familiariter agebat: p̄missus a iugurtha postq̄ Syllā accitū audierat oratū & speculātū Bocchi cōsilia ierat: p̄terea Dabat Massugradæ filius ex gēte Masinissæ cæterū materno genere ip̄ar: nā mater eius ex cōcubina orta erat: ob ingētia multa facta mauro carus acceptusque: quē Bocchus fidū ro, multis ātea tēpesta- tibus exptus: illico ad Syllā nūciatū mittit paratū sese facerē q̄ po. ro. uellet: colloq̄o diē locū tēpus ip̄se deligeret: cōsulta sese diē oia cum illo integra hēre: neu iugurthæ legatum p̄timefceret: quo res cōis- licētius gereret: nā ab insidiis eius aliter caueri nequisse: sed ego cōperio Bocchum magis punica si- de q̄ ob ea quæ p̄dicabat: simul romanos & numidā spe pacis detinuisse multūque cū suo aīo uolue- re solitum: iugurthā romāis an illi Syllā traderet libidinē aduersus nos: metum p̄ nobis suafisse. Igif pauca Sylla respōdit corā aspere locutuz̄ cætera occulte aut nullo p̄sēte aut q̄ paucissimis p̄sētibus: si- mul edocet quæ respōderent postq̄ sicuti uoluerāt cōgressi dicit se missū a cōsule uenisse quæ situm ab eo: pacē an bellum agiturus foret. Tunc rex uti p̄ceptum fuerat: post diē decimum redire iu- bet ac nihil iā nunc decreuissē sed illo die respōsus: deinde ābo ad sua castra digressi: sed ubi plærun- que noctis processit Sylla a Boccho occulte accersit ab utroque tātūmodo fidi interp̄tes adhibent. Præterea Dabar internuntius s̄ctus uir iurat ex sentētia ābobus ac statī sic rex incipit: nunq̄ ego ra- tus sum fore. Vti rex maximus in hac terra & omnium oppulētissimus quos noui priuato homi- ni gratiā deberē & Hercule Sylla ante te cognitum multis orātibus aliis ultro egomet opē tuli. nul- lus indigni. Id immunitum qd̄ cæteri solēt dolere ego lætor fuerit mihi eguisse aliquādo p̄cium.

D ii

ture aicitia q̄ ap̄d̄ aiūm meū nihil carius h̄eo. id adeo expiri licet arma uiros: pecuniā postreō q̄c̄q̄d̄ aīo liber fume utere & quoad uiues nūq̄ tibi redditā grām putaueris s̄ep ap̄d̄ me itēgra erit. Deique nihil frustra uoles: me sciēte: nā ut ego existio regē armis q̄ mūficētia uinci mīus flagitiosū. Cæterz de rep. uīa cuius huc curator missus es paucis accipe bellū ego po. ro. neque feci neque factū unq̄ uolui. Fines meos aduersū armatos armis tutatus sū. Id omit to quādo uobis ita placet. Gerite uti uultis cū iugurtha bellū ego flumē Muluchā q̄d̄ inter me & micipsā fuit: nō egrediar: neq̄ intrā iugurthā finā. Præterea siq̄d̄ meque uobisque dignū pctiueris: haud repulsus abibis. Ad ea syllā p̄ se breuiter & modice de pace de cōibus rebus multis disseruit. Deinde regi patefecit quod polliceat̄ senatū & po. ro. quoniā aplius armis ualuisset nō in gratia habituros faciēdū aliqd̄ quod illoz̄ magis q̄ suā retulisse uideret̄ id adeo in prōptu esse: quoniā iugurthæ copiā haberet: que si romāis tradidisset for̄ ut illi plurimū deberet̄ amicitia fœdus numidiæ p̄tē q̄ nūc peteret tū ultro aduenturā. Rex primo negare affinitatē cognationē: p̄terea fœdus interuenisse. At hoc metuere: ne fluxa fide usus populariū aīos auerteret q̄s iugurthā carus romāi inuisi erāt. Denique sæpius fatigatus leniter ex uolūtate Syllæ oīa se factuz̄ p̄mittit. Cæterz ad simulādū pacē cuius nūida defessus bello auidissimus erat q̄ utilia uīa cōstituunt: Ira cōposito dolo digrediunt̄. Et rex postero die Asperē iugurthæ legatū appellat. Dicitque sibi p̄ Dabarē ex Syllā cognitū posse cōditiōibus bellū p̄oi: Quāob̄re regis sui sētentiā exgreret ille in castra iugurthæ uēit. Deīde cūcta doctus p̄perato itinēf post diē octauū redit ad Bocchū & ei nunciat iugurthā cuper̄ oīa quæ imparent̄ facer̄: sed Mario pagz̄ cōsuler̄. Sæpe ātea cū impatoribus romāis pacē conuētā frustra fuisse. Cæterz Bocchus si ābobus cōsultū & ratā pacē uellet daret operā ut una ābobus q̄si de pace in colloquum ueniret̄: ibique Syllā traderet sibi. Cum talē uti in p̄tate habuisset tū fore uti iussu s̄atus & po. ro. fœdus fieret: neque hoīem nobile nō sua cap̄tū ignauia: sed ob rē po. ro. in hostiū potestate relictu iri. Hæc marius secū ip̄e diu uoluēs tadē p̄mittit. Cæterz dolo an uero cūctatus pagz̄ cōperimus: sed plærūque regiæ uolūtates ut uāhemētes sic mobiles sæpe ip̄e sibi aduersæ. Postea tpe & loco cōstituto in colloquum uti de pace uēiret̄ Bocchus Syllā modo: modo iugurthæ legatū appellare benigne habere. Idē ābobus polliceri illi læti pariter ac spei bonæ esse plēi sed nocte ea q̄ p̄xia fuit āte diē colloquio decretū Maurus adhibitis amicis ac statim imutata uoluntate r̄motis a se cæteris dicit̄ secū ip̄e multa agitauisse uultu color ac motu corporis pariter atque aīo uariū: q̄. s̄. ita tacēte ip̄o occulta & oris imuratōe patefecisse: tamen postreō Syllā accerfiri iubet: & ex eius sētētia numidæ insidias tēdit: deinde ubi dies aduēit & ei nuntiatū ē iugurthā haud p̄cul esse cū paucis amicis & q̄store n̄fo q̄si obuius honoris causa p̄cedit in tumultū facillimū uīu insidiātibus: eodē numida cū plærifque necessariis suis inermis uti dictū erat accedit ac statim signo dato undique simul ex insidiis inuadit. Cæteri obruncati iugurtha uinctus Syllæ tradit̄ & ab eo ad mariū deductus ē p̄ idē rēpus aduersū gallos ab ducibus nostris. Qu. Scipiōe & Mālio male pugnatum ē. Quo metu italia oīs cōtremuerat. Illique & oēs usque ad nostrā memoriam romani sic habuere alia oīa uirtuti suæ prona esse cum gallis p̄ salute nō p̄ gloria certare. Sed postq̄ bellum in numidia cōfectum: iugurthā Romā uictnm adduci nunciatum ē. Marius cōsul absens factus est & ei decreta prouincia & gallia. Hisque calendis ianuariis cum magna gloria cōsul triumphauit tempestate spes atque opes ciuitatis in illo sitæ.

FINIS.

CRISPI SALVSTII OPVS FOELICITER EXPLICIT.

CRISPI SALVSTII ORATORIS CLARISSIMI VITA.

Crispus Salustius uir patricius ab ineunte ætate bōis artibus ibutus ad rēpu. gerēdā aīum applicuit: in q̄ nō pauca aduersa passus: prudētia sua supauit. & resp. iā carthagine atque numātia euerfa: Asiaque domita ut nec nobilitati nec uirtuti sua redderent̄ p̄mia: atque ipudēti atque audacissimo cuique plæbs obseq̄ret̄. Hinc dominatus. L. Syllæ & proscriptiōis tabula romanis ciuibus prius ignota p̄lata est: hinc flagitiosa Catilinæ cōiuratio. Hinc bellum ciuile inter cæsare & Pōpeium exortum libertatē ciuitati ademit. His igit̄ hoīum moribus conflictatum Crispi ingenium suapte natura integrum iuuenili ac flagranti ætate p̄cliuem ad adulteria libido rapuit atque corruptit neque id impune diu admisit: nā ut Varro tradit ab annio milone domi deprehensus & grādi pecunia m̄nikelatus est: bis ad subfelia accusatus: atque absolutus a iudicibus non sine pecunia ut ferē discessit: domū auitā tāto patris dolore iā ætate cōfecti uēdidit ut uita decedere cogeretur. Consumptis igitur opibus patris: & quæstura prius functus: deinde tribunus plebis creatus est. Ac postreō prætorē ulterioris africæ designatum: eum p̄consulē cum exercitu regno Iubæ rege necato Cæsar præfecit: atque in prouinciā redegit. Quæ sane Crispi mutatis moribus iam grauēscēte ætate per

libidinē atque flagitia p̄degisset, nō mō recuperauit: sed p̄ciosissimos in urbe hortos tyburtināque uillā ab ipso Iulio emit. Cuius nutu bello ciuili iā pacto oīa r̄gebant: nec leges maior̄ ap̄lius in rep. administrāda seruabant. sic externo atque barbaro cuique si Cæsar iubebat in senatū aditus patebat ac s̄tētīā nō cōsulari sed gallus aut ignobilis ac sordidus q̄sque dicebat: Quibus rebus indignatus salustius rep. deseruit: atque ad intermissa studia rediēs q̄que a po. ro. Præclare gesta fuissent scribere decreuit: ne id ipm̄ ocii q̄d elegerat ignauia atque desidia tereret: aut illiberalibus officiis in r̄tus minus utilis reip. foret q̄ ate hac extitisset. Aggressus igit̄ bellū cōtra catilinæ cōiurationē atq̄ Iugurthā numidaḡ potētissimū: ac prudētissimū gestū tāta cura atque diligētia p̄scripsit: ut nō ānales romāos modo: sed punicos & aphyros ac pitos illius linguæ romanor̄ gesta diligēter euolueret atque in Africā traiecit: neque legerat tātū: sed uisu certiora etiā facta posteris narraret: in hoc aut̄ genere scribēdi tātū laudis ē assecutus: ut Quintilianus grauis atque seuerus iudex Tucididi græco historiaḡ scriptori adæquet: quē Cicero tātope laudat: atque sentētis crebrū autumat: ut pene uerbor̄ copiā sentētīaḡ frequētia cōsequat̄. Amicos habuit Cornelīū nepotē eodē scribēdæ historiæ studio delectatū: ac p. Nigidiū figulū oīum doctrinaḡ genere: non inferiorē Varoni. Cicero uero ex familiari inimicus factus: nescio q̄ de causa Terētīā uxore ab eodē Cicerone repudiatā in uxore duxit: ut ab ea q̄ diu sūma beniuolētia cū Cicerone uixerit: atque suor̄ cōsilior̄ nō ignara aliqd̄ turpe eliceret quo acrius atque turpius in eū inueheret: cuius in ciceronē extat inuectiua q̄ frequēti s̄cātu habuisse fert̄: natus Amiterni in sabinis: bello iugurthio Romæ educatus Crispus habitauit iuxta mineruā: ubi nūc tēplū factæ mariæ uenerat̄: Atque in hunc usque diem salustiana domus uocat̄. Vixit usque ad sexagesimum secundum annum: septimum post Cæsar̄ obitum: Cuius Terentia uxor postea messalæ coruino præstantissimo sua ætate oratori nupsit.

Distichon Martialis.

Hic erit ut perhibent doctorum corda uirorum,
Primus romana crispus in historia,

CRISPI SALVSTII, IN M. T. CICERONEM INVECTIVA.

Rauiter & iniquo aīo maledicta tua paterer, M. Tulli, si te scirē iudicio magis q̄ morbo animi petulātia ista uti: sed cū in te neque modū: neque modestiā ullā aiaduerto: respōdebo tibi: ut si q̄ maledicēdo uoluptatem cœpisti: eā male audiendo amittas: ubi q̄rar quos iplore. P. C. diripi r̄p. atque audacissio cuique esse p̄fidia locū: an ap̄d po. ro. q̄ ita corruptus ē largitiōibus ut sese ac fortunās suas uænales habeat. An apud uos P. C. quor̄ auctoritas turpissio cuique ludibrio ē. Vbi M. T. leges iudicia po. ro. defen- dit: atque in ordine ita moderat̄ q̄si unus reliquus ex familia uiri clarissimi Scipiōis Af. ac nō repetitus accitus ac pauloate insitus huic urbi ciuis: an uero, M. T. facta tua ac dicta obscura sunt: an non ita a pueritia uixisti: ut nihil flagitiosū corpori tuo putares: quod alteri collibuisse: an scilicet istā immoderatā tuā eloquētīā apud M. Pisonē nō pudicitia iactura p̄didicisse: itaque minime mirādū ē: quod eā flagitiose uēdicās: q̄ turpissime parasti. Vege ut opinor splendor domesticus tibi aīos attollit: uxor sacrilega: ac piuriis nobilitata: filia matri pellex: tibi iucūdiōr atque obsequētior q̄ parētī: par ē domū ipam tuā uī & rapinis funestā tibi ac tuis cōparasti uidelicet: ut nos cōmonefacias q̄ cōuersa resp. sit: cū i ea domo habitares: homo flagitiosissime: q̄ P. Crassi uiri clarissimi fuit: atque in hac sita carnificis nomine: qui ciuitatis icōmodū in gloriā suā ponit: q̄si uero non illius cōiurationis causa fuerit cōsulatus tuus: & iccirco respu. disiecta: eo tempore quo te custodem habebat: sed ut opinor illa te magis extollunt: quæ post cōsulatum cum uxore de rep. cōsuluisse: cū legis placitū iudicia domi faciebatis: ex cōiuratis alios pecuniæ condēnabas. Cū tibi alius Tusculanam. Alius Pompeianā uillam ædificabat: Alius domum emebat: qui uero nihil poterat hic erat caluminiæ proximus: Hic aut domum tuā oppugnatum uenerat: aut insidias senatui fecerat: denique eo tibi cōpertum erat. Quæ si tibi falsa obiicio: redde rationem quātum patrimonii acceperis: quid tibi litibus accreuerit: quā ex pecunia domū paraueris: Tusculanū & pōpeianum infinito sumptu exædificaueris. Aut si retices: cui dubiū potest esse quin opulētīā istā ex sāguine & miseris ciuium parasti. Vege ut opinor homo nouus arpinas: ex M. Crassi familia illius uirtutē imitat̄. Contemnit similitudē hominum nobilium, P. R. curam habet: neque terrore neque gratia mouet. Illud uero amicitia tantum ac uirtus est animi: imo uero homo leuissimus: simplex inimicis: amicus contumeliosus: modo harū modo illaz̄ partium: fidus nemini: leuissimus senator: mercenarius patronus: cuius nulla pars corporis a turpitudine uacat: lingua uana: manus rapacissimæ: gula immēsa: pedes fugaces: quæ honeste nominari nō possunt in honestissima: Atque is quum eiusmodi sit tamen audet. O fortunatam natā me cōsule romā: te fortunatam consule Cicero: imo uero infœlicem & miserāque crudelis

M. Plantius Sabinator legem tulit de rep. consulendo: in q̄ consilio aderūt xv. plebis: P. R. & cons. nec non alij nobiles P. R. cines.

simā p̄scriptionē ciuū perpeffa est: cū tu pturbata repu. metu percussos omnes bonos parere crudelitati tuæ cogebas: cum oīa iudicia: oēs leges in tua libidine erāt. Cū tu sublata lege portia: erepta libertatē oīum nostrū uitæ necis quæ potestate ad te unū reuocaueras: atque pazē quidē uel pazē quod impune fecisti: uerz: etiā commemorādo exprobras: neque licet obliuisci ius seruitutis suæ: egeris oro te Cicero feceris qd̄ liber: satis est p̄fessos esse: etiā ne aures nostras odio tuo onerabis: et ne molestissimis uerbis infectabere: Cedāt arma togæ: cōcedāt laurea linguæ. Quasi uero togatus & nō armatus ea quæ gloriaris cōfeceris: atque inter te syllāque dictatore: præter nomen imperii quicq̄ interfuerit: sed quid ego plura de tua insolētia commemorem? quem minerua omnes artes edocuit: Iuppiter optimus maximus in cōsiliū deorum admisit. Italia exulē humeris suis reponit. Oro te Romule arpinas: qui egregia tua uirtute oēs populos: Fabios: scipiones superastit: quē tādē locum in hac ciuitate obtines? quæ tibi partes. R. P. placent: quē amicū: quē inimicū habes: cui in ciuitate fecisti insidias: quo iure de exilio tuo durachio redisti: cū sequebaris quos tyrānos appellabas: eoz: potētiz faues: qui tibi ante optimates uidebātur: eosdem dementes ac furiosos uocas Vatinii causam magis de Sextio male existimas. Bibulum petulātissimis uerbis lædis. Laudas Cæfarem quē maxime odisti: & ei maxime obsequeris: aliud stans: aliud sedēs: sentis de repu. his male dicis: illos odisti leuissime transfuga: neque in hac neque in illa parte fidem habes.

M. T. CICERONIS IN CRISPVM SALVSTIVM RESPONSIO SEV INVECTIVA.

e A demū magna uoluptas est Crispe Salusti æqualē ac parē uerbis uitā agere: neque q̄q̄ tam obscōrū ducere cui nō ab initio pueritiæ omni genere facinoris ætas tua respōdeat: ut oīs oratio moribus cōsonet: neque enim qui ita uiuit ut tu aliter ac tu loq̄ potest: neque qui tā illoto sermone utitur: uita honestior est. Quo me uertā. P. C. unde initium sumā: maius enim mihi dicēdi onus imponitur: quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de mea uita atque actibus nostris huic cōuitiatori respōdero: inuidia gloriā cōsequetur: aut si huius facta mores omnē ætatē nuda uero: in idē uitium incidā procacitatis quod huic obiciō. Id uos si forte offēdimini: iustius huic: quā mihi succēdere debetis: qui initium introduxit: ego dabo operā ut & pro me minimo cum fastidio respondeam: & in hunc minime mentitus esse uidear: scio me. P. C. in respondendo non habere magnam expectationem quod nullum uos sciatis nouum crimen in Salustium audituros sed omnia uetera recognituros. Quibus & meæ & uestræ iam & ipsius aures calent. uerum eo magis odisse debetis hominem qui ne incipiens quidem peccare minimis rebus posuit rudimentum: sed ita ingressus est: ut neque ab alio uinci possit: neque ipse se omnino reliqua ætate præterire. Itaque nihil aliud studet: nisi ut lutulentus cum quouis uoluntari. longe uero fallitur opinione. nō enim procacitate linguæ uitæ sordes eluuntur: sed est quædam calumnia: quæ unusquisque nostrū testante animo suo fert: de eo quod falsum crimen obiecit. Quod si uita istius memoriam uicerit aliam. P. C. nō ex oratione sed ex moribus suis spectare debebitis. Iam dabo operam q̄ maxime potero: breue ut faciam: neque nostra uobis altercatio inutilis erit. P. C. plæruntque enim resp. priuatis crescit inimicitia: ubi nemo ciuis qualis sit uir potest latere: Primum igitur quoniam omnium maiores Crispus Salustius ad unum exemplum & regulam quærit: uelim mihi respondeat: nunquid hi quos protulit Scipiones & Metelli ante fuerunt. aut opinionis: aut gloriæ quam eos res suæ gestæ: & uita innocentissime acta cōmendauit. Quod si hoc fuit illis initium nominis & dignitatis: cur non æque de nobis existimeret: cuius & res gestæ illustres sunt & uita integerrime acta: quasi uero tu sis ab illis uiris Salusti ortus: quod si esses: nōnullos iam tuæ turpitudinis pigeret: ego meis maioribus uirtute mea præstaxi: ut si prius noti nō fuerit a me accipiāt initium memoriæ suæ. Tu tuis uita quā turpiter egisti: magnas effudisti tenebras: ut etiam si fuerint egregii ciues certe uenerint in obliuionē. Quare noli mihi antiquos uiros obieccare: satius ē enim me meis rebus gestis florere: quam maiorz opinione niti: & ita uiuere: ut sim posteris meis nobilitatis initium & uirtutis exēplum: neque me cum his cōferre decet. P. C. qui iam decesserūt: omnique odio carent & inuidia: sed cum his qui mecum una in rep. uersati sunt: sed si fuerim aut in honoribus petendis nimis ambitiosus: non hanc dico popularem ambitionem: cuius me principem confiteor: sed illam perniciosam contra leges cuius primos ordines Salustius duxit: aut in gerundis magistratibus: aut in iudicandis maleficiis tam seuerus: aut in rep. tam uigilās: quā tu pro p̄scriptionem uocas: credo quod non omnes tui similes incolumes in hac urbe uixissent. At quāto meliore loco repu. staret: si tu par ac simul scelestorum ciuium una cum illis annumeratus esses: an ego tunc falso scripsi. Cedant arma togæ: qui togatus armatos & pace bellum oppressi: an illud mētītus sum: fortuna tam me consule romam. Qui tantum intestinum bellum: ac domesticum urbis incendium extinxi: neque tui piger te homo leuissime: cū ea culpas: quæ in historiis mihi gloriæ ducis. An turpius est scribentem mētiri: quam illum palam hoc ordine dicētem: nam quod in

Senarvno

ætatem increpauisti: tantum me ab eē puto ab impudicitia: q̄tum tu a pudicitia. Sed quid ego de te
plura q̄rar? Quid, n. mētiri turpe dices: q̄ ausus mihi sis eloquētiā ut uitū obicere: cuius semp no
cens eguisti patrociniō: an ullū existimas posse fieri ciuē egregium: q̄ nō his artibus & disciplinis sit
eruditus: an ulla alia putas rudimēta & incunabula uirtutis: q̄bus animi ad gloriā cupiditatē alunē.
sed mime miq̄ ē. P. C. si hō q̄ desidia ac luxuriā plenus sit: hāc ut noua ac inusitata mirat. nā q̄ ista
inusitata rabie petulāter in uxore & in filiā meā inuālisti: quā facilius mulieris se a uiris abstinerēt:
quā tu uir a uiris: satis doctē ac perite fecisti: nō, n. me sperasti mutuā tibi gratiā relatur: ut uicissim
tuos cōpellarē: unus, n. satis es materiā habēs: neque qcq̄ turpius est domi tuā q̄ tu. Multū te uero
opinio fallit: q̄ mihi putasti parare inuidiā: ex mea re familiari: q̄ multo mihi minor ē: q̄ hīe dignus
sum. Atque utinā ne tanta qdē eēt q̄ta ē: ut potius amici mei uiuerēt: q̄ ego testamētis eorū locupletis/
or eēm: ego fugax Crispe Salusti: furor tribuni plā, cessi: utilius duxi: quis fort unā unus expiri: q̄
uniuerso po. ro. ciuili eēm diffensionis cā: q̄ postea ciuile suū animū rep. depacatus eēt: oiaque q̄cun
que cōmouerat pace & ocio resederūt: hoc ordine reuocāte: atque ipsa rep. māu retrahēte me reuer
ti: q̄ mihi dies: si cū oī reliqua uita cōferat: animo qdē meo super: cū uniuersi uos: populusque Ro.
frequēs aduentu meo gratulatus: tātū me fugacē mercenariū patronū hi existimauerunt: neque her
cule miq̄ ē si ego semp iustas oīum aicitias existimaui. nō, n. priuatim uni acillatus sum: neque me
addixi: sed q̄tum q̄sque reip. studuit: tātū mihi fuit: aut amicus aut aduersarius: ego nihil plus uolui
ualer q̄ pace. multi priuatoꝝ audacias metuerunt: ego nihil timui nisi leges: multi arma sua timeri
uoluerunt: ego nunq̄ uolui qcq̄ posse mihi p̄ uobis: multi ex uobis potētia fratū uobis suis uiribus
abusi sunt. Itaque nō ē miq̄ si nullius aicitia usus sum: q̄ nō p̄petuo reip. amicus fuit: neque me p̄e
nitet. si aut potēti uariētio reo patrociniū pollicitus sum: aut Sexti insolētiā repressi: aut bibuli pati
entiam culpauit: aut uirtutibus cæsaris faui: quā si tu mihi ut uitia obicis: temeritas tua reprehēde
tur: nō mea uitia culpabunt. plura dicerē si apud alios mihi eēt differēdū. P. C. nō apud uos quos ha
bui omniū actionū meāꝝ munitores: sed ubi reꝝ testimoniā ad sunt: qd opus ē uerbis: nunc ad te ut
reuertar Salusti: patriēque tuam p̄terea: q̄ si nunq̄ in uita sua peccauit: tamē maiore inuiriā reipu. fa
cere nō potuit q̄ q̄ te talē filiū genuit: neque tu siq̄ in pueritia peccasti exēq̄r: ne parētē tuum uidear
accusare: q̄ eo tpe sum mā tui potestātē habuit: sed qualē adolecētiā egeris: hac, n. demōstrata facile
intelliget: q̄ petulanti pueritia: q̄ impudicus & p̄cax adoleueris: postea q̄ immēsa gulā impudicissi
mi corpis quāstus sufficere nō potuit: & ætas tua ad ea patiēda q̄ alteri facere collibuisse exoluerat:
cupiditatibus infinitis efferebaris: ut quā ipse corpi tuo turpia nō duxisses in aliis expireris: ita nō ē
facile reputar. P. C. ut rū in hōestioribus corpis p̄tibus rē q̄sierit. an amiserit domū paternā uiuo pa
tre turpissime uānalē habuit uēdidit. nec cuiq̄ dubiū eē pōt qn mori coegerit eū: quo nodum mor
tuo p̄ hærede gesserit oīa. nec pudet a me q̄rere: q̄s in P. crassi domo habitet: cū ipse respōdet neque
at: q̄s in ipsius habitet p̄fna domo. At hercule lapsus ætatis tyrociniō postea se corripuit: nō ita ē: sed
abit in sodalitiū sacrilegi: nigidiā bis iudicis ad subsellia attractus extrēa fortuna stetit: & ita disces
fit: ut nō huic innocēs cē sed iudices peierasse extimarent. primū honorē in quāstura adeptus: secu
tus ē hunc locū & hunc ordinē despectū: cuius aditus sibi quoque sordidissimo hominū patuisset.
Itaque timēs ne faciōra eius clādestina: clara uobis eēt: cū oībus matrū familiarū uiris opprobrio
eēt. cōfessus ē nobis audiētibus adulteriū: neque erubuit ora uestra: uixeris ut liber Salusti: egeris q̄
uolueris: satis ē unū te tuorū scelex eē cōsciū. noli nobis lāgorē & soporē nimīū exprobrare. Sumus
diligētes in tuēda pudicitia uxorū n̄fax: sed ita expti nō sumus: ut a te cauere possimus. audacia tua
uincit studia nostra. Et q̄ hunc mouere possit factū aut dictū turpe: quē nō puduerit palā uobis au
diētibus adulteriū cōfiteri: q̄ si nihil p̄ me tibi respōdisse uoluisset: si illud cēsoriū eloquū Apri Clau
dii: & L. Pisonis palā uniuersis recitarē: nōne tibi uiderer æternas iniicere maculas: q̄s reliq̄ uita tua
eluere nō posset: neque post delectum senatus te unq̄ uidimus: nisi forte in ea rex castra cōiecit: quo
ois sentina reip. cōfluxerat. Atque idē Salustius q̄ in pace nec senator qdē māserat: postea q̄ respu. ar/
mis opp̄ssa ē: & idē uictor: q̄ exules reduxit in senatū post q̄stura reductus ē: quē honorē ita gessit: ut
nihil uēale nō in eo habuerit: cuius aliq̄s ēptor fuerit. Itaq̄ egit ut nihil nō æquū atq̄ ueꝝ duxerit: qd
ipsi facer collibuisse: neq̄ aliter uexauit: ac debuit: siq̄s p̄dā loco accepisset magistratū: pacta q̄stura po
stea q̄ magna pignora eis debuerat: cū q̄bus similitudine uitæ se coiūxerat: unus iā ex illo grege uide
bat. Eius, n. p̄tis exēplar erat Salustio: q̄ tātū i unā uoraginē coetus oīum uitioꝝ excesserat: qcq̄ im/
pudicoꝝ cillonū paricidāꝝ: sacrilegoꝝ debitoꝝ fuit in urbe: mūicipiis: coloniis. Italia tota sicut in
fretis subsederat noīs p̄dicti ac notatissimi: nulla in pte casti: nisi licētia uitioꝝ ac cupiditate rerū no
uaz. Ac postea q̄ p̄tor ē factus modeste se gessit & abstinet: nōne ita puincia uastauit: ut nihil neq̄
passi sint: neque expectauerint grauius focū n̄ri in bello q̄ expti sunt in pace: hoc Africa interiore ob
tinente. Vnde tantū hic exhaust. p. c. q̄tum uoluit ne cām diceret: sestertiū duodecies cū cæsare paci
scif. q̄ si q̄piā eorū falsū ē hic palā refellere: unde q̄ nō mō ne p̄nā qdē domū redimere potueris: re
pēte itaq̄ sōnio brus: hortos p̄ciosissimos uillā Tiburti. C. Cæsaris reliq̄s possessiōes paraueris: neque

piguit quere cur ergo. Pa. Crassi domum emissem: cum tu ueteris uillae dominus sis: cuius paulo ante fuerit caesar: modo inquam primo non comeso: sed duorato: quibus rationibus repetere factus es: tam affluens & tam beatus: nam quae te faceret haereditate: quae ne amicum quidem satis honestum quicquam sibi ducit: nisi similis ac par tui. At hercule egregia facta maiorum tuorum te extollunt: quoque siue tu similis es: siue illi tui nihil ad tuum scelus ac nequam addi potest: uerum ut opinor honores tui te faciunt insolentem. Tu Cris. Salusti totum de te putas esse bis senatorem: & bis questorem fieri: quod bis consulari & bis triumphali carere debet omni uitio: quod in altero dicere paratus es. Demum male dicit: qui non potest uerum ab alio audire. Sed tu omnium meliarum afflicta: omnium cubiculorum in aetate pellex: & idem postea adulter: omnis ordinis turpitudine: & simul belli memoria. Quid. n. hoc grauius pati potuimus: quam quod te incolumem in hoc ordine uideamus: desine bonos petulantissima consectari lingua: desine morbo peccatis isto: desine unumquemque moribus tuis aestimare: his moribus amicum tibi efficere non potes. Uideris uelle inimicum habere. Finem dicendi faciam. p. c. Saepem. n. uidi grauius offendere animos auditorum eos qui alia flagitia apte dixerunt eos qui commiserunt: mihi quidem ratio hinc est: non quae Salustius merito debeat audire: sed ut ea dicam: si qua ego honeste effari possim. Vale.

Oratio Lucii Catilinae responsua in Marcum Tullium Ciceronem.

Mnis homines qui in maximis principatibus uitam agunt aut quae de rebus publicis aut priuatis consultat: decet in primis aduertere ne cuius uoluptati temere assentiatur: ne uel libere ingenium furoris aut iracundia pessundet. Sed uigilantius enitendum est: ut durent inuictis animis: ut omnium rationes aequo circumspectent. Nec in alterutra parte declinent: donec in luce clariores in apertum deductae: & satis perhoratae uideantur. Difficile est enim commotis animis & concitatis ingenium uerum cuiusque persuadere. Tanta fit plerumque uis ac frequentia orationis. haec si fuisset uobiscum. p. c. aduersus dum prope de meis moribus consul noster tanta acerbitate loquebatur: cum perniciosa & insolenti facundia in caput meum uestros concitabat animos: modulabatur orationem. Considerare profecto ut illius peccata hodierna die innocentia nostra deleret. Sed uideo iam suggestione consulis pectora uestra incudere: uix mea prope orationem. Credere iam illius auctoritati: meae pudicitiae diffidere. Quomodo facile uereor ne fera sit nostrae salutis defensio. Nam paucorum inuidia plerumque innocentes iure aut iniuria suppeditant. Quae res profecto neque constantia uirorum illustrium: neque romanae disciplinae neque senatoriae dignitatis officia uidentur. Quare pro deos immortales uos. p. c. con. atque humanitate uestra appello ut in raris rebus non facile iudicium excipiat: demulso ac deuinctos animos facundia Ciceronis pristinae integritati restituite: & ita restituite: ut aliquando Romae patricii atque Catilinae uerba intelligatis. Si quid in patria peccaui quites: neque gratiam: neque misericordiam imploro. Erigite tum ab hac luce animam. Trucidate hoc corpus & membra haec impudenter diuellite. Non eo tedit oratio nostra: ut Catilinae misereamini. Summa est. n. misericordia in parvicida subito supplicium animaduertere. Sed haec uerbis clamoriam postulo. P. C. ne omnino innocentiam deferatis: ne dum libertatem defenditis paucorum iniquitate plerisque innocens perditum eatis. Offendam uobis atque elucidabo: acerbis in consilio nostro mecum inimicitias non salute reip. fuisse exagitati impium causa non manu tenenda libertatis desiderio cuncta. Nam quae primum in superioribus annis immoderate in me illum discordiae agitauerint: quaeque atque quae crebris postea inuicem contumeliosis uersati fuimus non referam: uobis. n. omnibus nota sunt quites: Sed ea malo dicere: quam proximis comitiis postquam consul designatus est impudenter & temere: quod tamen euomit: se nihilo magis quam excidio Catilinae consulatum petere. Testes hic duo uiri clarissimi. M. An. consul & C. caesar: quorum auctoritate terminatio illa eo tempore ueluti paucorum consulta reprobata est. Item nunc. P. C. talibus animis impia tribuitur: quam curiosius priuatas inimicitias quam totius reip. salutem persequuntur. Non cupit Cicero consulatum ut operam referat miseris: ut potentiam improborum arceat: ut ciuitatem defendat: ut reip. consulat: sed ut maxime Catilinam delere & circumscribere possit. Haec sunt officia uiri consularis: haec gloriosi & sanctissimi ciuis institutiones. Tales homines in dandis magistratibus nobilitati aeternitate: quibus tantus & uastus est animus extinguendi nobilitatem. nam quod mihi huius uiri interminatum est diligentius in uos omnes conuerteret. Credite mihi. P. C. credite: rata est inter tam dissimiles animos beniuolentiae caritatisque consensus. Ille ex municipio arpinati nouus hospes huic urbi insitus: eam uelut ingenitam rabie atque inuidia animo uoluit: quam nouus exteris ciuibus non tantum mores: sed ueteri consuetudine natura copauit. Pridie ibi in petitione consulatus praesens exprobrata est: aliquando nouitas generis obiecta: a quo animo tanta contumelia tolerasse: tunc impatientissimum hominem existimatis. Incitabit eo tempore truculento spiritu laceratum ingenium: & ueluti uiperam serpentem inflammato ac uenefico pectore ferox eius & crudelis animus agitabat. Hic quod se patrem patriae nominat: quod dicere solitus est haec rem publicam suo splendore decorata: quod uirorum omnium illustrium: ac praestantissimorum familias non modo aequasse: aut aliquando suis moribus: uerum etiam omnium maiorum uirtute superasse: cum obiectari sibi nouitatem uideret: quo putatis eum ingenio proferre potuisse. Infremebat tunc detribus: atque in uos omnes rabido rictu concepta latebre iram acuebat: quam neque lenitiam ademptione consulatus in posterum putetis. Cum non ue

fra gratia: sed suis maximis uirtutibus consequi tantam dignitatem debere arbitretur. Nunc itaque priores illos impetus exegit. Nunc his artibus perturbare ciuitatem instituit. Nunc se his consiliis ulcisci & nobilitate eo deducere: ut nunquam sibi nouitas obiciatur. Faciet hoc, P. C. faciet nisi uelut prudentissimus animus aliquando nostrae omnium saluti: & uniuersae reipublicae consulat. Iam hoc primum initio ab hoc principe scelestum: ab hoc flagitiorum artifice, ita ciuitas nostra dira ac pestilenti labe conspersa est. Ita perniciosum semetipsum diffundit in patriam: ut si aliquando consilium radicibus paulum altius coaluerit, delebitur quod haec res publica, pulcherrimum hac stirpe concidet imperium. Nihil enim tam periculosum ciuitatibus: quam cum delecti ciues inter dissident. Inimica namque est rerum maximarum discordia. Ea res fortes dissipat & demolitur. Eam quod hanc nunc inseruit nostrae ciuitati. Hac inter nos calamitatem ingessit: quam si non mature prouideatur: uideo iam summam fortunae coniunctam hanc rempublicam. Video iam arma in manibus uestris: alteri alteri obsistere hunc praescribi: alterum uero trucidari. Utinam enim rerum malarum innocens Catilinae finis esset: uti est initium. Nullum foret mihi graue pro reipublica, periculum subire: patriae eadem praescribi: patriae abdicari: emori paterer. Sed non semper cunctis mortalibus idem animus est. Erit alter impatientis: qui ulcisci malit quam improborum perpeti iniurias. Tunc necesse est: ut ciuili bello res agitent: periclitabit tunc patria: & in ancipites causas: certumque urbis excidium concidet repetere: & uentura tunc ingente laetitia efferent: & optatis sese rebus potiri gloriabitur. Cum hac uidebit armis, splendere patriam: & istam ad motis ignibus urbem lucere. Tunc laudabit sua consilia: & extollet inuictum animum: & pro suis contumeliosis satis se maioresque suos ultum iri existimabit. Nam praedicare aliquando solitus originem se generis habuisse: ex Tullii hostili familia uolsco regis: quod per orbem inimicissima: quam sola praesens nota est occasio ut uniuersum sit sibi nomen per orbem. odio semperque exhorreat hanc rempublicam, cuius ditione obscurata est maiorum suorum familia: & subactum eius ac demolitum imperium: quae res: quae curae habent humanis ingenis uos ipsi existimate. Hoc ego tantum de Cice, existimare possunt: ut praeside illa maiorum suorum inuidia, ueteres illae inimicitiae impatientis animi sui semper ingenium agitant: nunquam impetu aut rabie quiescant. Tanta est illius animi immoderata euertere huius imperii libido: uidelicet peritiam. n. orbe terrarum: tot praefligatis regibus: tot populis: tot gentibus: tot exteris nationibus subactis: terras undique & maria imperio nostro parere: nullum superiorem hostem per orbem, cui non nostra uirtus longe praebata sit. Defluxit itaque illi spes omnis extrinsecus huius imperii demolendi. Tute nobis omnia quiescunt: omnes ultro obtulerunt. Cum uero sese maioresque suos uindicatum iri malit: nec possit unquam ab illa optione dura & crudelis animus quiescere. Ad has confugit perturbaciones: quibus priuatis inimicitias: mecum primo: postremo in uniuersam rempublicam, conferre putat. Accusat itaque amicum sibi Catilinam: & plerumque alios eiusdem consocios coniurationis: uelle rempublicam, inuadere: euertere patriam: urbem deformare: domibus: templis: aris incendia parare: stupra: uirgines: senes: plures ac patricios iugulare: nusquam iram: aut ferro perire: donec pulcherrima ista omnium imperatrix a stirpe intereat. Sed pro deos immortales nescio quorsum tendat uana haec hominum existimatio. Ut quisque mortalium credat: aliquid esse tam perditum: aut tam praesens ignarum rationis. Cui non quando da intelligat insitam patriae pietatem: quam semper quodam tacita ac uehementissima uirtute natura: humanis pectoribus infundit. Quis itaque romanus animus tanta reipublicae calamitatem afferre cupiat? Quis, non tam acerrimus per orbem romanus hostis: ille et carthaginensis dux Hannibal maiora nobis aut patria excogitare potuisset. Ego ne rempublicam, inuadere uelim: quae & pro reipublica, ingentia pericula suscepi. Ego ne senatum urbem deformare: tot amplissimis beneficiis nostrae familiae decorata audiret. Ego ne romanorum templa incendere: quae tot signa: tot tabulas maiorum nostrorum ostendunt. Ego ne rogatos patricios aut senatores iugulare: quae inter dignitates non honore praefectus sum. Ego ne candidatus reliqua sceleribus deturpare ciuitatem: quae plerumque ne quis deturparet summa ope, propulsauit. Quae spes? Quis animus: quae occasio me ad tale facinus impellunt? Numquam forte: quam paulo ante Cice, differuit: libido dominandi. Nonne quae est dignitatem omnium adeptus sum? Nonne in spe mihi agendi tales reliqua parant: quales cuique mortalium fas est optare. Neque enim, non patriciatus: neque senatoria dignitas defuit. Neque in postea, consulatus: aut dictatura deesse poterunt. Quae tanta & tales sunt: ut non modo in hac praestantissima urbe: sed in omni orbe terrarum: omnium gentium: omnium nationum impia & principatus atrecellat. Quid igitur opus erat: ut difficile in bello quaereret: quod mihi in pace ultro parabat. An forte inuidia me concitauit: quod pater Cice, docebat: graue aere alienum. Angustia rei familiaris: & immoderata potestatem rerum audacia. Sed de temerario aut uesano homine hoc existimandum esset: ut plerisque, quae pro potiundis opibus: inconstante tanta parare posset populo romano feditione. non praesertim in uiro patricio & consulari in tam opulentissima ciuitate: cui honestae sunt opes: quod dubitas: sibi unquam deesse posse. Tot ultro sese sibi quaestus offerunt: & ex publico aerario prouentus: quae si quis paululum labefactare maluerit: neque omnino parere honestati: incredibile est: quibus facile in immensis opibus affluere possit. Ut reliqua praeterea: tu mihi in aptum exemplum es Cice, quae pridie pene hanc urbem congressus omnium regum egens. Cum te ad magistratum consulisti: tanta conglutinasti repetere diuitiarum molem: ut omnes huius urbis coloniae: uix e proribus tuis superesse uideant. Temere igitur mihi obiciis auaritia: paupertatem: instans onus aeris alieni. Quae cuncta tutiore uia sedare potuissem: quam rempublicam, inquietare: incerta pro certis capere pro comodo: ingentia pericula subire. Sed neque quibus arguor priuatarum inimicitiarum causa tantum facinus initiassim. Nemo est in hac reipublica, quem inimicum habeat. Hic Cice, tantum mihi molestus est: quod eius flagitia: quae in

occultum habet nunq̄ reticere potui: cuius ineptias si tandē a me propulsare maluissēmi sine discrimine publico: multi mihi ad ultionē aditus patebāt. Nō erat opus ad p̄niciē reipu. cōfugere: neque metus mihi: neque picula obstabāt: cum si ex hoīum uita deleret: nō mō ad iudicādū: sed nec ad lugēdum funus q̄sq̄ supeēt. Sed dii phibeāt: ne hūc aiū illius temeritate dehonestē. Nullā. n. illustribus uiris in abiectis hoībus ultio laudē afferre pōt. Illā tamē si casu maluissē. Nō ē putādum q̄rites eo tpe susceperim: opportunitatis m̄imum sibi: mihi uero plurimum ad eē poterat. Porro si q̄bus armatorū copiis domū meā circumsēpsi: socios induxi: p̄misi uigiles: neque horū. n. q̄c̄q̄ inficior. Feci p̄res. c. nō ut cuiq̄ facerē iniuriā: sed ut phiberē consulis impetū. Verebar. ingeniū nouerā. Sciebā inimicitias: intellexerā hāc ab illo instructā cōiurationē. Formidabā itaq̄ ne illius facundia subito mōmēto ai uī indignarent: & cōtra q̄onē meā licētia uīa designatis piculis de me supplicū sumeret. At si semel in eius designatus māus cōcidissē: frustra meā in postēz defensiōi locus parabat. Vitā igit̄ meā summa ope in hunc diē p̄duxi. Et in tāta regē pturbatōe nunc p̄suasu tuo: ne me oēs reum faceret pene trāsit. Nunc tibi minus opus erat Cice. p̄ter spē in senatū uēi. Et q̄tum mihi satis uidebat: minora q̄dā scelera elucidaui: ex auditu quorū ire in obscuro maluissēs: q̄ ipsi tā enormibz sceleribus uīa dedissē. Nihil tuorū facinorū expaui. Nō tunc oīo tua: nō ultro coniecti motus territaue runt. Quis. n. terror in tāta senatorū frequētia: in tāto splēdidorū ciuium cōetu. in fontē cuiusq̄ aiū turbare pōt? Habeo igit̄ diē quē maxime cupiui: quē uero minime existimabas. Hēo senatum q̄ in nocētia meā intelligat: ap̄d quē flagitia tua in apto hēant. Optimo igit̄ piculo meis piculis p̄spexit: q̄do armatorū copia furorē tuū p̄pulsauit. Si q̄do intrepidus in repu. p̄stiti: fugā dū mihi oī obtētū p̄suadebas: instare mihi cōtra fuit aiū. Sed o dii immortales ubi nā sumus: q̄s potētē calumniā non uidet? Quid aliud nisi ut fugerē: tota tua oīo p̄timuit. Sed si: ut ais: omnia mea tibi facta illustrant: si luce clariora sunt mea cōsilia. Quid nunc mihi fugā p̄suades? Hic sum nullis meis p̄sidiis circumuētus. Adeēt senatus q̄ tibi uīum fieri phibeat. Ostēde hāc facinora: elucida seditionē: affer supplicūm. Nō decet in tātis piculis in misericordiā uideri. Cunctatio q̄dē omnis obeē pōt. Nullum uero p̄sidium afferre: si habes principium cōiurationis. Si impatorē hostium tenes: qd remoraris: qd reuicere cupis? Vtilius ē. n. ut luce careat exercitus: fiet ilico ad bellum segniores. Sed uideo utique fieri soles in mediis malis. Tibi malorū cā: timore animus frigescit. Casum. n. quē mihi aut reip. parabas: in te cōferri uides. Res p̄ter opinionē tuā nunc agit̄ tui capitis piculo. Dubitas nunc de fortunis tuis: nō obiecturū me tibi: in sēatū uēire existiabas. Ideo cū uēi ilico trepidus factus es. Putas minitādo nunc mihi terrorē incuterē: ignorās q̄ liber: q̄ uastus sit innocēs animus. Vis ut fugiā Cice. utiq̄ nō fugiā: sed p̄sistā acrius petulātia tuā oppugnādo. Neceffe ē ut omnīū cōsiliorū tuorū flagitia resellā. Veniāt in hunc locum testes: quorū tibi tāta copiam supeē dicis. Vt nil tibi meorū opeorū tectum aut occultum sit. Quos p̄duces? Qu. curium hominē qdē sanā opiniōis: integrā uitā: at uero q̄ suis flagitiis celeberrimē hunc ordinē deuastauit. p̄pterea p̄bari genere abdicatus ē? Aut Fuluiā p̄duces eius cōfortē libidinis: q̄ nullius unq̄ cēdis cōscia fuit: Nullius stupri: aut incesti alumna cōcubitus: aut uero ita uixit: ut uelut qdā sceleris exēplum: oēs meretricum artes egregiā sola ipsa supauit. Hi sunt homines clarissimi: q̄bus nunc q̄tudo ciuitatis suspecta ē: quorū aduersum me testimōia parantur. Sed p̄ deos immortales tu te iā Cicero moribus tuis ostēdis: furore tuo paulum nō impudētius ab utere. Nō erat ex aptis cōiurationibus petēda fides po. ro. si me delere cupiebas. Eos eligere debuisti: quorū obscurior uita: & parump̄ occultiora latrocinia fuissēt. Multi mortales eadē pecunia utilius abitiōi tuā obtempassent. Illoz at̄ maledicta nēo bonus ciuis timere debet. Facile r̄felli possunt: ut pote: cum fortuna eorū & fides & facta satis uulgata sint: q̄ mihi se fauere debeāt: aduersari mallē eē iniurios: ne uita meā eorū familiaritas æq̄ in cōtēptum deduceret. Nunc itaque. p. c. oīa uobis facta cōsulis & cogitata illustrant. Nunc etiā uobis innocētia mea patere pōt. Quā res illum impulerit: ad catilinā interitum ad pturbādā rēp. uidetis. Mecum priuatis inimicitias agitāt. Obiectum uero nouitatis uniuersā odit nouitatē: more maiorū suorū. Nā hāc patriā abhorret. Eapp̄ seditiōes parat. Serit discordias: nunq̄ ad p̄nitē nrām impatiēs eius animus q̄scit. Facit in primis reum parricidii mero patricium. Senatorē cuius tot res gesta: tot impia: tot magistratus: tot maiorū meorū beneficia aplissimo splēdore reip. lucescunt. Obiicit ægestatē q̄ in opulētissima ciuitate minoribus ē magratibus nunq̄ obeē potuit. Obiectat inimicitias q̄ mihi ad pturbādā rēp. nō utiq̄ satis eē uiderēt. Testes quos p̄ducit uidetis: q̄ tales sunt: ut omnīū sceleratorū exuperēt ingēia. Quā tentata postq̄ sibi p̄ter spē euetibus nō respōdet: neque in senatum sperat: timore ilico sup̄p̄ssus ē. Fugā mihi impat: q̄do si deliquissē: ad uēdicādum nephas nulla magnitudo supplicii satis eē posset. Si ergo. p. c. innocētiā meā uidetis. Si illius animi ferocitatē intelligitis. Si picula reipub. ingeniis uestris apta sunt: exp̄gisci mini igit̄ aliq̄do: & impii romāi uitā miseremini. Habetis labentē colubrum in uisceribus uestris: hētis in hoc ordine inclusam reip. calitatē: q̄ uigilat ad p̄niciē po. ro. Vos illum in summo honore posuistis. Cauete ne q̄do p̄ licētia ea ps̄ pestis totum corpus ambiat: & neluti contagio qdā in uobis adolescat. Expiate ocius & eneruate hāc sentēriā scelegz. Abdicatē hunc hominē cōsulatū: ne clarā

& ampliffimã dignitatem foeda illius flagitia deturpent. Eripite hunc ab hac repu. ne quando eum ad excidium noſtræ ciuitatis anhelantẽ hæc fanctiffima intra mœnia ſe cõſpiciant. Si cara ſunt uobis huius urbis monumenta: ſi periucundi liberorum cõſpectus. Si grata eſt ueſtrarum uirginum pudicitia: ſi templa potentatus: ſacerdotiæ ſocietates: domus: opes: familiæ: clientelæ: fortunæ omnium: & uniuerſæ patriæ cõmoda uobis accepta ſunt. Iam iam ab hac repu. ſemen hoc malorũ omnium eradicare: hunc a cõſpectu ciuium eripite: q̄ uos & omnia bona ueſtra extinguere cogitar: q̄ claritudinẽ imperii Ro. in ſimulatibus atque diſcordiis pturbare inſtituit: Succurrite his piculis: obuiate huic calamitati. Tunc omnis ſuſpicio ſedabit. Tunc dolus ille a cohortibus conſeſtum diſſipabitur. In hoc uno homine omnis ſpes eorũ ſita eſt. Quis. n. aliuſm huic maximo impio: huic capiti orbis terrarũ paucorum ſceleratorum animos erigere: aut concitare potuit? Quis ciuis in hac re/ pub. tã atrox facinus excogitar? Hic hic tãtum nouus Cicero arpinas: ex tulliorũ familia ſtruit clam noſtro capiti inſidias. Catilinæ cõiurationes ſimulat: quo liberior ſibi ad cõſilium opporunitas pateere poſſit. Nos plerofque in q̄ſtionẽ deducit: Vt noiẽ noſtro compatis copiis facilior ſibi pateat aditus ad inuadẽdum rempub. Vos patres con. nõne ueſtra pericula uidetis? Capeſſite rempu. miſerã & nutantẽ. Subuenite patriæ: parẽtum & ſimul ſalutis omnium miſereamini. Meque conſularẽ patricium ciuẽ: & amicũ p̄o. romani a faucibus inimici conſulis eripite. Supplicem atque inſtãtem priſtinæ claritudinẽ omnium ciuium gratiæ ac beniuolentiæ reſtituite: dixi. Finis.

Iuſtinianus Romanus Lectori Salutem.

Si Crispi Saluſtii laudes tibi breuius expedire potuiſſem: eram id tibi libenter præſtiturus cã/ dide lector. Nunc urbaniffimi poetæ teſtimonio contẽtus: accipe Romanæ hiſto/ riæ principem: tibi diligenti recognitione impreſſum. Ac dum legeris Ioannem Vercellẽſem opificem: Et Franciſcum cognomen to madium impreſſionis auctorem: quorum uo/ luntatem ſequuti: laborem hunc liben/ ter ſuſcepimus: ut debes ama/ & ſi hoc nimum cen/ ſes dilige ſaltẽ. Vale.

Habes hæc omnia uno uolumine complexa.

Catilinæ deſenſionẽ aduerſus. M. T. accuſationẽ: Eiuſdem in. M. T. inuectiuam.

Crispi Saluſtii Catilinam & Iugurtham
Crispi Saluſtii uitam.
Marci Tullii in Crispi Saluſtium Re/ ſponſum ſiue inuectiuam.

A   Reſiſtrum.
prima alba
omnes homines
næ artes
B
citiã exercere
ne cum
intuerentur

C
anceps
quentabantur
tis aut manu
D
ſte atque
omnia pollicito
libidinem

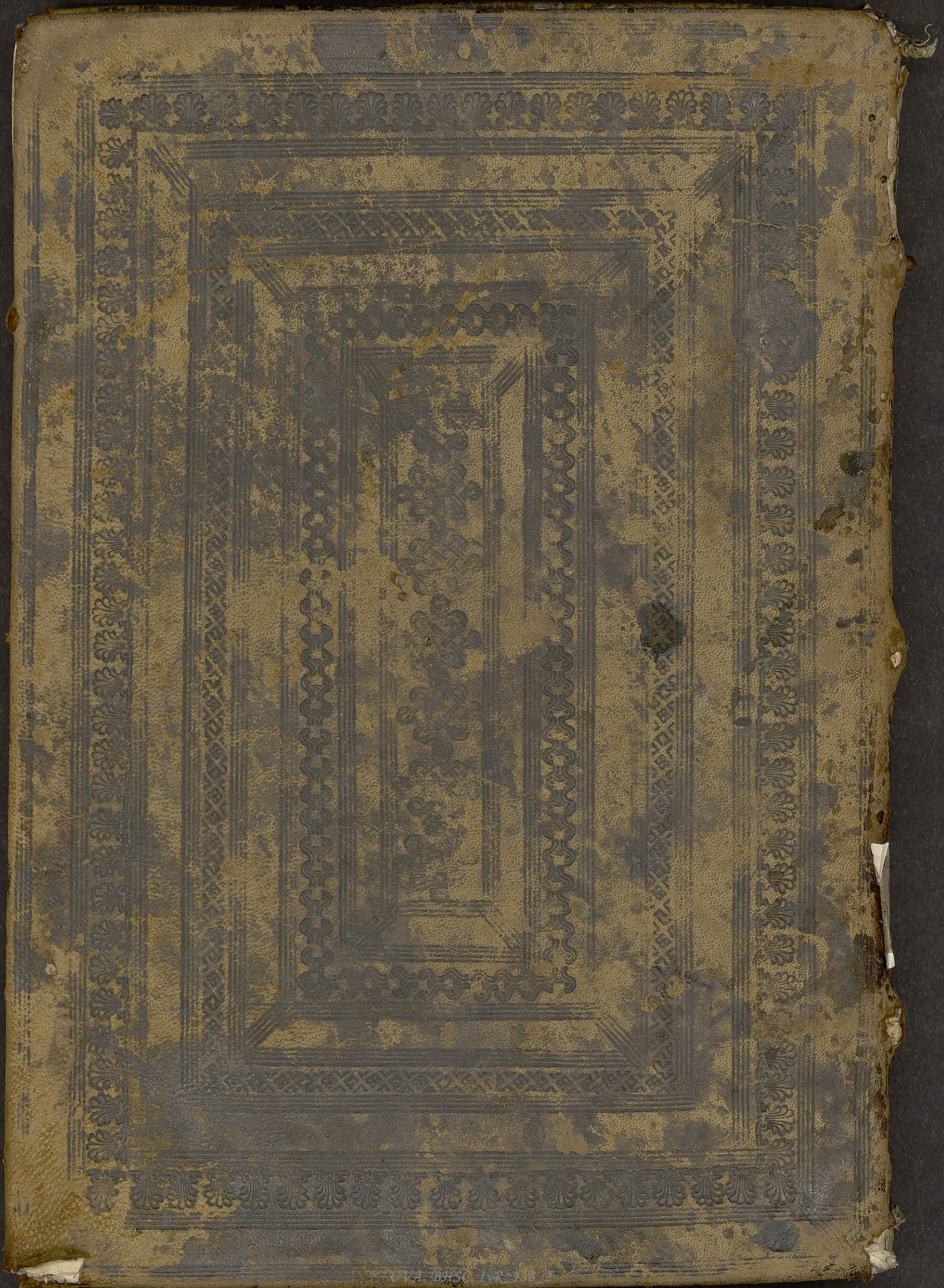
Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second section of faint, illegible text, appearing as a list or series of entries.

Fragment of text from the adjacent page, including characters such as 'T', 'U', 'D', 'E', and 'M'.

UVA-BHSC IVR-10 3

Biblioteca de Santa Cruz

lyR 138

1800

12